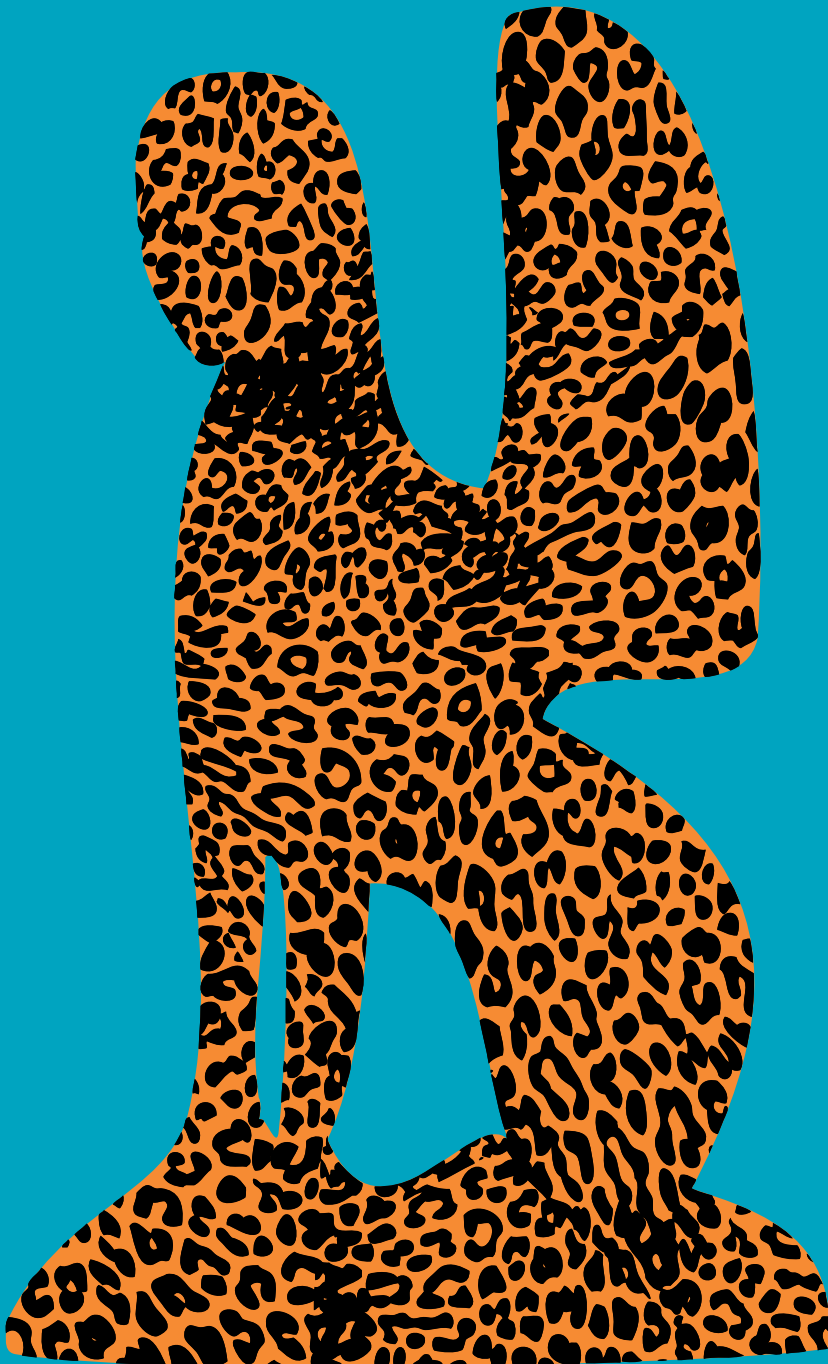

ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ

2017

*Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον (...)
ὡς ὡς ξένος οὐκ ἔχει τὴν κεφαλὴν ποῦ κλίνει.*

[Γεώργιος Ακροπολίτης (13ος αι.), *Στιχηρόν Μ. Παρασκευῆς*]

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ
& ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
2017

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Γιάννης Μηλιός

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Πέτρος Σταυριανός

ΜΕΛΗ
Έφη Γιαννοπούλου
Νίκος Ερηνάκης
Γιώργος Κουρουπός
Βασίλης Λαμπρινουδάκης
Μάρθα Φωστέρη

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Νίκος Βασιλείου – Μουσική
Matthias von Hartz – Διεθνείς Παραγωγές
Τζωρτζίνα Κακουδάκη – Εκπαιδευτικά Προγράμματα
Δήμητρα Κονδυλάκη – Σύγχρονο Ελληνικό Θέατρο
Στεριανή Τσιντζιλώνη – Χορός

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ «Η έλευση του ξένου»

Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου

Τσέζαρις Γκραουζίνις, *Επτά επί Θήβας*
Σταύρος Τσακίρης, *Οιδίπους επί Κολωνών*
Έκτορας Λυγίζος, *Βάκχες*
Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης, *Ειρήνη*
Κατερίνα Ευαγγελάτου, *Άλκηστη*
Μαριάννα Κάλμπαρη, *Μήδεια*
Άρης Μπινιάρης, *Πέρσες*
Γιορτή λήξης: *Εδώ είν' αλώνι για χορό!*

Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου

Δημήτρης Καραντζάς, *Μήδεια*
Ιώ Βουλγαράκη, *Άφιξις*
Παντελής Δεντάκης, *Κύκλωπας*
Ολιβιέ Πυ, *Προμηθέας Δεσμώτης, Ικέτιδες*

Λύκειο Επιδαύρου - Διεθνές θερινό σχολείο αρχαίου δράματος
Μάρθα Φριντζήλα, *Βάκχες: μια λειτουργία*

Εκπαιδευτικές δράσεις στην Αργολίδα
Δημιουργική απασχόληση παιδιών

Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού, *Μονοπάτια πολιτισμού*

ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ – Αθήνα

«Πόλη: μύθος και ιστορία»

Γιώργος Σαχίνης, *Στάση Ομόνοια*
Γκίγκη Αργυροπούλου, *AfterLives*
Άννα Τζάκου, *277 μέτρα*
Δίκτυο Οργανώσεων και Πολιτών – ΕΛΛΕΤ, *Αθήνα: τόποι μνήμης*
Βικτόρια Κωτσάλου, *Day Out of Time*
ΚΕΘΕΑ: Καλλιτεχνικές δράσεις στον δημόσιο χώρο

«Ποιητικά και μουσικά πάθη»

Θοδωρής Γκόνης, *Εθνικός Κήπος*
Πάννης Σκουρλέτης, *Οι κόρες*
Χριστίνα Μαζούρη, *20+1 μεταπολεμικά λαϊκά τραγούδια με μπαρόκ ορχήστρα*

«Παραστάσεις εκτός των τοιχών»

Αγγελική Γκιγκινούδη, *Πεντηκостή*
Μαργαρίτα Αμραντιδίδη, *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας*
Αντώνης Κουτρομπής, *Στο στόμα του Λύκου*
Μαρία Σάββα, *Το ξύπνημα της μνήμης. Παιδιά πρόσφυγες του ελληνικού Εμφυλίου*
Έλλη Παπακωνσταντίνου, *Λουιζιέττα: το καμπαρί μιας επανάστασης*

ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ – Πειραιάς

«Γεφυρώνοντας τις διαφορετικότητες»

Μάνια Παπαδημητρίου, *Bound - το σκηνοκί που φοβάται*
Κριστόφ Κα Ρολ, *Στη σκιά των ήχων*
Κωνσταντίνος Μίχος, *Ιφιγένεια εν Αυλίδι*
Χρήστος Οικονόμου – Πάννης Χρυσούλης, *Διαδρομές*
Αποστολία Παπαδαμάκη, *In the Eyes of God - Ολονυχτία*
Άρια Μπουμπάκη, *dance meetings (piraeus version)*
Βάσια Βαλκανιώτη, *Ορίζοντας δρόμου*
Ανθή Γουρουντή, *Κώστας Νούρος: Ξένος δυο φορές*
Εύα Στεφανή, *Χαιρετισμοί*
Ελένη Κυραμαργίου, *Παίζοντας με την Ιστορία*
Πάννης Γονατιδής – Χρήστος Χρυσανθόπουλος / Αρχαίον Τάξις, *Πειραιολογία*
Ειρήνη Μαργαρίτη, *Οι Πειραιώτες ανοίγουν τα σπίτια τους*
Χρήστος Χρυσόπουλος – Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών, *Κοινός τόπος*
Άννα Ταϊχλ – ΤΘΣ Παν. Πελοποννήσου, *Έρωτας ή τίποτα. Ιστορίες του Πειραιά*
Σεβαστή Στρογγυλού – Ενισαίο Λύκειο Καμινίων, *Καπέλων δρώμενα*
Νίκος Διαμαντής – ΤΘΣ ΕΚΓΠΑ, *Bridging Diversities*

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Χρήστος Θεοδωρίδης, *Η σφαγή των Παρισίων*
Νικίτα Μιλινόγεβιτς, *Το γεφύρι του Δρίνου*
Σίμος Κακάλας, *Greek Freak all star game*
Γιάννης Παρασκευόπουλος, *Festen / Οικογενειακή γιορτή*
Νίκος Χατζόπουλος, *Ο αλαβροτσιτσιεώτης*
Γεωργία Μαυραγάνη, *Ξαφνικά πέρσει το καλοκαίρι*
Βασίλης Νούλας, *Θερμά θαλάσσια λουτρό*
Μαρία Πανουργιά, *Ο άγιος Κάρτακ και το μικρό λουλουδί*
Λίλο Μπάουρ, *Το κορίτσι που πέφτει, πέφτει, πέφτει*
blitz, Το Ινστιτούτο της παγκόσμιας μοναξιάς
Φωτεινή Παπαδόδημα, *Όταν σε λίγο κατεβήκαμε στη θάλασσα*
Ένκε Φεζολλάρι, *Ορκισμένη παρθένα*
Ζωή Χατζηαντωνίου, *Οι προεδρίνες*
Δημήτρης Κουρτάκης, *Αποτυχημένες απόπειρες αιώρησης στο εργαστήριό μου*
Μνήμη Σπύρου Α. Ευαγγελάτου, *Αμύντας*

Νέο ελληνικό θέατρο στο Τρίτο Πρόγραμμα της ΕΡΑ

Γιάννης Κωνσταντινίδης, *Ο οικοδόσκαλος ή το δικαίωμα στην αμεριμηνσία*

Ένωση Ελλήνων Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών

Ημερίδα. Λογοτεχνία και θέατρο: δρόμοι και αδιέξοδα

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ

Αφιέρωμα στη Φόλκσμπυνε

Φρανκ Κάστορφ, *Ο παίκτης*
Χέρμπερτ Φριτς, *Μουρμουρητό*
Ρενέ Πόλλες, *Σ' αγαπώ, αλλά επέλεξα την αποδραματοποίηση*
Μάστερκλας με τον Χανς-Τις Λέμαν

Ρόμπερτ Γουίλσον – Μιχαήλ Μπαρίσνικοφ, *Γράμμα σ' ένα άντρα*
Ζυλιέν Γκοσλέν, *Τα στοιχειώδη σωματίδια*
Μίλο Ράου, *Αυτοκρατορία*
Αφσανέχ Μαχιάν, *Από το υπόγειο στην ταράτσα*
Ρομέο Καστελλούτσι, *Democracy in America*
Forced Entertainment, *Όλος ο Σαίξπηρ σ' ένα τραπέζι*
Μάρτα Γκόρνιτσκο, *Ο ύμνος στον έρωτα*

ΧΟΡΟΣ

Χόφες Σέκτερ, *Grand Finale*
Πέρε Φάουρα, *Sweet Fever*
Ευριπίδης Λασκαρίδης, *Τιτάνες*
RootlessRoot / Λίντα Καπετανέα – Jozef Fruček, *Όταν χίμηξαν τα ακυλιά*
Λενιώ Κακλέα, *A Hand's Turn*
Κατερίνα Ανδρέου, *A Kind of Fierce*
Σύνδεσμος Χορού, *Rapidly Becoming*
Ιωάννα Πορτόλου, *Πορνό*
Kinkaleri, *Real Good Time / All!*
Αναστασία Βαλσαμάκη, *Sync*
Μέτε Ίνγκβαρτσεν, *69 Positions*
Μαρλένε Μοντέιρο Φρέιτας, *Βάκχες: πρελούδιο κάθαρσης*
Ντοροτέ Μυνιανεζά, *Unwanted / Ανεπιθύμητα*
Μάστερκλας και εργαστήριο με τον Ρούντι Λέρμανς

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ωδείον Ηρώδου του Αττικού

Εθνική Λυρική Σκηνή, *Μαντάμα Μπαττερφλάι*
Εθνική Λυρική Σκηνή, *Τροβατόρε / Ο τροβαδούρος*
Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, *Θωρηκτό Ποτέμκιν*
Κρατική Ορχήστρα Αθηνών – Μάρτα Αργκεριχ – Θεοδοσία Ντόκου
Φιλαρμονική της Αγίας Πετρούπολης – Γιούρι Τεμρκάνοφ
Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης – Βασίλης Βαρβαρέσος
Συμφωνική Ορχήστρα ΕΡΤ, *Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής*
El Sistema Greece
Βυζαντινός Χορός «Τρόπος» – Σωκράτης Σινόπουλος –
Σύνολο Τούρκων τραγουδιστών – Κούντσι Εργκιουνέρ
Οι μουσικές της Κρήτης
Εστουδιαντίνα Νέας Ιωνίας, *Μη μου γράφεις γράμματα...*
Μαρία Φαραντούρη – Τζιχάν Τούρκογλου – Μαρία ντελ Μαρ Μπονέτ,
Πέρα από τα σύνορα
Θάνος Μικρούτσικος, *Τα πιο ωραία μου τραγούδια θα σου πω*
Αφιέρωμα στον Μανώλη Ρασούλη, *Όλα σε θυμίζουν...*
180 χρόνια Πανεπιστήμιο – 180 χρόνια τραγούδια
Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, *Σουίνου Τοντ*
Γιαν Τίρσεν, *Solo in Concert*
Ιμανύ

Θέατρο Ολύμπια

Stile Antico, *In a Strange Land*
Λένια Ζαφειροπούλου – Αντρέι Χόβριν, *Transit Songs*
Στέφανος Νάσος
Φίλιππος Τσαλακούρης – Χορωδία Σπουδαστών Ωδείου Αθηνών – Sofia Sinfonietta
Ergon Ensemble, *Τρέλα*
ARTéfacts Ensemble, *Αφιέρωμα στον Φρανκ Ζάππα*

Πειραιώς 260 – Κήπος

Νίκος Ξυδάκης, *Αθάνατη Αφροδίτη*
Τακίμ, *Γιστί, γλυκό μου sweet heart*
Ανδριάντα Μπάμπαλη Quartet, *Από τη Δύση ως την Άπω Ανατολή*
Κώστας Βόμβολος, *Homesickness Blues*
Νίνα Λοτσάρη – Opera Chaotique, *Καμπαρέ Τρούμπα*
String Demons, *The Athens Demon Concert*

Το Τρίτο παίζει Πειραιώς 260!

Day/Night Jazz Session. Διήμερος Μαραθώνιος τζαζ σχημάτων
Ex Silentio, *Νύμφες, ξωτικά, νεράιδες και ποιμένες*
Δαυίδ Ναχμίας, *Στον καιρό της Αθήνας*

Athens Open Air Film Festival

Stand Up Comedy – Summer Comedy Party

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Γουίλλιαμ Κέντριτζ, *Παίξτε τον χορό ακόμα πιο γλυκά*
Γιούλιαν Ρόζεφελντ, *Μανιφέστο*
Μουσείο Φωτογραφίας Θεσ/νίκης, *Μια άλλη ζωή: ανθρώπινες ροές, άγνωστες Οδύσσειες*

ΠΡΟΦΕΣΤΙΒΑΛΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Bob Festival
Sound Acts

4 Απριλίου: ένα χρόνο μετά

Σε μια εποχή κρίσης και ριζικών ανακατατάξεων, με καυτά πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα να ταλανίζουν όχι μόνο τη χώρα μας, αλλά και όλο τον κόσμο, εμείς, χωρίς να είμαστε έξω απ' όλα αυτά, έχουμε το προνόμιο να υπηρετούμε, μέσα από το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, τον ευαίσθητο χώρο του πολιτισμού, έναν χώρο κομβικής σημασίας για την παιδεία, την καλλιέργεια και τη διαμόρφωση της σύγχρονης ταυτότητας.

Πριν από έναν ακριβώς χρόνο, στις 4 Απριλίου 2016, ανέλαβα συνειδητά τον ρόλο του «διαχειριστή κρίσης», ώστε να μη ματαιωθεί η πολύτιμη αυτή διοργάνωση που αποτελεί τη σημαντικότερη στιγμή συνάντησης και δημιουργίας γύρω από τις παραστατικές τέχνες στη χώρα μας. Με πέντε μόνο εβδομάδες προετοιμασίας δώσαμε μια πρώτη γεύση της κατεύθυνσης που μας ενδιαφέρει, ένα πρώτο στίγμα, νεανικό, εναλλακτικό και πολιτικό ταυτόχρονα. Έχοντας ξεπεράσει τις δυσκολίες, που δεν μας άφησαν όλο το 2016, κι έχοντας καταφέρει να διασφαλίσουμε δυναμικά τη συνέχεια του θεσμού, ανοίγουμε τώρα μια νέα σελίδα και σας προσκαλούμε στην πραγματική πρεμιέρα μας.

Φέτος είναι μια χρονιά «εγκαινίων». Εγκαινιάζουμε νέους θεσμούς, συνεργασίες και ανοίγματα εντός του Φεστιβάλ, που ελπίζω να μπολιάσουν την ελληνική καλλιτεχνική πραγματικότητα και να εδραιωθούν, προκειμένου να δώσουν τους καρπούς τους στο μέλλον.

Πρώτον, εγκαινιάζουμε το Λύκειο Επιδαύρου, ένα πολύτιμο για όλους μας διεθνές θερινό σχολείο για το αρχαίο δράμα, το οποίο θα απευθύνεται σε σπουδαστές και σπουδάστριες δραματικών σχολών και νέους ηθοποιούς από όλο τον κόσμο. Από την πρώτη μέρα που ανέλαβα τα καθήκοντά μου ως καλλιτεχνικός διευθυντής έθεσα ως πρωταρχικό στόχο τη σύνδεση της καλλιτεχνικής διαδικασίας με την εκπαίδευση και τον διάλογο στον χώρο των παραστατικών τεχνών, και αυτόν ακριβώς τον στόχο υπηρετεί η ίδρυση του Λυκείου Επιδαύρου. Όχι μόνο γιατί έρχεται να καλύψει το κενό ενός διεθνούς κέντρου έρευνας πάνω στο αρχαίο δράμα στον τόπο που γεννήθηκε· ούτε μόνο γιατί η διεθνής αυτή συνάντηση ηθοποιών και δασκάλων θεάτρου, σκηνοθετών, μουσικών, χορογράφων, αλλά και θεατρολόγων, ανθρωπολόγων, μουσικολόγων μπορεί να οδηγήσει σε μια αναγκαία σήμερα ανανέωση της ματιάς πάνω στην αρχαία τραγωδία και κωμωδία· αλλά και επειδή μπορεί να οικοδομήσει μια νέα συνάντηση της παράδοσης με το σήμερα, του αρχαίου με τον σύγχρονο πολιτισμό.

Το Λύκειο Επιδαύρου θα είναι, όμως, και μια πηγή πνευματικής και οικονομικής ανάπτυξης για ολόκληρη την περιοχή, σε συνδυασμό με το πρόγραμμα των παραστάσεων που θα φιλοξενοούνται στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου και στη Μικρή Επίδαυρο. Αυτό που συνδέει τις παραστάσεις των δύο αυτών αρχαίων θεάτρων με τα μαθήματα και τις άλλες εκδηλώσεις του Λυκείου είναι ότι θα έχουν κάθε χρόνο μια κοινή θεματική. Φέτος, με το μεταναστευτικό πρόβλημα να δοκιμάζει την ταυτότητα της δυτικής κοινωνίας, η θεματική που διατρέχει το πρόγραμμα της Επιδαύρου, αλλά και του Λυκείου είναι «Η έλευση του ξένου», όπως αποτυπώνεται σε κείμενα της αρχαιότητας, αλλά και όπως καθρεφτίζεται στον διάλογο ανάμεσα στο αρχαίο δράμα και το ιστορικό παρόν. Η ανησυχία εξάλλου για το μεταναστευτικό και την προσφυγική κρίση διαποτίζει με ποικίλους τρόπους το συνολικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ, καθώς προσφέρει ιδανική αφετηρία για να ξαναθέσουμε την έννοια των συνόρων και των ορίων: τόσο γεωγραφικών, πολιτισμικών, έμφυλων και φυλετικών, όσο και αισθητικών, ηθικών και ιδεολογικών.

Μέσα στο κλίμα που ζούμε, αναδύεται επιτακτική η ανάγκη για συνεργασίες, κοινές δράσεις, συμπαραγωγές. Αυτό αφορά όχι μόνο την Επίδαυρο, αλλά ολόκληρο το Φεστιβάλ και, σημειωτέον, αποτελεί συνηθισμένη πρακτική σε όλα τα μεγάλα ευρωπαϊκά φεστιβάλ. Από τις έντεκα παραστάσεις που θα παρουσιαστούν στα δύο θέατρα της Επιδαύρου οι δύο είναι συμπαραγωγές με ΔΗΠΕΘΕ: το ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας και το ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων. Το πρόγραμμα των Επιδαιρίων θα συμπληρωθεί με θεατρικά δρώμενα που θα φιλοξενηθούν στη Μικρή Επίδαυρο και σε άλλους αρχαιολογικούς χώρους στο πλαίσιο των μαθημάτων του Λυκείου, και θα κλείσει με μια μεγάλη γιορτή στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου, το Σάββατο 19 Αυγούστου, με τραγούδια και χορούς απ' όλη την Πελοπόννησο.

Θέλουμε η καλλιτεχνική δημιουργία και η συνάντηση νέων ανθρώπων από διαφορετικούς πολιτισμούς με αφορμή το αρχαίο δράμα να ζωντανέψει ολόκληρη την περιοχή της Αργολίδας και ζητούμενο για μας είναι να ενθαρρύνουμε τη συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας στο συνολικό μας εγχείρημα – γι' αυτό και υλοποιούμε ήδη από τώρα, σε συνεργασία με τον Δήμο Ναυπλιέων και το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, μια σειρά δράσεων για παιδιά, νέους και ενήλικους, που στοχεύουν στην εξοικείωσή τους με το περιεχόμενο και τη μορφή των παραστάσεων του φετινού προγράμματος. Στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου θα φιλοξενηθούν φέτος έργα υπό την μπαγκέτα καταξιωμένων αλλά και ανερχόμενων Ελλήνων σκηνοθετών. Στη Μικρή Επίδαυρο θα πριμοδοτήσουμε ένα πιο εναλλακτικό βλέμμα πάνω στο αρχαίο δράμα, φιλοξενώντας, μεταξύ άλλων, και μια παραγωγή του Φεστιβάλ της Αβινιόν σε σκηνοθεσία Ολιβιέ Πυ. Επίσης μας ενδιαφέρει να αναδείξουμε μια ερευνητική διάσταση πάνω στον αρχαίο χορό με παραστάσεις εν εξελίξει, όπως και εργαστήρια και μάστερκλας στο πλαίσιο του Λυκείου Επιδαύρου.

Το «Άνοιγμα στην πόλη», ο δεύτερος σημαντικός θεσμός εντός του Φεστιβάλ που εγκαινιάζουμε φέτος, με δράσεις σε μη θεατρικούς χώρους, δραματουργίες site specific, ποιητικές και μουσικές παραστάσεις, αλλά και ακτιβιστικές παρεμβάσεις σε ευαίσθητες περιοχές της πόλης, είναι για μας μια σημαντική απάντηση στην εσωστρέφεια που τείνει να κατακλύσει τη δημόσια σφαίρα. Μια απάντηση στον φόβο απέναντι στο διαφορετικό, στη μονολιθικότητα, στις ρατσιστικές συμπεριφορές.

Με το «Άνοιγμα στην πόλη», που υλοποιείται με την υποστήριξη του Athens Culture Net και του Δήμου Αθηναίων, απλώνεται στον Πειραιά και τις εργατικές γειτονίες του σε σύμπραξη με το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, και φτάνει ως την Ελευσίνα με τη συνεργασία της Ελευσίνας 2021 Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης, το Φεστιβάλ γίνεται αυτό που μπορεί και πρέπει πραγματικά να είναι ένα φεστιβάλ για την πόλη του: ένας πυλώνας πρωτότυπης δημιουργίας που ενεργοποιεί καλλιτεχνικά τους ίδιους τους κατοίκους, μια καλλιτεχνική πλατφόρμα αμφισβήτησης και ανατροπής προκατασκευασμένων αντιλήψεων, και ταυτόχρονα μια γιορτή.

Δίνουμε έμφαση στη διαφορετικότητα, δίνουμε έμφαση στη νεανική δημιουργία. Θέλουμε να μπολιάσουμε το φετινό πρόγραμμα με την πληθωρική ενέργεια του νεανικού κοινού και όσο πιστεύουμε στη μοναδικότητα του καλλιτέχνη και στο φίλτρο της καλλιτεχνικής επιμέλειας, άλλο τόσο πιστεύουμε στη συλλογικότητα και στην αυτοδιαχείριση. Αυτός είναι ο λόγος που θεσμοθετούμε από φέτος μια προφεστιβαλική περίοδο στην Πειραιώς 260, από τις 22 έως τις 28 Μαΐου, κατά τη διάρκεια της οποίας θα φιλοξενήσουμε δύο αυτοδιαχειριζόμενες πλατφόρμες: το δημοφιλές Bob Festival, που προσφέρει βήμα πειραματισμού σε νεοσύστατες θεατρικές ομάδες, και την κουήρ πλατφόρμα Sound Acts, που περιλαμβάνει ένα σύνολο από περφόρμανς σχετικά με την έμφυλη, φυλετική και σωματική ταυτότητα.

Ο προβληματισμός, όμως, γύρω από την έννοια της ετερότητας και του διαφορετικού εγγράφεται δυναμικά και στο κύριο πρόγραμμά μας – τόσο όσον αφορά το θέατρο, όσο και τις παραστάσεις χορού που θα παρακολουθήσουμε στην Πειραιώς 260. Το ερώτημα εδώ διευρύνεται: Δεν μπορεί να είναι μόνο πώς η «πόλις» αντιμετωπίζει τον ξένο, τον άλλο, τον διαφορετικό, αλλά και πώς το «άλλο» ενυπάρχει ως απειλή στην πόλη και στο εσωτερικό του καθενός. Η ιστορική όσο και η υπαρξιακή οπτική είναι εξίσου παρούσες, με βασικό πάντα γνώμονα το καλλιτεχνικό και αισθητικό ενδιαφέρον κάθε πρότασης.

Προτεραιότητα για μας είναι πάντα η υποστήριξη της εγχώριας δημιουργίας, ιδιαίτερα στις μέρες μας, αλλά και η σύσταση στο ελληνικό κοινό δυνατών έργων και ονομάτων της σύγχρονης διεθνούς σκηνής. Το ξένο ρεπερτόριο φέτος θα περιλάβει, λόγου χάριν, ένα πολύπλευρο αφιέρωμα στη Φόλκσμπύνε, με τη μετάκληση τριών σημαντικών και συμπληρωματικών μεταξύ τους παραστάσεων. Αφορμή για το αφιέρωμα είναι η λήξη της θητείας του Φρανκ Κάστορφ, που είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του ιστορικού αυτού θεάτρου τα τελευταία 25 χρόνια.

Μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα η λογική των συμπαραγωγών με εγχώριους και διεθνείς φορείς, ως το ισχυρότερο όχημα κινητικότητας της σύγχρονης δημιουργίας. Το Φεστιβάλ συμμετέχει σε διεθνείς συμπαραγωγές καλλιτεχνών όπως ο Ρομέο Καστελλούτσι, ο Χόφες Σέχτερ, η Μαρλίν Μοντέρο Φρέιτας, αλλά και ο Ευριπίδης Λασκαρίδης, η Κατερίνα Ανδρέου και οι blitz. Ακολουθούμε ταυτόχρονα μια πολιτική συνεργασιών σε ευρύτατο εθνικό φάσμα με θέατρα, φορείς και κάθε είδους συλλογικότητες. Ιδιαίτερη σημασία έχει για μας και η συνεργασία με το Τρίτο Πρόγραμμα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, με το οποίο υλοποιούμε για πρώτη φορά συναυλίες στον Κήπο της Πειραιώς 260 με απευθείας ραδιοφωνική μετάδοση και μια φιλόδοξη ραδιοφωνική παράσταση –παρουσία κοινού– ενός νέου ελληνικού έργου. Με τη μετεγκατάσταση της Λυρικής Σκηνής στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, το Φεστιβάλ Αθηνών μπαίνει για δύο μήνες (Ιούνιο και Ιούλιο) στο θέατρο Ολύμπια της οδού Ακαδημίας, μεταφέροντας εκεί σειρά μουσικών κυρίως εκδηλώσεων – και είμαι σίγουρος ότι στη συνέχεια θα αξιοποιηθεί το ιστορικό αυτό κτήριο με τον καλύτερο τρόπο.

Οι γέφυρες είναι για μας έννοια κομβικής σημασίας. Χτίζουμε γέφυρες με την περιφέρεια, ώστε να εξασφαλίσουμε μεγαλύτερη διάρκεια στις παραστάσεις μας και, αντίστροφα, είμαστε ανοικτοί να εντάξουμε στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ αξιόλογες πρωτοβουλίες της περιφέρειας. Συμμετέχουμε στο πιλοτικό δίκτυο ελληνικών φεστιβάλ που οργανώνει το Υπουργείο Πολιτισμού. Χτίζουμε γέφυρες, όμως, και με το εξωτερικό, απαντώντας σ' ένα πάγιο αίτημα των καλλιτεχνών στη χώρα μας: την προώθηση των ελληνικών παραστάσεων στη διεθνή σκηνή. Η εξωστρέφεια, ως συστηματική και οργανωμένη στάση του Φεστιβάλ, εκφράζεται μέσα από συντονισμένες ενέργειες που έχουν ήδη ξεκινήσει. Σε αυτό το πλαίσιο θα φιλοξενηθεί στην Αθήνα η συνάντηση του ευρωπαϊκού δικτύου χορού [DNA] (Departures and Arrivals), εταίρος του οποίου είναι το Φεστιβάλ. Επιπλέον βρίσκεται σε εξέλιξη, με την υποστήριξη πάλι του Υπουργείου Πολιτισμού, η πρόσκληση ξένων διευθυντών φεστιβάλ και υπευθύνων καλλιτεχνικού προγραμματισμού, να επισκεφθούν το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου και να παρακολουθήσουν παραστάσεις.

Ταυτόχρονα, ενισχύουμε το στίγμα του κάθε χώρου: η Πειραιώς 260, όπως πάντα, ανήκει κατά κύριο λόγο στη σύγχρονη θεατρική και χορευτική δημιουργία, το Ηρώδειο θα έχει κυρίως μουσική ταυτότητα, καθώς θα φιλοξενεί παραστάσεις λυρικού θεάτρου, ορχήστρες και συναυλίες κλασικής και σύγχρονης, βυζαντινής, παραδοσιακής και έντεχνης ελληνικής μουσικής. Στο Ηρώδειο θα επαναληφθεί επίσης, τιμώντας τη μνήμη του, η τελευταία παράσταση του Σπύρου Ευαγγελάτου, ο *Αμύντας* του Γεωργίου Μόρμορη.

Τέλος, στην προσπάθεια να κάνουμε πιο ουσιαστική τη σχέση του καλλιτεχνικού κόσμου, αλλά και του κοινού με τα έργα του προγράμματος, δίνουμε έμφαση στις εκπαιδευτικές δράσεις (εργαστήρια, συζητήσεις, ημερίδες κτλ.), συνεχίζοντας την πολιτική μας που εφαρμόστηκε το καλοκαίρι του 2016.

Ευχαριστούμε θερμά για την υποστήριξή τους το Υπουργείο Πολιτισμού, το Υπουργείο Τουρισμού και τον ΕΟΤ, τον Δήμο Αθηναίων και το Δίκτυο Πολιτισμού Athens Culture Net, την Εθνική Τράπεζα, την Περιφέρεια Αττικής, το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, το Εθνικό Θέατρο, το Μέγαρο Μουσικής, το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, το ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων και το ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας, την Ελευσίνα 2021 Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, το Γαλλικό Ινστιτούτο, την ΕΡΤ και το Τρίτο Πρόγραμμα, τον Δήμο Επιδαύρου, την Περιφέρεια Πελοποννήσου, την Αντιπεριφέρεια Αργολίδας, την Εφορεία Αρχαιοτήτων Αργολίδας, τον Δήμο Ναυπλιέων, την Ελληνική Πρεσβεία στην Τεχεράνη, το Δίκτυο Οργανώσεων και Πολιτών για ένα Βιώσιμο Ιστορικό Κέντρο και την Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού, την Α΄ Εφορεία Αρχαιοτήτων, την Ένωση Ελλήνων Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών, το Βρετανικό Συμβούλιο και τις Νύχτες Πρεμιέρας, τη διοίκηση της ΔΕΗ, τον Διεθνή Αερολιμένα Αθηνών Α.Ε., το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης και το Ινστιτούτο Δημόσιας Υγείας του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδας.

Ευχαριστώ τους συνεργάτες μου και όλη την ομάδα που εργάζεται για την υλοποίηση του προγράμματος. Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω την κυρία Ευφημία Καρακάντζα για τη στήριξή της σε θέματα που αφορούν το Λύκειο Επιδαύρου και την Κοραλία (Σωτηριάδου) που στέκεται πάντα δίπλα μου.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ
«Η ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ»

ΤΣΕΖΑΡΙΣ ΓΚΡΑΟΥΖΙΝΙΣ – ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Επτά επί Θήβας

του Αισχύλου

Μετά την αποκάλυψη των φρικτών πράξεών του, ο Οιδίποδας άφησε τον θρόνο στους δύο γιους του, οι οποίοι συμφώνησαν να κυβερνούν τη Θήβα εναλλάξ. Όταν ήρθε, ωστόσο, η σειρά του Πολυνεΐκη να αναλάβει την εξουσία, ο Ετεοκλής δεν τήρησε την υπόσχεσή του. Εξοργισμένος ο Πολυνεΐκης συμμάχησε με τον βασιλιά του Άργους Άδραστο και οργάνωσε εκστρατεία εναντίον της Θήβας. Επτά αρχηγοί των δύο αντίπαλων στρατευμάτων παρατάχθηκαν εκατέρωθεν των επτά πυλών της πόλης, με τον Ετεοκλή και τον Πολυνεΐκη αντιμέτωπους στην έβδομη πύλη. Κεντρικός ήρωας της τραγωδίας είναι ο Ετεοκλής· η Θήβα βρίσκεται σε ασφυκτική κατάσταση πολιορκίας κι εκείνος προσπαθεί να οργανώσει την αντιμετώπιση σε μια μάχη καταδικασμένη, χωρίς πραγματικό νικητή. Από τις μεγάλες επιτυχίες του περυσινού προγράμματος της Επιδαύρου, οι *Επτά επί Θήβας* επαναλαμβάνονται και φέτος, ανοίγοντας το πρόγραμμα των Επιδαιρίων 2017. Μια παράσταση που ερευνά πώς το κοινό μας ένστικτο επιβίωσης συμβαδίζει με την ανάγκη να παραμείνουμε άνθρωποι, παρά τον φόβο, την ανασφάλεια, την απελπισία.

Μετάφραση: Γιώργος Μπλάνας • **Σκηνοθεσία:** Τσέζαρις Γκραουζίνις • **Σκηνικά:** Κέννου ΜακΛέλλαν • **Μουσική:** Δημήτρης Θεοκάρης • **Χορογραφία - Κίνηση:** Έντι Λάμε • **Φωτισμοί:** Αλέκος Γιάνναρος • **Παίζουν:** Γιάννης Στάνκογλου (Ετεοκλής), Κλειώ-Δανάη Οθωνιάου (Αντιγόνη), Ιώβη Φραγκάτου (Ισμήνη), Γιώργος Καύκας (Άγγελος), Αλέξανδρος Τσακίρης (Κήρυκας) κ.ά.
[30 Ιουνίου - 1 Ιουλίου]

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ

Οιδίπους επί Κολωνών

του Σοφοκλή

Στην τελευταία τραγωδία του Σοφοκλή, ο Οιδίπους φτάνει στο άλσος του Κολωνού, στις παρυφές της πόλεως των Αθηνών, ζητώντας φιλοξενία – ένας «ξένος», τυφλός και ρακένδυτος μετά από δεκαετή περιπλάνηση. Χρειάζεται έναν τόπο ν' αναπαυθεί, καθώς αισθάνεται το τέλος να πλησιάζει. Μόνος συμπαραστάτης του η κόρη-αδελφή του Αντιγόνη. Μετά από διαπραγματεύσεις, του επιτρέπεται να κατοικήσει στα «σύνορα», στο μεταίχμιο νομιμότητας και παρανομίας, ζωής και θανάτου. Μέσα από τις συναντήσεις του με τον Θησέα, τον Κρέοντα, τη μικρότερη κόρη-αδελφή του Ισμήνη και τον γιο-αδελφό του Πολυνεΐκη κάνει ανασκόπηση της ζωής του και στοχάζεται επάνω στο παράλογο του ανθρώπινου βίου. Σε σκηνοθεσία Σταύρου Τσακίρη, που υιοθετεί εδώ τη φόρμα του αφηγηματικού θεάτρου, ο θίασος εξιστορεί στους θεατές αυτή την ιστορία-«παραβολή», σ' έναν άδειο χώρο, με ελάχιστα αντικείμενα. Οι ηθοποιοί ενδύονται τους ήρωες, που εμφανίζονται κι εξαφανίζονται σαν οπτασίες του ετοιμοθάνατου Οιδίποδα. Η μουσική, σε σύνθεση Μίνωα Μάτσα, εκτελείται ως παράλληλο κείμενο από τις φωνές των ηθοποιών και δίνει στο θέαμα τον χαρακτήρα ενός επικού ποιήματος. Στον ομώνυμο ρόλο ο σπουδαίος Κώστας Καζάκος.

Μετάφραση: Δημήτρης Δημητριάδης • **Σκηνοθεσία:** Σταύρος Τσακίρης • **Σκηνικά:** Κέννου ΜακΛέλλαν • **Κοστούμια:** Θάλεια Ιστικοπούλου • **Μουσική:** Μίνωα Μάτσα • **Παίζουν:** Δημήτρης Λιγνάδης (Ξένος), Κώστας Καζάκος (Οιδίπους), Κόρα Καρβούνη (Αντιγόνη), Τζένυ Κόλλια (Ισμήνη), Γιάννης Περγλέκας (Θησέας), Δημήτρης Ήμελλος (Κρέων), Δημήτρης Λάλος (Πολυνεΐκης), και 8μελής χορός ηθοποιών. *Παραγωγή:* Venus A.E.
[7 - 8 Ιουλίου]

ΕΚΤΟΡΑΣ ΛΥΓΙΖΟΣ – ΔΗΠΕΘΕ ΛΑΡΙΣΑΣ

Βάκχες

του Ευριπίδη

Ο θεός Διόνυσος φτάνει στην πόλη με ανθρώπινη μορφή και ο βασιλιάς Πενθέας παλεύει να οχυρώσει εαυτόν και το άστυ απέναντι στην έλευση μιας θρησκείας που εξισώνει τους πάντες –νυν και πρώην βασιλιάδες, θεούς και δούλους, μάντιες και αγγελιοφόρους, γυναίκες και άνδρες– σε έναν κόσμο συμφιλώσης του ανθρώπου με τα πιο ζώδη, αλλά και αγνά του ένστικτα. Πρόκειται για τη μοναδική σωζόμενη τραγωδία όπου ο Διόνυσος συμμετέχει ως πρόσωπο του δράματος, αλλά και ως παντεπόπτης σκηνοθέτης-συγγραφέας. Η παράσταση εξερευνά τη σύγκρουση ανάμεσα στην ατομικότητα του ήρωα και την πολυφωνικότητα του χορού: οκτώ αφηγητές, εντάσσοντας τα χορικά στη βασική πλοκή, παρακολουθούν τη διαδικασία της σταδιακής σύνθεσης και αποσύνθεσης ενός μικτού συνόλου, την αντίσταση των μελών του, αλλά και τη λαχτάρα τους να ανέβουν φαντασιακά στο ιερό βουνό ως μαινάδες και να μετατραπούν σε βάκχες. Μια τελετή μύησης στη λατρεία του «άλλου», της οποίας πρώτο στάδιο είναι να σταθούν δύο άτομα αντιμέτωπα υπό το βλέμμα ενός θεατή- μάρτυρα.

Μετάφραση: Γιώργος Χειμωνάς • **Διασκευή - Σκηνοθεσία:** Έκτορας Λυγίζος • **Σκηνικά:** Κλειώ Μπομπότη • **Φωτισμοί:** Δημήτρης Κασιμάτης • **Δραματολογική συνεργασία:** Κατερίνα Κωνσταντινάκου • **Σωματική προετοιμασία:** Βίκυ Παναγιωτάκη • **Φωνητική προετοιμασία:** Ρηνιώ Κυριαζή • **Παίζουν:** Ανθή Ευστρατιάδου, Έκτορας Λυγίζος, Βασίλης Μαγουλιώτης, Άρης Μπαλής, Αργύρης Πανταζάρας, Ανέζα Παπαδοπούλου, Μαρία Πρωτόπαππα, Χρήστος Στέργιουλου. *Συμπαγωγή:* Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου και ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας.
[14 - 15 Ιουλίου]

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ – ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ειρήνη

του Αριστοφάνη

Μια μουσική παράσταση σε σύνθεση του Νίκου Κυπουργού

Το Εθνικό Θέατρο ανέθεσε στον σπουδαίο συνθέτη Νίκο Κυπουργό τη μουσική σύνθεση και στον ταλαντούχο νέο συγγραφέα Δημοσθένη Παπαμάρκο το λιμπρέτο για τη δημιουργία μιας μουσικής παράστασης που βασίζεται στην *Ειρήνη* του Αριστοφάνη. Τη σκηνοθεσία έχει αναλάβει ο καταξιωμένος σκηνοθέτης Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης, ενώ τον ρόλο του Τρυγαίου ερμηνεύει ο πάντοτε απρόβλεπτος Τζιμής Πανούσης. Η Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, υπό τη διεύθυνση του διεθνούς φήμης μασέτρου Γιώργου Πέτρου, συνοδεύει ζωντανά την παράσταση στην Επίδαυρο. Η *Ειρήνη* παρουσιάστηκε στα Μεγάλα Διονύσια το 421 π.Χ., αποσπώντας το δεύτερο βραβείο, λίγες μόλις ημέρες πριν από τη σύναψη της Νικίας Ειρήνης, που συνοδευόταν από ελπίδες για το τέλος του Πελοποννησιακού πολέμου. Αυτή ακριβώς η εύθραυστη, όπως αποδείχθηκε, ισορροπία μεταξύ του πολέμου και της ειρήνης, το ηρακλείτειο ρητό «Πόλεμος πάντων μεν πατήρ εστί» και το ακανθώδες ερώτημα κατά πόσο η ειρήνη είναι συνώνυμο της ευτυχίας και της αρετής εμπνέουν τους συντελεστές της ιδιαίτερης αυτής παράστασης.

Λιμπρέτο: Δημοσθένης Παπαμάρκος • **Σκηνοθεσία:** Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης • **Video mapping:** Στάθης Μήτσιος • **Φωτισμοί:** Αλέκος Αναστασίου • **Κοστούμια:** Ελένη Μανωλοπούλου • **Συμμετέχει η Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, υπό τη διεύθυνση του Γιώργου Πέτρου. Παίζουν:** Τζιμής Πανούσης (Τρυγαίος), Τάσης Χριστογιαννόπουλος (Ερμής), Ειρήνη Καράγιαννη (Ειρήνη), Αιμιλιανός Σταματάκης (Πόλεμος). **Χορός:** Ασημίνα Αναστασοπούλου, Θωμάς Βελισσάρης, Δημήτρης Γεωργιάδης, Ευαγγελία Καρακατσάνη, Νίκος Καρδώνης, Πασεμί Κηληδόνη, Πάνης Κλίνης, Νάντια Κοντογεώργη, Ελίτα Κουνάδη, Ηλίας Κουνέλας, Ελένη Μπούκλη, Μαρία Νίκα, Μαρίνα Σάττι, Γιωργής Τσουρής, Αντιγόνη Φρυδά. [21- 22 Ιουλίου]

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ – ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Άλκηστη

του Ευριπίδη

Το Εθνικό Θέατρο προσεγγίζει ένα από τα πιο ενδιαφέροντα και συγκρόνως προκλητικά έργα του Ευριπίδη, την *Άλκηστη*, αναθέτοντας την παρουσίασή της στην Κατερίνα Ευαγγελάτου, που θα πραγματοποιήσει την πρώτη της σκηνοθεσία στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου. Έργο που φέρει επί σκηνής τον θρίαμβο επί του θανάτου, η *Άλκηστη*, το πρώτο από τα σωζόμενα του Ευριπίδη (438 π.Χ.), προκάλεσε ατελείωτες συζητήσεις για το είδος στο οποίο ανήκει, εξαιτίας της συνύπαρξης τραγικών και κωμικών στοιχείων. Παράλληλα, η εμφανής σοφιστική επίδραση πυροδότησε σειρά από θέματα ηθικής των διαπροσωπικών σχέσεων. Σε έναν κόσμο όπου έχει κανείς τη δυνατότητα να ανταλλάξει τον θάνατό του με τη ζωή κάποιου άλλου, ο συγγραφέας του «Αθηναϊκού Διαφωτισμού» υποβάλλει σε εξουχιστικό έλεγχο σχέσεις «αδιαμφισβήτητες» ανιδιοτέλειες και θέτει επί τάπητος τολμηρά ερωτήματα: Πώς αποδεικνύεται η αγάπη; Μέχρι πού φτάνει η αφοσίωση; Ποια ζωή έχει μεγαλύτερη αξία, και για ποιον λόγο; Οι νόμοι των ανθρώπων δίνουν επαρκείς απαντήσεις σε τέτοια ερωτήματα; Και τι γίνεται όταν η παρέμβαση των θεών αλλάζει τους κανόνες του παιχνιδιού;

Μετάφραση: Κώστας Τοπούζης • **Σκηνοθεσία - Επεξεργασία μετάφρασης:** Κατερίνα Ευαγγελάτου • **Σκηνικά:** Εύα Μανιδάκη • **Κοστούμια:** Βασιλική Σύρμα • **Κίνηση:** Πατρίσια Απέργη • **Μουσική:** Γιώργος Πούλιος • **Μουσική διδασκαλία:** Μελίνα Παιονίδου • **Παίζουν:** Οδυσσέας Παπασηπλιόπουλος (Ηρακλής), Μαρία Κίτσου (Άλκηστη), Πάνης Φέρτης (Φέρης), Κώστας Βασαρδάνης (Απόλλων), Σωτήρης Τσακομίδης (Θάνατος), Δημήτρης Παπανικολάου (Δούλος). **Χορός:** Κωνσταντίνος Βουδούρης, Κωνσταντίνος Γεωργαλής, Γιώργος Ζυγούρης, Στάθης Κόικας, Μιχάλης Μικαλακίδης, Αντώνης Μιχαλόπουλος, Γιώργος Νούσης, Χρήστος Ξυραφάκης, Στέλιος Παυλόπουλος, Δημόκριτος Σηφάκης, Περικλής Σκορδίλης, Αλέξανδρος Σταυρόπουλος, Μιχαήλ Ταμπακάκης, Βαλάντης Φράγκος. Συμμετέχουν πέντε μουσικοί επί σκηνής. [28- 29 Ιουλίου]

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΑΛΜΠΑΡΗ – ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ – ΔΗΠΕΘΕ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μήδεια

του Ευριπίδη

Η βαρβαρότητα του έρωτα

«Δύο φορές βάρβαρη η Μήδεια, από καταγωγή και από έρωτα» γράφει στον πρόλογο της αξεπέραστης μετάφρασής του ο Γιώργος Χειμωνάς. Δύο όψεις έχει ο έρωτας: τη «βάρβαρη», τη βυθισμένη στον πόνο και στο σκοτάδι, αλλά και την ονειρική, την ηδονική, τη λουσομένη στο φως. Μέσα από το έργο του Ευριπίδη, αλλά και κείμενα της αρχαιοελληνικής γραμματείας (Σαπφώ, Πλάτων, Θεόφραστος κ.ά.), τραγουδώντας τη γιορτή και το πένθος του έρωτα, η παράσταση του Θεάτρου Τέχνης διερευνά τον τρόπο με τον οποίο το βαθύ, τρομακτικό σκοτάδι της άγριας πλευράς του έρωτα καταπίνει βάνουσα κάθε τι ωραίο και ευγενές, οδηγώντας την ψυχή στο απόλυτο κακό. Στην επιτακτική ανάγκη να προκαλέσει τον ίδιο ακριβώς πόνο που ένωσε. Γιατί «δεν υπάρχει οργή πιο φοβερή και αθεράπευτη από αυτήν που γεννιέται ανάμεσα σε ανθρώπους που είχαν αγαπηθεί»...

Μετάφραση: Γιώργος Χειμωνάς • **Σκηνοθεσία:** Μαριάννα Κάλμπαρη • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Κωνσταντίνος Ζαμάνης • **Μουσική:** Παναγιώτης Κаланτζόπουλος • **Χορογραφία:** Μαρίζα Τσίγκα • **Φωτισμοί:** Στέλλα Κάλτσου • **Δραματολόγος παράστασης:** Έλενα Τριανταφυλλοπούλου • **Παίζουν:** Μαρία Ναυπλιώτου, Χάρης Φραγκούλης, Αλεξάνδρα Καζάζου, Φωτεινή Μπαξεβάνη, Θεοδώρα Τζήμου, Σύρμα Κεκέ, Ιωάννα Μαυρέα, Κωνσταντίνα Τάκαλου, Αλέξανδρος Μυλωνάς, Γεράσιμος Γεννατάς, Δημήτρης Πασσάς και σπουδαστριες της Δραματικής Σχολής του Θεάτρου Τέχνης. Συμμετέχουν τέσσερις μουσικοί. Συμπαράγωγή: Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου, ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων και Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν. [4- 5 Αυγούστου]

Πέρσες

του Αισχύλου

Για πρώτη φορά στην Επίδαυρο, σε μια παραγωγή του ΘΟΚ με πλειάδα σπουδαίων Ελλαδιτών και Κυπρίων ηθοποιών, ο νεότερος Άρης Μπινιάρης, που έχει διακριθεί για τις εκρηκτικές παραστάσεις του τα τελευταία χρόνια, προτείνει μια ζωντανή σύνθεση ποιητικού λόγου, μουσικής και θεατρικής δράσης. Όχημα της παράστασης, που δομείται στη συνάντηση του ρυθμού και της λέξης, είναι η μουσικότητα. Όλοι οι βασικοί χαρακτήρες, όπως και ο χορός, ερμηνεύονται με τρόπο που αποκαλύπτει τη μουσική υφή του έργου. Η παράσταση ξεδιπλώνεται μέσα από τη δράση, τη λέξη, το τραγούδι και τον χορό, αναζητώντας μια θεμελιώδη απλότητα, που θα αναδείξει τις αδιάκοπες εσωτερικές δονήσεις του αρχαίου ελληνικού δράματος.

Μετάφραση: Παναγιώτης Μουλλάς • **Σκηνοθεσία - Μουσική δραματουργία:** Άρης Μπινιάρης • **Δραματουργική συνεργασία:** Αντώνης Σολωμού • **Μετρική διδασκαλία:** Θεόδωρος Στεφανόπουλος • **Σκηνικά:** Κωνσταντίνος Λουκά • **Κοστούμια:** Ελένη Τζιρκαλή • **Κινησιολογία:** Λία Χαράκη • **Σχεδιασμός φωτισμού:** Γεώργιος Κουκουμάς • **Ηχητικός σχεδιασμός:** Γιώργος Χριστοφή • **Παίζουν:** Καρυοφυλλιά Καραμπέτη (Ατσασσα), Χάρις Χαράλαμπος (Αγγελιαφόρος), Νίκος Ψαρράς (Δαρείος), Αντώνης Μυριαγκός (Ξέρξης). **Χορός:** Ηλίας Ανδρέου, Πέτρος Πιωκάκης, Γιώργος Ευαγόρου, Λευτέρης Ζαμπετάκης, Νεκτάριος Θεοδώρου, Μάριος Κωνσταντίνου, Παναγιώτης Λάρκου, Δαυίδ Μαλτέζε, Γιάννης Μίνως, Άρης Μπινιάρης, Ονισήφορος Ονισήφορου, Αντρέας Παπαμιχαλόπουλος, Μάνος Πετράκης, Στέφανος Πίττας, Κωνσταντίνος Σεβδαλής.
[11-12 Αυγούστου]

ΓΙΟΡΤΗ ΛΗΞΗΣ

Εδώ είν' αλώνι για χορό!

Το Φεστιβάλ Επίδαυρου τιμά τη μουσικοχορευτική παράδοση του Μοριά

Με αφετηρία τον επτάσημο ρυθμό του συρτού καλαματιανού (που απαντάται ήδη στον Αριστοφάνη) και τον αρχαίο τσακωνικό τελετουργικό χορό, το Φεστιβάλ Επίδαυρου θα ολοκληρώσει τον κύκλο των φετινών παραστάσεων με ένα τιμητικό-γιορταστικό αφιέρωμα στην πλούσια μουσικοχορευτική παράδοση του Μοριά, ως διαχρονική κιβωτό της ταυτότητας και της ιστορικής μνήμης. Η ορχήστρα του αρχαίου θεάτρου μετατρέπεται στο μεγάλο αλώνι-χοροστάσι του Χρόνου, για να υποδεχτεί τους σύγχρονους συμποσιαστές, τραγουδιστές, οργανοπαίκτες και χορευτές απ' όλη την Πελοπόννησο, σε μίαν ανοικτή πρόσκληση για συμμετοχή στον κύκλο και την τελετουργία του ελληνικού παραδοσιακού γλεντιού.

Καλλιτεχνική - Μουσική επιμέλεια: Λάμπρος Λιάβας • **Σκηνική επιμέλεια:** Σοφία Σπυράτου • **Σχεδιασμός φωτισμού:** Λευτέρης Παυλόπουλος • **Συνεργασία:** Κέντρο Ελληνικής Μουσικής «Φοίβος Ανωγειανάκης», Λύκειο των Ελληνίδων Καλαμάτας.
[19 Αυγούστου]

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

[Όλες οι παραστάσεις θα έχουν αγγλικούς υπέρτιτλους.]

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΝΤΖΑΣ

Μήδεια

του Ευριπίδη

Η παράσταση επιχειρεί να ανασύρει και να τοποθετήσει το ζήτημα «Μήδεια» στο επίκεντρο. Τρεις άντρες βρίσκονται πάνω στη σκηνή προκειμένου να αναρωτηθούν, να επανεξετάσουν, να επιχειρήσουν να δώσουν απαντήσεις στον «θρύλο» της Μήδειας από αντρική σκοπιά. Σε ποια σημεία η Μήδεια «υποκρίνεται», σε ποια σημεία επιχειρηματολογεί επαρκώς, ποια μέρη του έργου είναι αμιγώς λογικά και δικαιολογημένα και πού σφάλλει; Πώς τρία πρόσωπα αντίθετου φύλου από αυτό του ρόλου μπορούν να δικαιολογήσουν και να αθώσουν την πράξη της Μήδειας; Η παράσταση επανέρχεται στο έργο για να θέσει όλα αυτά τα ζητήματα σε έναν πάγκο ανατομικής μελέτης της ρυθμολογίας και της επιχειρηματολογίας του, σε μια «ψιθυριστή» παράσταση που προσπαθεί να αγγίξει το «σύμπτωμα» της Μήδειας υπό τους ήχους ζωντανής μουσικής.

Μετάφραση: Μίνως Βολανάκης • **Σκηνοθεσία:** Δημήτρης Καραντζάς • **Δραματουργική επεξεργασία:** Δημήτρης Καραντζάς, Θεοδώρα Καπράλου • **Μουσική:** Ανρί Κεργκομάρ • **Σκηνικά:** Έλλη Παπαγεωργακοπούλου • **Κοστούμια:** Ιωάννα Τσάμη • **Φωτισμοί:** Αλέκος Αναστασίου • **Κίνηση:** Χρήστος Παπαδόπουλος • **Παίζουν:** Γιώργος Γάλλος (Μήδεια, Τροφός), Χρήστος Λούλης (Ιάσων, Κρέοντας, Παιδαγωγός, Αιγέας, Άγγελος), Μιχάλης Σαράντης (Χορός).
[30 Ιουνίου - 1 Ιουλίου]

ΙΩ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ – ΠΥΡ

Άφιξις

Με αφετηρία τη Μνηστηροφονία από την ομηρική Οδύσσεια

Πέρα και πριν από οποιαδήποτε απόπειρα ερμηνείας, η *Οδύσσεια* είναι ένα τραγούδι επιστροφής, προερχόμενο από μια εποχή που τα μακρινά ταξίδια των ναυτικών γεννούσαν τραγούδια για την απουσία. Επιστρέφοντας στην Ιθάκη, έπειτα από είκοσι χρόνια, ο Οδυσσεύς θα σκοτώσει 108 άνδρες που διεκδικούν τη γυναίκα και τον θρόνο του, ξεκληρίζοντας το νησί. Αυτό το μακελειό εγείρει τα ερωτήματα: Σε τι επιστρέφει ο Οδυσσεύς; Ποιος θυμάται τον απόντα βασιλιά και ποιος είναι σήμερα αυτός ο άντρας; Και γιατί χρειάζεται να κυθεί τόσο αίμα; Η παράσταση επικεντρώνεται στη στιγμή της επιστροφής, για να μιλήσει ακριβώς για το ανέφικτο της επιστροφής. Ποτέ δεν μπορούμε να επιστρέψουμε σε καμιά πατρίδα, αφού ο χρόνος κινείται αμείλικτα μόνο προς τα μπρος και τίποτα δεν παραμένει όπως το έχει διαφυλάξει η μνήμη. Έτσι, ο Οδυσσεύς επιστρέφει σε ένα «φάντασμα ονειρού». Ανοίγοντας τη δράση πέρα από τα όρια του θεατρικού χώρου, με όχημα τη σπουδαία μετάφραση του Δημήτρη Μαρωνίτη, και επενδύοντας στην αφήγηση και όχι στον ρεαλισμό, η παράσταση της Ιώς Βουλγαράκη και της ομάδας ΠΥΡ, που έχει συνιδρύσει με τον Αργύρη Ξάφη και τη Δέσποινα Κούρτη, επιχειρεί να φωτίσει την ψυχική μας σύνδεση με μια από τις πιο αιματηρές σκηνές της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας.

Μετάφραση: Δ.Ν. Μαρωνίτης • **Σκηνοθεσία - Δραματουργική επεξεργασία:** Ιώ Βουλγαράκη • **Σκηνικά:** Άννα Φιοντόροβα • **Κοστούμια:** Μαγδαληνή Αυγερινού • **Μουσική:** Σαβίνα Παννάτου • **Κίνηση:** Σοφία Πάσκου • **Φωτισμοί:** Αλέκος Αναστασίου • **Παίζουν:** Γιώργος Δικαίος, Δέσποινα Κούρτη, Αλέξανδρος Λογοθέτης, Μαίρη Μηνά, Γιώργος Μπινιάρης, Αργύρης Ξάφης, Γιώργος Παπαγεωργίου.
[7-8 Ιουλίου]

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΔΕΝΤΑΚΗΣ

Κύκλωπας

του Ευριπίδη

Ένας κόσμος αντρικός, ωμός και βίαιος, κόσμος αλληλοεξόντωσης και ανθρωποφαγίας, όπου το δίκαιο ορίζεται από τον εκάστοτε ισχυρό. Στη χώρα των Κυκλώπων ο ξένος δεν περιθάλπεται, δεν φιλοξενείται, γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης ή κατασπαράσσεται. Εκεί δεν μπορείς να είσαι ούτε καλός ούτε κακός. Εκεί μπορείς να είσαι μόνο φοβισμένος και απελπισμένος ή σκληρός και ανελέητος. Τα πρόσωπα του Ευριπίδη ακροβατούν ανάμεσα στην ελαφρόδα, τη γελοιότητα, την πονηριά, τον καιροσκοπισμό, την ηθική παρακμή, την αγριότητα. Γελοιοποιούν και γελοιοποιούνται. Συντρίβουν και συντρίβονται.

Η παράσταση, με αποκλειστικά γυναικεία διανομή, διερευνά αυτόν τον άκρως αντρικό κόσμο, μέσα από τη γυναικεία φύση. Μέσα από τον ψυχισμό, τα εκφραστικά μέσα, το σώμα της γυναίκας. Και αναζητά την ισορροπία ανάμεσα στο σοβαρό και το γελοίο, ανάμεσα στο σπλάτερ και την κωμωδία.

Μετάφραση: Παντελής Μπουκάλας • **Σκηνοθεσία:** Παντελής Δεντάκης • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Γεωργία Μπούρδα • **Επιμέλεια κίνησης:** Βάλια Παπαχρήστου • **Μουσική:** Λευτέρης Βενιάδης • **Φωτισμοί:** Σάκης Μπιρμπίλης • **Παίζουν:** Στεφανία Γουλιώτη (Κύκλωπας), Άννα Καλαϊτζίδου (Οδυσσεύς), Κατερίνα Λυπηρίδου (Σιληνός), Νεφέλη Μαϊστράλη, Μαρία Μοσχούρη, Αμαλία Νίνου, Μυρτώ Παναγού, Ελένη Τσιμπρικίδου (Σάτυροι).
[21-22 Ιουλίου]

ΟΛΙΒΙΕ ΠΥ

Προμηθέας Δεσμώτης, Ικέτιδες

του Αισχύλου

Για ακόμα μια φορά, ο αιρετικός ηθοποιός, ποιητής και σκηνοθέτης Olivier Py (Ολιβιέ Πυ) επιχειρεί να νοηματοδοτήσει το παρόν μέσα από την επανανόηση εμβληματικών έργων του παρελθόντος, εδώ του *Προμηθέα Δεσμώτη* και των *Ικετιδών* του Αισχύλου. Η παράσταση, σε μινιμαλιστική φόρμα, με μια διανομή τριών ηθοποιών, σε δική του μετάφραση και σπονδυλωτή σκηνοθεσία, έκανε πρεμιέρα πέρυσι το καλοκαίρι στο Φεστιβάλ της Αβινιόν. Στον *Προμηθέα Δεσμώτη*, έργο συγχρόνως μεταφυσικό και βαθιά πολιτικό, ένας τιτάνας βασανίζεται από τους θεούς εξαιτίας της αγάπης που τρέφει για την ανθρωπότητα. Μετατρέπεται έτσι σε αιώνιο σύμβολο ανυπακοής, ένας κατεξοχήν πολιτικός κρατούμενος. Ο *Προμηθέας*, κατά τον Πυ, μας «διδάσκει την έννοια της εξέγερσης». Αλλά και οι *Ικέτιδες* θίγουν διαχρονικά πολιτικά ζητήματα, μεταξύ αυτών τη δημοκρατία, τη δικαιοσύνη, τον νόμο, τον σεβασμό για τον ξένο και για τη γυναίκα. Το έργο απηχεί την άποψη του Αισχύλου ότι ο νόμος δεν μπορεί να είναι η απάντηση για τα πάντα. Γι' αυτόν τον λόγο, άλλωστε, το θέατρο καθίσταται απαραίτητο ως χώρος που προσφέρεται για δημόσια συζήτηση και στοχασμό. Η παραδοσιακή έννοια της κάθαρσης, ως πράξη θεαματικής εκκαθάρισης, θα πρέπει να επαναπροσδιοριστεί: ο θυμός δεν πρέπει να επικρατήσει.

Γαλλικό κείμενο - Σκηνοθεσία: Olivier Py • **Καλλιτεχνική συνεργασία - Κοστούμια:** Pierre André Weitz • **Παίζουν:** Philippe Girard, Frédéric Le Sacripan, Mireille Herbstmeyer. *Παραγωγή του Φεστιβάλ της Αβινιόν. Résidence Fabrica Φεστιβάλ της Αβινιόν. Υποστήριξη: Spredidam. Περιοδεύουσα παράσταση. Πρώτη παρουσίαση: 6.07.2016 στο πλαίσιο του 70ού Φεστιβάλ της Αβινιόν. Υπό την αιγίδα του Γαλλικού Ινστιτούτου. Στα γαλλικά, με ελληνικούς και αγγλικούς υπέρτιτλους*
[4-5 Αυγούστου]

Διεθνές θερινό σχολείο αρχαίου δράματος

4-19 Ιουλίου 2017

Φέτος το καλοκαίρι θα λειτουργήσει για πρώτη φορά το Λύκειο Επιδαύρου, ένα διεθνές κέντρο για την εφαρμοσμένη μελέτη του αρχαίου δράματος, που θα πραγματοποιείται κάθε χρόνο κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ, στην περιοχή της Επιδαύρου. Το Λύκειο Επιδαύρου απευθύνεται σε σπουδαστές και σπουδάστριες ακαδημιών θεάτρου, δραματικών σχολών και τμημάτων θεατρικών σπουδών με κατεύθυνση θεατρικής πρακτικής, καθώς και σε αποφοίτους ανάλογων σχολών από όλον τον κόσμο.

Το Λύκειο επικεντρώνεται στην έρευνα της παράστασης του αρχαίου δράματος (τραγωδίας, κωμωδίας, σατυρικού δράματος) σε πρακτικό και σε θεωρητικό επίπεδο. Οι διαφορετικές αισθητικές τάσεις, καλλιτεχνικές σχολές, μέθοδοι και ερμηνευτικές προσεγγίσεις, από τις πιο παραδοσιακές έως τις πιο πειραματικές, θα αναπτύσσονται μέσα από κύκλους μαθημάτων, μαστερκλας, εκπαιδευτικές επισκέψεις και άλλες δράσεις που θα πραγματοποιούνται σε διάφορες τοποθεσίες της γύρω περιοχής (αρχαία θέατρα, αρχαιολογικούς χώρους, φυσικά τοπία, σχολεία), ειδικά επιλεγμένες για τους σκοπούς αυτού του θερινού σχολείου, σε συνεργασία με τους αντίστοιχους φορείς.

Σκοπός του Λυκείου είναι η ανάπτυξη της θεατρικής παιδείας μέσα από την υποκριτική, την κίνηση, τον χορό, το τραγούδι, τη μουσικότητα και άλλα δομικά στοιχεία για την εξοικείωση του ηθοποιού με το αρχαίο δράμα. Με 170 ώρες διδασκαλίας, 8 διαφορετικούς κύκλους σεμιναρίων και έως 100 σπουδαστές και σπουδάστριες, το Λύκειο έχει φέτος ως θέμα την «Έλευση του ξένου», θεματική που διατρέχει και τις παραστάσεις στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου και στο Μικρό Θέατρο της Αρχαίας Επιδαύρου.

Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί αυτή την πρώτη χρονιά λειτουργίας του Λυκείου στις ρίζες του αρχαίου θεάτρου, σε αρχετυπικές δομές κοινές σε παλαιούς πολιτισμούς, όπως ο ελληνικός, ο ινδικός, ο κινεζικός, και στον τρόπο με τον οποίο οι δομές αυτές εκφράζονται δημιουργικά στη σύγχρονη σκηνή. Ανάμεσα στους καθηγητές είναι ο διεθνούς φήμης και πολυβραβευμένος Ρώσος σκηνοθέτης και καθηγητής Adolf Shapiro (Άντολφ Σαπίρο), ο γνωστός σκηνοθέτης Phillip Zarrilli (Φίλιπ Ζαρρίλι), ερμηνευτής και δάσκαλος μιας μοναδικής μεθόδου για ηθοποιούς που συνδυάζει γιόγκα και πολεμικές τέχνες, οι Simon Abkarian (Σιμόν Αμπκαριάν) και Catherine Schaub-Abkarian (Κατρίν Σωμπ-Αμπκαριάν), από τους βασικούς συντελεστές του θρυλικού «Θεάτρου του Ήλιου» της Αριάν Μνουςκίν, η Rosalba Torres Guerrero (Ροζάλμπα Τόρρες Γκερρέρο), από τα βασικά μέλη της ομάδας Rosas της Αν Τερέζα Ντε Κεερσμάκερ, ο ευφάνταστος χορευτής και χορογράφος Koen Augustijnen (Κοέν Ωγκουστίνεν), στενός συνεργάτης των Μπαλέτων C de la B, ο δραματουργός χορού Guy Cools (Γκυ Κουλς), ο ηθοποιός και δάσκαλος Enrico Bonavera (Ενρίκο Μποναβέρα), από τους βασικούς συνεργάτες του Piccolo Teatro του Μιλάνου, ο σκηνοθέτης Σωτήρης Καραμεσίνης, γνωστός στη Βραζιλία για την ανάπτυξη της μεθόδου MUSA, που εισάγει τη μουσική ως θεμελιώδες στοιχείο στην καθημερινή εκπαίδευση του ηθοποιού, οι RootlessRoot (Λίντα Καπετανέα και Γιόζεφ Φρούτσεκ), δημιουργοί της μεθόδου Fighting Monkey για την έρευνα αξιών και αισθητικών απόψεων μέσω του χορού και της κίνησης, η ερμηνεύτρια, ηθοποιός και σκηνοθέτις Μάρθα Φριντζήλα, ο σκηνοθέτης Σίμος Κακάλας, η ηθοποιός και δασκάλα φωνητικής Ρηνιώ Κυριαζή, ο σκηνοθέτης και πρωτοχορευτής στο Λύκειο Ελληνίδων Κωνσταντίνος Ντέλλας, η λαογράφος-εθνολόγος Μιράντα Τερζοπούλου, με μακροχρόνια έρευνα στην παραδοσιακή μουσική, τη λαϊκή λατρεία και τις λαϊκές τελετουργίες, η θεατρολόγος, μεταφράστρια και κριτικός Ελένη Βαροπούλου κ.ά.

Στις δράσεις του Λυκείου Επιδαύρου εντάσσονται επίσης βιωματικά εργαστήρια για παιδιά, εφήβους και ενηλίκους της περιοχής, σε συνεργασία με τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Το Λύκειο Επιδαύρου υλοποιείται σε συνεργασία με το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Ταυτόχρονα, έχει ενταχθεί στο Διεθνές Δίκτυο Αρχαίου Δράματος που θεσμοθετήθηκε πρόσφατα από το Υπουργείο Πολιτισμού, στο οποίο συμμετέχουν επίσης το Εθνικό Θέατρο σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και το Αττικό Σχολείο Αρχαίου Δράματος της Ελευσίνας 2021, Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης.

Πληροφορίες και αίτηση συμμετοχής: http://greekfestival.gr/epidaurus_lyceum

ΜΑΡΘΑ ΦΡΙΝΤΖΗΛΑ

Βάκχες: μια λειτουργία

Με τη συμμετοχή των σπουδαστών του Λυκείου Επιδαύρου

Με πυρήνα τον αρχαιολογικό χαρακτήρα του Διονύσου ως ξένου και με κεντρικό άξονα τη μουσική και την εξουσία της πάνω στους ανθρώπους, η παράσταση των Βακχών παρουσιάζεται ως μουσικό θεραπευτικό δρώμενο που ενώνει την «οργιαστική» ροκ με τους αφρικανικούς ρυθμούς και τους αραβικούς μουσικούς δρόμους. Η παράσταση θα πραγματοποιηθεί στο Αρχαίο Στάδιο της Επιδαύρου με τη συμμετοχή των σπουδαστών του Λυκείου.

Μετάφραση: Νικολέττα Φριντζήλα • **Σκηνοθεσία:** Μάρθα Φριντζήλα • **Μουσική:** Βασίλης Μαντζούκης • **Χορογραφία:** RootlessRoot (Λίνα Καπετανά, Γιόζεφ Φρούτσεκ) • **Ηθοποιοί - Τραγουδιστές:** Νάνσυ Σιδέρη, Σταυρούλα Παυλίκου, Μάρθα Φριντζήλα, Μιχάλης Πανάδης, Φοίβος Συμεωνίδης, Τάσος Δημητρόπουλος • **Μουσικοί:** Βασίλης Μαντζούκης (ηλεκτρική κιθάρα, τάρες, φωνή), Αντώνης Μαράτος (μπάσο), Νίκος Παπαβρανούσης (τύμπανα), Κώστας Νικολόπουλος (ηλεκτρική κιθάρα), Πανού Μανού (ηλεκτρική κιθάρα, φωνή), Βαγγέλης Παρασκευαΐδης (τύμπανα, κρουστά), Κοσμάς Λαμπιδής (νέι).

[ΑΡΧΑΙΟ ΣΤΑΔΙΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ, 18 Ιουλίου]

Εκπαιδευτικές δράσεις στην Αργολίδα

Στο πλαίσιο της προσπάθειας ενδυνάμωσης των σχέσεων με την τοπική κοινωνία της Αργολίδας, το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου, σε συνεργασία με τον Δήμο Ναυπλιέων και το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, ξεκίνησε από τον Μάρτιο σειρά δράσεων, που στοχεύουν στην εξοικείωση με το περιεχόμενο και τη μορφή των παραστάσεων του φετινού προγράμματος. Στις δράσεις αυτές λαμβάνουν μέρος ομάδες μαθητών από την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά και ομάδες ενηλίκων, με εμπυκωτές έμπειρους θεατροπαιδαγωγούς και θεατρολόγους, καθώς και καλλιτέχνες από την Αργολίδα.

Δημιουργική απασχόληση παιδιών

Συνεχίζεται και φέτος η δημιουργική απασχόληση παιδιών στην Επίδαυρο, που θεσμοθετήθηκε πρώτη φορά πέρυσι, με μεγάλη επιτυχία. Το καλλιτεχνικό και εκπαιδευτικό αυτό πρόγραμμα για παιδιά 4 έως 12 ετών, που πραγματοποιείται κάθε Παρασκευή και Σάββατο, σε άμεση συνάρτηση με τις παραστάσεις στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου, δίνει τη δυνατότητα στους μεγάλους να παρακολουθούν τις παραστάσεις απερίσπαστοι, ενώ τα παιδιά απασχολούνται προσεγγίζοντας τις έννοιες και το περιεχόμενο των έργων μέσα από το θεατρικό παιχνίδι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Μονοπάτια πολιτισμού

Το πρόγραμμα «Μονοπάτια πολιτισμού» της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού, που εγκαινιάζεται φέτος στην Επίδαυρο, μας φέρνει κοντά στην ιστορία, τον πολιτισμό και το περιβάλλον, αξιοποιώντας αρχαία μονοπάτια που ένωναν στο παρελθόν πόλεις και χωριά. Με τη συνεργασία της τοπικής αυτοδιοίκησης και των κατοίκων κάθε περιοχής, με μελετημένη επιλογή διαδρομών και σηματοδότηση, τα μονοπάτια γίνονται πάλι προσβάσιμα και ελκυστικά, ενώ τονώνουν την οικονομία, παρακινώντας τους επισκέπτες να ανακαλύψουν τις ομορφιές και τα προϊόντα του τόπου. Το Σάββατο 1η Ιουλίου 2017, με την έναρξη του Φεστιβάλ Επιδαύρου και σε συνεργασία με την Εφορεία Αρχαιοτήτων Αργολίδας, εγκαινιάζονται τα «Μονοπάτια πολιτισμού» στην περιοχή της Επιδαύρου. Ένας ξεχωριστός περίπατος στο ιστορικό μονοπάτι που περιβάλλει τον αρχαιολογικό χώρο, διάρκειας 1 ½ ώρας περίπου, θα οδηγήσει τους περιπατητές στο αρχαίο θέατρο για να παρακολουθήσουν την παράσταση στα κνάρια των βημάτων των αρχαίων θεατών.

[1η Ιουλίου]

ΑΝΟΙΓΜΑ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Η ενότητα «Άνοιγμα στην πόλη», που εγκαινιάζεται φέτος, προσφέρει την ευκαιρία να έρθουμε σε επαφή με καλλιτεχνικά εγχειρήματα που προτάσσουν το βίωμα της συμμετοχής, ενθαρρύνουν τη διάδραση με τους κατοίκους της πόλης και ενισχύουν την πρόσβαση ευαίσθητων κοινωνικά ομάδων στο καλλιτεχνικό γεγονός, ενώ παράλληλα διευρύνουν την έννοια της ίδιας της τέχνης και της λειτουργίας της.

Το ποικιλόμορφο αυτό εγχείρημα πραγματοποιείται με την υποστήριξη του Δήμου Αθηναίων και του Δικτύου Πολιτισμού Athens Culture Net και διαρθρώνεται σε τρεις ξεχωριστές ζώνες στην πόλη της Αθήνας, που περιλαμβάνουν: δραματουργίες site specific, περφόρμανς και άλλες παρεμβάσεις, που ευνοούν μια βαθύτερη γνωριμία με τον αστικό χώρο, τη μνήμη και τους μύθους του μέσα από την περιπλάνηση («Πόλη: μύθος και ιστορία»)· ποιητικές και μουσικές παραστάσεις που μας καλούν να ανακαλύψουμε μian αναστοχαστική πλευρά της πόλης και να δούμε με άλλα μάτια την Αθήνα της τρέχουσας καθημερινότητας («Ποιητικά και μουσικά πάθη»)· παραστάσεις που πραγματοποιούνται σε μη θεατρικούς χώρους, με έμφαση στο βίωμα και τη διαφορετικότητα («Παραστάσεις εκτός των τειχών»).

Το πεδίο των δράσεων εκτείνεται έως τον Πειραιά, σε συνεργασία με το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά και σε καλλιτεχνική επιμέλεια Νίκου Διαμαντή, με συνεργάτη τον Χρήστο Χρυσανθόπουλο. Στο πλαίσιο αυτής της επιπλέον ζώνης («Γεφυρώνοντας τις διαφορετικότητες»), σκηνοθέτες, ηθοποιοί, χορευτές, εικαστικοί, ιστορικοί, μουσικοί και κάθε είδους περφόρμερ, μαζί με κατοίκους, έρχονται σε επαφή με διαφορετικές κοινωνικές δομές και ομάδες της πόλης, προσεγγίζοντας καλλιτεχνικά την κοινωνική, οικονομική, ηλικιακή και μορφωτική ταυτότητα των συμμετεχόντων. Με βασικούς άξονες τα πεδία φύλο και σεξουαλικότητα, καταγωγή, θρησκεία, οικονομία και διαχείριση της πόλης ξεδιπλώνεται ένα μωσαϊκό δράσεων, που αναδεικνύουν το ζητούμενο του σεβασμού της διαφορετικότητας και της κοινωνικής συνοχής.

ΠΟΛΗ: ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΧΙΝΗΣ – URBANDIG PROJECT

Στάση Ομόνοια

Από τον Νοέμβριο του 2015, οι άνθρωποι του UrbanDig (καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολεοδόμοι, θεατρολόγοι) έχουν «κατασκηνώσει» στην Ομόνοια και την «κανασκάπτουν» πυρετωδώς. Πάνω και κάτω από την επιφάνεια της πλατείας, στους χώρους του Ηλεκτρικού, του μετρό και των υπόγειων στοών περιμετρικά, η ανασκαφή φέρνει στο φως ιστορίες, τραγούδια, μουσικές, εικόνες, συνήθειες, όνειρα και ευχές των θαμώνων της, παλιών και νέων, μικρών και μεγάλων, μόνιμων και περαστικών. Ένα ευρύ πολιτισμικό αρχείο, γραπτό και οπτικοακουστικό, χτίζεται μέσα από ανοιχτές συμμετοχικές διαδικασίες. Ο τόσο συκοφαντημένος και αμφιλεγόμενος δημόσιος χώρος της Ομόνοιας ξανασυστήνεται ως ζωντανός τόπος συνύπαρξης, συνεργασίας, ανάπτυξης και κοινού βηματισμού. Με έμπνευση το αρχείο, την επιτόπια δυναμική και το πώς θέλουν την πλατεία οι άνθρωποί της, η ομάδα δημιουργεί τη *Στάση Ομόνοια*, μια παράσταση περιπατητική που συναντά το θέατρο, τον χορό, τη μουσική και την εικαστική παρέμβαση στον δημόσιο χώρο.

Σκηνοθεσία: Γιώργος Σαχίνης, Ειρήνη Αλεξίου • **Χορογραφία:** Ειρήνη Αλεξίου • **Ομάδα έρευνας - δραματογραφίας:** Κατερίνα Κωνσταντινιάκου, Άννα Μαγουλιώτη, Γιώργος Σαχίνης, Ειρήνη Αλεξίου, Ειρήνη Ηλιοπούλου, Κατερίνα Πρωτονοταρίου • **Σκηνογραφία - Ενδυματολογία:** Άννα Μαγουλιώτη, σε συνεργασία με ομάδα συμμετοχικού σχεδιασμού από τη διατομεακή ερευνητική κοινότητα του project UrbanDig_Ομόνοια της ομάδας *όχι παίζουμε* • **Φωτισμοί:** Χριστίνα Θανάσουλα • **Παίζουν:** Αγγελική Δαλαγγέλη, Κλήμης Εμπέογλου, Pauline Huguet, Κωνσταντίνος Καρβουνιάρης, Εμμανουέλα Κορκή, Κατερίνα Πρωτονοταρίου, Νάντια Σιώκου κ.ά.

ΓΚΙΓΚΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ – MKULTRA

AfterLives

Στα χρόνια της κρίσης αναπτύχθηκαν από πολίτες και ομάδες νέες μορφές πολιτικής και καλλιτεχνικής δράσης, καθώς και αυτοοργάνωσης, που προσδίδουν διαφορετική διάσταση στη λεγόμενη κοινωνική στρόφη της τέχνης. Ενεργοποιώντας τη σύμπραξη καλλιτεχνών, αρχιτεκτόνων, ερευνητών και κατοίκων, η καλλιτεχνική κολεκτίβα Mkultra προτείνει ένα εργαστήριο κριτικής επαναπροσέγγισης της πόλης, με τη μορφή μιας σειράς από εναλλασσόμενες και εξελισσόμενες κοινωνικές και πολιτισμικές πρακτικές. Το AfterLives εξετάζει συγκεκριμένα πώς το κοινωνικό φαντασιακό διαμορφώνει την ασαφή σχέση μας με το αστικό τοπίο, και εξερευνά τη δυνατότητα νέων κριτικών πρακτικών. Συνδυάζοντας θεωρία και πράξη, το εξελισσόμενο αυτό εργαστήριο θα περιλάβει μια site-specific περφόρμανς στο κέντρο της Αθήνας, σειρά ομιλιών από καλλιτέχνες και αρχιτέκτονες για τις χρήσεις του αστικού χώρου και τις γεωγραφίες που παράγουν και μια ανοιχτή συζήτηση για την καλλιτεχνική παρέμβαση στον δημόσιο χώρο, δράσεις που θα πραγματοποιηθούν σε στενή σύνδεση και συνάρτηση μεταξύ τους.

Συμμετέχουν: Υπατία Βουρλούμη, Κωνσταντίνα Θεοδώρου, Πέντερ Κερκ, Καρλότα Σκιόλντο, Νατάσσα Σιουζουλή κ.ά.

ANNA ΤΖΑΚΟΥ – ΟΜΑΔΑ ΓΕΩΠΟΙΗΤΙΚΗ

277 μέτρα*

Τόπος: λόφος του Λυκαβηττού

Χρόνος: θερινό ηλιοστάσιο, 6 Σάββατα του Ιουνίου και του Ιουλίου, 6 π.μ.

Διάρκεια: 3 ώρες

Η περφόρμανς *277 μέτρα* καλεί σε συμμετοχική περιήγηση στο υψηλότερο σημείο της Αθήνας, στον Λυκαβηττό. Χρόνος της δράσης η ανατολή του ηλίου, τότε που η σκιά του λόφου υποχωρεί σταδιακά, αφήνοντας την πόλη στο φως. Το δάσος με τους αθανάτους, η θέα από το εκκλησάκι προς τις κεραίες, τις ταράτσες και το τοιμένο εξετάζονται πρισματικά ως ονειρικές μορφές της πόλης, αναστέλλοντας, έστω και προσωρινά, τις στερεοτυπικές θεωρήσεις της. Οι θεατές καλούνται να ψηλαφήσουν τις ανάγλυφες υφές του πρωινού τοπίου, σαν τα μοτίβα ενός μισοτελειωμένου υφαντού, που τα ανακαλύπτουν σε παρόντα χρόνο. Μετατοπίζονται από το προφανές στο απρόσμενο, από το θέαμα στο βίωμα, με στόχο να ανακαλύψουν, συνειρμικά, αφηγήματα της πόλης λανθάνοντα και ενδόμυχα, πιθανούς τρόπους σύνδεσης του καθενός με το σώμα της.

* 277 μέτρα είναι η απόσταση της κορυφής του Λυκαβηττού από την επιφάνεια της θάλασσας.

Σκηνοθεσία: Άννα Τζάκου • **Δραματολογία:** Μάριος Χατζηπροκοπίου • **Εικαστική σύνθεση και επιμέλεια:** Αντώνης Αντωνίου • **Παίζουν:** Μαρία-Όλγα Αθηναίου, Στάθης Κόκκορης • **Performance Artists:** Αντώνης Αντωνίου, Θεωδωρή Τράμπας.

Αθήνα: τόποι μνήμης

Το Δίκτυο Οργανώσεων και Πολιτών για ένα Βιώσιμο Ιστορικό Κέντρο και η Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Αθηνών σχεδιάζουν σειρά πολιτιστικών εκδηλώσεων στις γειτονίες του Ιστορικού Κέντρου, με τίτλο «Αθήνα: τόποι μνήμης». Στόχος είναι να ευαισθητοποιηθούν οι πολίτες ώστε να διατηρηθεί η ιστορική μνήμη κάθε γειτονιάς μέσα από την αναβίωση καλλιτεχνικών δρωμένων που σχετίζονται με συγκεκριμένα σημεία και το παρελθόν τους, αναδεικνύοντας τη διαδρομή της πόλης από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Στη σειρά των εκδηλώσεων περιλαμβάνονται: παράσταση Καραγκιόζη στο Μνημείο του Λυσικράτη (τόπος που συνδέεται με το θέατρο Σκιών), οθωμανική μουσική στον Πύργο των Αέρηδων, πολιτιστικός περίπατος στους ιστορικούς λόφους του Αθήνας, φιλοσοφικός περίπατος στην Ακαδημία Πλάτωνος, περίπατος στα βήματα της δημοκρατίας από την Αρχαία Αγορά μέχρι τον λόφο των Νυμφών, καθώς και μαθήματα αρχαίας ελληνικής γαστρονομίας.

Το Δίκτυο Οργανώσεων και Πολιτών για ένα Βιώσιμο Ιστορικό Κέντρο δημιουργήθηκε χάρη στην πρωτοβουλία κάποιων κατοίκων του ιστορικού κέντρου της Αθήνας, που διαπιστώνοντας την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής στην περιοχή, τον Ιούλιο του 2014 απευθύνθηκαν σε οργανώσεις από κάθε γειτονιά, με εντυπωσιακή ανταπόκριση. Σήμερα ομάδες εθελοντών όλων των ειδικοτήτων εργάζονται με κοινό στόχο την αναβάθμιση της πιο ιστορικής πόλης της Ευρώπης. Μετέχουν: Γειτονιά - Πολιτιστικός Σύλλογος Εξαρχείων & Νεάπολης, Εξωραϊστικός, Πολιτιστικός & Αθλητικός Σύλλογος Ο Αρδηττός, Επιτροπή Πρωτοβουλίας Κατοίκων Πλάκας, Κίνηση Πολιτών Άνω Πετραλώνων, Κίνηση Πολιτών Κολωνακίου, Κίνηση Πολιτών Φιλοπάππου, Μέγας Αλέξανδρος (Γκάζι-Κεραμεικός-Ρουφ), Κίνηση ΠΕΖΗ, Σύλλογος των Αθηναίων, Πολιτιστικός Σύλλογος Μακρυγιάννη, Σύλλογος Κατοίκων & Επαγγελματιών Τα Εξάρχεια, Σύλλογος Κατοίκων Θησείου. Συντονισμός: Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού

ΒΙΤΟΡΙΑ ΚΩΤΣΑΛΟΥ

Day Out of Time

«Η αρκούδα αναδύεται χορεύοντας... τη μετενσάρκωση της κοινωνίας.»

Tyrone O'Ros

Από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου, είκοσι χορευτές, ο καθένας ξεχωριστά σε κάποιο δημόσιο χώρο στο κέντρο της Αθήνας, αφιερώνουν την ημέρα στο να είναι στην «κατάσταση» του χορού. Πρόκειται για μια πρακτική που ξεκίνησε από προσωπική ανάγκη, ως ένας τρόπος αναζήτησης και δοκιμής της αντίληψης του χορού σε προσωπικό, κοινωνικό και κοσμικό επίπεδο. Ανικνεύοντας την ποίηση που υπάρχει εν κινήσει μέσα και γύρω μας, μια δράση αφιερωμένη στην ένωση του χορού και της ζωής. Ένας διάλογος με τα όρια και τη φύση. Μια διερώτηση για το πώς αναδύεται ο χορός.

Συμμετέχουν: Βιτόρια Κωτσάλου, Μάρθα Πασακοπούλου, Βασιλική Χρυσανθακοπούλου, Λία Βασδάρη, Μαριέλα Νέστορα, Νικολέτα Καρμίρη, Ανδρονίκη Μαραθάκη, Λία Καράμπελα, Σταυρούλα Σιάμου, Πόπη Σφήκα, Χρυσάνθη Μπαδέκα, Ιωάννα Αντώνη, Michael Doolan, Γιώργος Αμέντας, Νώντας Δαμόπουλος, Δημήτρης Σωτηρίου, Γιώργος Φριντζήλας, Άρης Παπαδόπουλος, Γιάννης Τσιγκρής.

ΚΕΘΕΑ

Καλλιτεχνικές δράσεις στον δημόσιο χώρο

Στοχεύοντας στην ενίσχυση της ιδιαίτερης σχέσης μεταξύ πολιτισμού και ακτιβισμού, και ειδικότερα στην ευαισθητοποίηση γύρω από το πρόβλημα των εξαρτήσεων, το Φεστιβάλ Αθηνών συνεργάζεται με τα προγράμματα απεξάρτησης του ΚΕΘΕΑ και φιλοξενεί δράσεις που συνδυάζουν την τέχνη με τη φροντίδα για τον δημόσιο χώρο. Σ' αυτό το πλαίσιο, ομάδες ατόμων σε απεξάρτηση θα συμμετάσχουν στην ανάπλαση σημείων χρήσης σε διάφορες γειτονίες της Αθήνας, όπου στη συνέχεια θα πραγματοποιήσουν θεατρικές, μουσικές και χορευτικές παρεμβάσεις με ελεύθερη είσοδο για το κοινό. Από εστίες χρήσης ουσιών, τα εσωστρεφή αυτά σημεία «ανοίγουν» στην πόλη και στους κατοίκους της και μεταμορφώνονται σε εστίες πρόληψης, συνάντησης, επικοινωνίας, πολιτισμού.

Το ΚΕΘΕΑ (Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων) είναι το μεγαλύτερο δίκτυο υπηρεσιών απεξάρτησης και κοινωνικής επανένταξης στην Ελλάδα. Βρίσκεται δίπλα στους χρήστες ουσιών και τις οικογένειές τους από την ίδρυση της Ιθάκης, της πρώτης ελληνικής θεραπευτικής κοινότητας, το 1983. Όλες οι υπηρεσίες του παρέχονται δωρεάν και χωρίς λίστες αναμονής, στον δρόμο, στα σωφρονιστικά καταστήματα, σε μονάδες σε όλη την Ελλάδα. Το ΚΕΘΕΑ απευθύνεται επίσης σε όσους αντιμετωπίζουν πρόβλημα με άλλες μορφές εξάρτησης, όπως το αλκοόλ, ο τζόγος και το διαδίκτυο.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΓΚΟΝΗΣ

Εθνικός Κήπος

Μια ποιητική περιήγηση στον πρώτο οργανωμένο χώρο διακοσμητικού πρασίνου της νεότερης Ελλάδας

Επίσημα χαρακτηρισμένος ως ιστορικός τόπος, ο Εθνικός (άλλοτε Βασιλικός) Κήπος είναι ένα μάτι του κυκλώνα στο κέντρο της Αθήνας: σημείο νηνεμίας τριγυρισμένο από την ένταση της πόλης, που φέρει μέσα του τη μνήμη και την ιστορία της. Εκεί όπου η ζωή ησυχάζει χωρίς να ησυχάζει ποτέ. Ανάμεσα στα 500 είδη φυτών, που ήρθαν απ' όλο τον κόσμο με τη φροντίδα της βασίλισσας Αμαλίας και των βοτανολόγων της, περιμένουν να συναντήσουν τους επισκέπτες μορφές μαρμάρινες, ο Αισχύλος, ο Σοφοκλής κι ο Ευριπίδης, λίγο πιο πέρα ο Λόρδος Μπάυρον κι ο Διονύσιος Σολωμός, ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, ο Γεώργιος Καραϊσκάκης κι ο Καποδίστριας, ο Ζαν Μωρεάς, ο Αχιλλέας Παράσχος, άξια τέκνα μιας Ελλάδας που δεν της έλειψε η φωτισμένη ηγεσία. Ο Θοδωρής Γκόνης προτείνει μια ποιητική διαδρομή με υλικό του, κείμενα και ντοκουμέντα αυτών των μόνιμων κατοίκων του Κήπου, των ποιητών, των πολιτικών, των γεωπόνων και των μηχανικών που τον διαμόρφωσαν. Μαζί εικόνες, λόγια και μουσικές αυτών που σήμερα τον περπατάνε. Έναν τουριστικό οδηγό συνάντησης των μεν με τους δε.

Σκηνοθεσία: Θοδωρής Γκόνης • Επιμέλεια κειμένων - Δραματουργική επεξεργασία: Θοδωρής Γκόνης σε συνεργασία με την Μάρα Ψάλη και την Ελένη Στρούλια • Φιλολογικός σύμβουλος: Νάσος Βαγενάς • Σκηνικά - Κοστούμια: Ελένη Στρούλια • Φωτισμοί: Τάσος Παλαιουράς • Στην περιήγηση θα συμμετάσχουν 5 ηθοποιοί, μεταξύ των οποίων ο Χρήστος Χατζηπαναγιώτης και η Ελένη Κοκκίδου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ – bijoux de kant

Οι κόρες

Η νέα ποιητική της Αθήνας

Η bijoux de kant ανοίγει το σεντούκι με την ποιητική προίκα της πόλης των Αθηνών για να την απλώσει στο νυφικό κρεβάτι. Ο Λόρδος Μπάυρον κι ο Παλαμάς αλλάζουν ρούχα, πετάνε πατρογονικές φορεσιές, κάπες και καπέλα, για να συναντήσουν τη μαύρη καλλονή της Λένας Πλάτωνος και τα μοντέρνα κτήρια του Ασλάνογλου. Μέσα από το παιχνίδι της Νούλας και της Νανάς τα ποιήματα για την Αθήνα γίνονται το μαγικό πασπαρτού μιας νέας ελευθερίας, μιας νέας περιπλανώμενης ποίησης, που ανακαλύπτει εκ νέου την πόλη που της ανήκει. Η bijoux de kant αφηγείται τις μουσικές, τα τοπία, τις λέξεις αυτού του αρχαίου βρέφους. Το παλιό που βαραίνει και το νέο που καταργεί τη βαρύτητα του κληροδοτήματος απαγγέλλουν και υπόσχονται. Ένα ακρόαμα απεξάρτησης, σε αναζήτηση μιας νέας συνθήκης ελευθερίας για την Αθήνα που είμαστε όλοι εμείς.

Σύλληψη - Σκηνοθεσία - Σκηνογραφία - Κοστούμια: Γιάννης Σκουρλέτης • Ποιητική ανθολόγηση: Χριστόφορος Λιοντάκης • Κείμενο: Γλυκερία Μπασδέκη • Συνεργάτης σκηνοθέτης: Ηλέκτρα Ελληνικιώτη • Συνεργάτης σκηνογράφος: Κωνσταντίνος Σκουρλέτης • Συνεργάτης ενδυματολόγος: Δήμητρα Λιάκουρα • Συνεργάτης μουσικός: Βασίλης Ζιάκας • Παίζουν η Λένα Δροσάκη και η Άλκηστις Πουλοπούλου. Συμμετέχει 15μελής χορός. [ΜΙΚΡΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ]

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΑΞΟΥΡΗ

20+1 μεταπολεμικά λαϊκά τραγούδια με μπαρόκ ορχήστρα

Η αρχοντιά του ρεμπέτικου της Μεταπολεμικής περιόδου συναντά τον συναισθηματισμό της μπαρόκ μουσικής του 17ου αιώνα. Τα μπουζούκια και η κιθάρα δίνουν τη θέση τους στη βιόλα ντα γκάμπα και στα βιολιά, δημιουργώντας ένα συμπαγές και καλλιπέδες αστικό μουσικό περιβάλλον για τη δωρική φωνή της Χριστίνας Μαξούρη. Η ξεχωριστή ερμηνεύτρια, μετά από ποικίλες προσεγγίσεις του ρεμπέτικου τραγουδιού, καλεί τον έμπειρο διευθυντή ορχήστρας και ενορχηστρωτή Μιχάλη Παπαπέτρου και μερικούς από τους εξέχοντες ερμηνευτές της παλαιάς μουσικής να περπατήσουν μαζί σε ρεμπέτικους δρόμους και μπαρόκ μονοπάτια. Ανακατεύουν πενιές και δοξαριές και συστήνουν μίαν ιδιότυπη συναυλία, με μυσταγωγική, πλην όμως μερακλήδικη ατμόσφαιρα, στην Αγγλικανική εκκλησία του Αγίου Παύλου. Ερμηνεύτρια και μουσικοί καλούν την πολυσιδηή Λένα Κιτσοπούλου να εισέλθει σ' αυτόν τον ελκυστικό κόσμο, τραγουδώντας με τον δικό της μοναδικό τρόπο κάποια από τα τραγούδια.

Ιδέα - Επιλογή τραγουδιών - Ερμηνεία: Χριστίνα Μαξούρη • Μεταγραφή μουσικού υλικού - Ενορχήστρωση: Μιχάλης Παπαπέτρου • Σκηνοθετική επιμέλεια: Γιάννης Καλαβριανός • Σκηνογραφική επιμέλεια: Ευαγγελία Θεριανού • Ηχητικός σχεδιασμός - Ηχοληψία: Γιάννης Παξεβάνης • Φωτιστικός σχεδιασμός: Νίκος Βλασόπουλος • Μουσικοί: Φαίδων Μηλιάδης (μπαρόκ βιολί), Αγγελική Κασδά (μπαρόκ βιολί), Ηλέκτρα Μηλιάδου (βιόλα ντα γκάμπα), Ιάσων Ιωάννου (μπαρόκ τσέλο), Δημήτρης Τίγκας (βιολόνε) • Φιλική συμμετοχή: Λένα Κιτσοπούλου.

[ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ]

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΙΡΓΚΙΝΟΥΔΗ – VICE VERSA

Πεντηκοστή

του Ντέιβιντ Ένγκαρ

Σε κάποια χώρα της Ανατολικής Ευρώπης, μια τοιογραφία ανεκτίμητης αξίας –παρόμοια με τον «Θρήνο για τον Χριστό» του Τζιόττο– γίνεται μήλο της έριδος ανάμεσα στην Ορθόδοξη και την Καθολική Εκκλησία, όταν στον ναό όπου βρίσκεται εισβάλλει μια ομάδα προσφύγων, κυνηγημένων από τις αρχές της χώρας. Το έργο πραγματεύεται τη μετανάστευση, την κρατική βία, τις θρησκευτικές αντιπαλότητες, τον ρόλο της τέχνης και την εκμετάλλευσή της από κύκλους συμφερόντων. Στην παράσταση, που σκηνοθετεί η Αγγελική Γκιργκινούδη, εκτός από 6 ηθοποιούς, συμμετέχουν 15 πρόσφυγες από 13 χώρες. Η θεατρική ομάδα Vice Versa ιδρύθηκε το 2009 και τα μέλη της είναι Έλληνες και ξένοι, ερασιτέχνες και επαγγελματίες, φοιτητές και εργαζόμενοι, άνθρωποι από διαφορετικά κοινωνικά περιβάλλοντα, που αντιστέκονται μέσω του θεάτρου στις δύσκολες συνθήκες των τελευταίων χρόνων στην Αθήνα, με τις ξενοφοβικές εκδηλώσεις και τα μύρια οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα.

Μετάφραση: Κυριακή Καζελίδου • **Σκηνοθεσία:** Αγγελική Γκιργκινούδη • **Κίνηση:** Αγγελική Στελλάτου • **Κοστούμια:** Κλαίρ Μπρέισγουελ • **Σκηνικά - Εικαστική επιμέλεια:** Στέλλα Μπολωνάκη • **Μουσική:** Άννα Λάκη • **Φωτισμοί:** Αντώνης Παναγιωτόπουλος • **Παίζουν:** Ελένη Ουζούνιδου, Γιάννης Τσορτέκης, Χρήστος Σαπουντζής, Θύμιος Κούκιος, Γρηγόρης Ποιμενίδης, Κρις Ραντάνοφ και 15 πρόσφυγες.

[ΠΑΛΑΙΟΣ ΑΤΜΟΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΔΕΗ, ΝΕΟ ΦΑΛΗΡΟ]

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΑΜΑΡΑΝΤΙΔΗ – HOMO LUDENS THEATRE

Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας

του Γουίλλιαμ Σαίξπηρ

Το κλασικό έργο του Σαίξπηρ σε μια site specific παράσταση με περιπατητικό χαρακτήρα, η οποία εξελίσσεται γύρω από την Ακρόπολη – από τη Στοά του Αττάλου ως το Αστεροσκοπείο. Στοχεύοντας σε μια βιωματική θεατρική εμπειρία σύμφωνη με την πλοκή του έργου, που διαδραματίζεται τη μέρα του θερινού ηλιοστασίου, η πρώτη παράσταση θα δοθεί την 21η Ιουνίου. Με αυτόν τον τρόπο η ιστορία του *Όνειρου καλοκαιρινής νύχτας* θα μεταφερθεί χωροχρονικά στο παρόν, συνδέοντας τη σαιξπηρική ιστορία με τη σύγχρονη ζωή. Δημιουργοί της νέας γενιάς ενώνουν τις δυνάμεις τους για να δημιουργήσουν μια νέα «σαιξπηρική συντεχνία»...

Μετάφραση - Σκηνοθεσία: Μαργαρίτα Αμαραντίδη • **Κοστούμια:** Βασιλική Σύρμα • **Επιμέλεια Κίνησης - Χορογραφία:** Αυγουστίνος Κούμουλος • **Παίζουν:** Δημήτρης Μamiός, Κώστας Μαγκλάρας, Αποστόλης Ψαρρός, Νότης Παρασκευόπουλος, Νικόλας Παπαδομιχελάκης, Γιάννης Δενδρινός, Γιώργος Αβραμίδης, Κλείτος Κωμοδίκης, Ευθύμης Γεωργόπουλος.

[ΣΗΜΕΙΟ ΕΚΚΙΝΗΣΗΣ: ΣΤΟΑ ΑΤΤΑΛΟΥ]

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ – ΟΜΑΔΑ ΠΛΕΥΣΙΣ

Στο στόμα του λύκου

Ένα σπονδυλωτό έργο με θέμα τα διλήμματα του σύγχρονου ανθρώπου και τη λεπτή ισορροπία μεταξύ της προσωπικής επιθυμίας και των κοινωνικών συμβάσεων. Λειτουργώντας αντιστικτικά ως προς τη συμβολική φόρτιση του Μικρού Χρηματιστηρίου Αθηνών, που παραπέμπει στον πλούτο και την υλική ευμάρεια, η σκηνική σύνθεση της ομάδας Πλεύσις έχει επίκεντρο τη φαντασία, τη μνήμη, το οικείο και την ποίηση της μικρής καθημερινής στιγμής. Χωρίς εκφερόμενο κείμενο, αλλά με μια ευδιάκριτη σωματική αφηγηματικότητα, οι ερμηνευτές δημιουργούν ποιητικές φιγούρες που κλείνουν το μάτι στη σκληρή όψη της πραγματικότητας και σχολιάζουν με μαύρο χιούμορ τα αδιέξοδα της ύπαρξης. Ένα σύνθετο θέμα όπου συνυπάρχουν το σωματικό θέατρο, ο σύγχρονος χορός, το θέατρο αντικειμένων, το εικαστικό περιβάλλον, η σύνθεση ηλεκτροακουστικών τοπίων, live electronics και graphic animation.

Σύλληψη - Σκηνοθεσία - Σκηνικά: Αντώνης Κουτρομπής • **Ερμηνεία - Χορογραφία:** Όλγα Γερογιαννάκη, Αντώνης Κουτρομπής • **Μουσική σύνθεση - Live electronics:** Μηνάς Εμμανουήλ • **Φωτισμοί:** Ελίζα Αλεξανδροπούλου • **Κοστούμια:** Όλγα Γερογιαννάκη • **Βίντεο - Graphic animation:** Ακριβή Αναγνωστάκη • **Κινηματογράφηση - Κάμερα:** Ειρήνη Στείρου.

[ΜΙΚΡΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ]

ΜΑΡΙΑ ΣΑΒΒΑ – ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΑΙΚΤΕΣ

Το ξύπνημα της μνήμης. Παιδιά-πρόσφυγες του ελληνικού Εμφυλίου

Παιδιά που ξεριζώθηκαν από τα χωριά τους και βίωσαν την καταστροφή, πρόσφυγόπουλα είτε στις Ανατολικές χώρες είτε στις παιδουπόλεις της Φρειδερίκης. Σ' αυτή την παράσταση, που βασίζεται σε ιστορικά ντοκουμέντα και σε προσωπικές μαρτυρίες από το βιβλίο *Παιδιά του ελληνικού Εμφυλίου. Πρόσφυγες και πολιτική της μνήμης* που υπογράφουν η Ρίκη Βαν Μπούσχοτεν και ο Λόρινγκ Ντάνφορθ, οι εξιστορήσεις παιδιών γίνονται μέρος μιας συλλογικής βιωματικής αφήγησης, μιας κοινής ιστορίας για τη βίαιη αποκοπή από τη μάνα, την οικογένεια και το σπίτι-πατρίδα. Ζωντανεύει έτσι ένας ιδιότυπος χορός από γερασμένα παιδιά που θυμούνται γιατί δεν μπορούν να ξεχάσουν, σε μια σκηνική σύνθεση που επιζητεί να ξυπνήσει την ενσυναίσθηση γι' αυτό που συμβαίνει σήμερα δίπλα μας.

Δραματουργία - Σκηνοθεσία: Μαρία Σάββα • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Μαρία Καραθάνου • **Φωτισμοί:** Γιώργος Αγιαννίτης • **Παίζουν:** Θωμάς Καζάσης, Μαρία Σάββα, Άννα Χανιώτη, Γιώργος Ψυχογιός, Φαίδρα Παπανικολάου, Κώστας Ξυκομηνός.

ΕΛΛΗ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ – ODC ENSEMBLE

Λουιζιέττα: το καμαρίνι μιας επανάστασης

Το νέο έργο της Έλλης Παπακωνσταντίνου διαδραματίζεται στο Παλαιό Ελαιουργείο της Ελευσίνας, όπου παρακολουθούμε τα γυρίσματα μιας ταινίας εποχής με θέμα τη Γαλλική Επανάσταση. Τι συμβαίνει, όμως, στα διαλείμματα των γυρισμάτων; Τι είναι «κανονικό» και τι ανατρεπτικό, επαναστατικό; Την «κανονικότητα» ποιος την ορίζει; Τι σημαίνει επανάσταση σήμερα; Και τι σχέση μπορεί να έχει *Ο θάνατος του Μαρά* ή η *Ηρωική* του Μπετόβεν με την εκλογική νίκη του Ντόναλντ Τραμπ; Στη *Λουιζιέττα* (όπως αποκαλούσε καϊδευτικά την καρμανιόλα ο Μαρά), ο μεγάλος πρωταγωνιστής είναι οι μαθητές με ειδικές δεξιότητες του Ειδικού Επαγγελματικού Γυμνασίου Ελευσίνας, που εδώ συνεργάζονται με ηθοποιούς, μουσικούς και εικαστικούς. Η παράσταση θα έχει περιπατητικό χαρακτήρα, ενώ αποτελεί συμπαραγωγή του Φεστιβάλ Αθηνών με την Ελευσίνα 2021 Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, και επιστέγασμα μιας ευρύτερης συνεργασίας της ομάδας ODC Ensemble με τους μαθητές του Ειδικού Επαγγελματικού Γυμνασίου Ελευσίνας, στο πλαίσιο του προγράμματος Europe Grand Central.

Σκηνοθεσία: Έλλη Παπακωνσταντίνου • **Μουσική:** Τηλέμαχος Μούσας • **Δραματουργική συνεργασία:** Στέλλα Ράπη • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Τέλης Καρανάος, Αλεξάνδρα Σιάφικου • **Βίντεο:** Παντελής Μάκκας • **Χορογραφία:** Αθανασία Κανελλοπούλου • **Φωτισμοί:** Ολυμπία Μυτιληγαίου • **Παίζουν:** Adrian Frieling, Δάφνη Μαρκάκη, Αντώνης Πριμηκύρης, Άλκηστις Πολυχρόνη, Ρόζα Προδρόμου, Θοδωρής Σκυφτούλης, καθώς και εθελοντές, εκπαιδευτικό προσωπικό και μαθητές του Ειδικού Επαγγελματικού Γυμνασίου Ελευσίνας • **Μουσικός επί σκηνής:** Νεφέλη Μαρκάκη.

Συμπαραγωγή: Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδάουρου και Ελευσίνα 2021 Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης

[ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ]

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΓΕΦΥΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΜΑΝΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

B.ound - το σκηνικό που φοβάται

της *Christiana Lambrinidis*

Μια παράσταση που πραγματεύεται το θέμα της ιθαγένειας. Άνθρωποι φερμένοι από αλλού και άλλοι γεννημένοι σε χώρες που δεν υπάρχουν πια. Άνθρωποι που είχαν πατρίδες μέχρι πριν λίγο και άλλοι που τους δεξιώνονται στις δικές τους πρέπει τώρα να αναγνωριστούν από την αρχή και να προσδιορίσουν τις σχέσεις τους υπό τις νέες συνθήκες, που και αυτές δεν είναι μόνιμες. Τι άλλο μένει να τους συνδέει εκτός από την αφήγηση των προσωπικών ιστοριών, της μνήμης του καθενός; Όμως πόσο η μνήμη ευνοεί την επικοινωνία; Ποιο κομμάτι της βοηθά στη σύγκλιση και ποιο θα οδηγήσει πάντα σε αποκλίσεις; Τι να πετάξεις και τι να κρατήσεις, αν θες να συνυπάρξεις; Και τι χρειάζεται μια σκηνή θεάτρου για όλα αυτά; Χρειάζεται, γιατί η σκηνή μπορεί να σε κάνει να αισθανθείς αυτό που μπορεί να μη θες να καταλάβεις, να προσεγγίσεις το βίωμα της οδύνης των ανθρώπων που δίπλα σου στερούνται τα αυτονόητα για σένα.

Μετάφραση: Νάνσυ Τρικαλίτη • **Σκηνοθεσία:** Μάνια Παπαδημητρίου • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Άρτεμις Θεοδωρίδη • **Μουσική:** Μαρίνα Χρονοπούλου • **Φωτισμοί:** Κατερίνα Μαραγκουδάκη • **Βίντεο:** Μάτα Καστρησίου • **Αυτοσχεδιασμοί - Κίνηση:** Αγγελική Καρυστινού • **Παίζουν:** Τάσος Αντωνίου, Ιουλία Γεωργίου, Πώργος Παννακάκος, Καίτη Ιωαννίδου, Μάτα Καστρησίου, Μαρία Κόμη-Παπαγιαννάκη, Ιωάννα Μακρή, Ανδρέας Μαυραγάνης, Μάνια Παπαδημητρίου. [ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ]

ΝΤΟΥΕΤΟ ΚΡΙΣΤΟΦ ΚΑ ΡΟΛ

Στη σκιά των ήχων

Ηχητική βιβλιοθήκη με αφηγήσεις ονείρων

Από το 2007 η Carole Rieussec (Καρόλ Ριεσσέκ) και ο J-Kristoff Camps (Ζι-Κριστόφ Καμπ) συλλέγουν αφηγήσεις ονείρων και δημιουργούν μια ηχητική βιβλιοθήκη. Μετά το Παρίσι, την Μπαρτσελονέτ και τη Σετ στη Γαλλία, το Τορίνο, το Ζάγκρεμπ, το Κάιρο και άλλες πόλεις, το ντουέτο Kristoff K. Roll (Κριστόφ Κα Ρολ) καταφθάνει στον Πειραιά για να ηχογραφήσει αφηγήσεις ονείρων των κατοίκων. Οι Κριστόφ Κα Ρολ αναζητούν και έναν «μηχανισμό μετάφρασης» για τις αφηγήσεις των ονείρων, που να επιτρέπει να ξεχωρίσει το ηχητικό μέρος από τη σημασιολογία τους. Πίσω από κάθε σημείο με ακουστικά θα υπάρχει ένα μικρό ηχείο, το οποίο θα δημιουργεί ένα τρίτο σημείο –έμμεσης– ακρόασης, «θολώνοντας» την κυρίως αφήγηση. [ΠΛΑΣ ΒΟΤΣΑΛΑΚΙΑ]

Με την υποστήριξη του Γαλλικού Ινστιτούτου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΧΟΣ

Ιφιγένεια εν Αυλίδι

Οι θυσίες για να πλεύσουν τα πλοία. Αυτό είναι το θέμα της τραγωδίας του Ευριπίδη, την οποία διασκευάζει ο Κωνσταντίνος Μίχος κάνοντας να συναντηθούν δεκάδες επαγγελματίες ηθοποιοί και ερασιτέχνες, κάτοικοι, εργαζόμενοι και σπουδαστές του Πειραιά. Έχοντας στο παρελθόν χορογραφήσει έργα σε δημόσιους χώρους, όπως τα Προσφυγικά της Λεωφόρου Αλεξάνδρας (2003), τα πρώην υπόγεια κρατητήρια των γερμανικών δυνάμεων κατοχής στο κτήριο της Ασφαλιστικής (2004), το Νοσοκομείο Σωτηρία (2005), αυτή τη φορά επιλέγει την πειραιϊκή ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη και τις δεξαμενές συντήρησης των πλοίων. Το σώμα που πέφτει, πλακώνεται, ακρωτηριάζεται, καίγεται, ασφυκτικά, τολμά, προσφέρεται, συμπαρίσταται, περιμένει, παρουσιάζεται από χορευτές, ηθοποιούς, καθημερινούς ανθρώπους μέσα από αφηγήσεις των ίδιων των εργαζόμενων. Συμμετέχουν, μετά από ανοικτό κάλεσμα, σπουδαστές της ανώτερης επαγγελματικής Σχολής Χορού «Αλέξανδρος Χατζιάρας», της ερασιτεχνικής σχολής «Χοροέκφραση» Μαρίας Πολίτη, μαθητές του Καλλιτεχνικού Σχολείου Γέρακα και του Μουσικού Σχολείου Πειραιά, μέλη θεατρικών και μουσικών θιάσων και πολλοί άλλοι, όπως και εργαζόμενοι και συνταξιούχοι της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης μαζί με τις οικογένειές τους.

[ΝΑΥΠΗΓΟΕΠΙΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΖΩΝΗ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ]

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ – ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΥΛΗΣ

Διαδρομές

Δύο σύγχρονοι Έλληνες συγγραφείς, ο Χρήστος Οικονόμου και ο Γιάννης Χρυσούλης, επεξεργάζονται με τη μορφή μονολόγων δύο από τα πιο βασανιστικά προβλήματα της σημερινής κοινωνίας: τη μετανάστευση και την ανεργία. Με πρωταγωνιστές έναν άντρα και μια γυναίκα, κάθε συγγραφέας με τον δικό του τρόπο και την προσωπική του αισθητική, κάποτε με το στοιχείο του τραγικού, συχνά με εκείνο του σουρεαλισμού και του χιούμορ, προσπαθεί να καταδείξει τις βαθύτατες επιδράσεις αυτών των προβλημάτων στην καθημερινή ζωή, στον ψυχισμό και στα ματαιωμένα όνειρα πολλών συνανθρώπων μας. [ΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ]

ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ ΠΑΠΑΔΑΜΑΚΗ

In the Eyes of God - Ολονυχτία

Τα πάντα μέσα στο Σύμπαν είναι Ένα, μια απέραντη ενιαία και αδιαίρετη ενότητα. Μέσα σε αυτή την ενότητα χάνεται η έννοια «άτομο» και «εγώ». Τι ρόλο παίζει η πίστη στον παραπάνω συλλογισμό, που τελευταία αποδείχτηκε και επιστημονικά; Ο Πειραιάς υπήρξε πάντα ένας τόπος συνάντησης Ανατολής και Δύσης. Οι δύο πόλοι σκέψης, του Δυτικού πολιτισμού και της Ανατολικής φιλοσοφίας, θα λειτουργήσουν σε ένα παράλληλο επίπεδο. Οι θεατές-πρωταγωνιστές καλούνται να συναντηθούν σε μια ολονυχτία, να αλληλεπιδράσουν, να εγκαθιδρύσουν μια βαθιά ανθρώπινη επαφή μέσα από την τέχνη, σε ένα υπερβατικό δικό τους δημιούργημα με θέμα την πίστη και γύρω από το ερώτημα: «Τι νομίζουμε ότι είναι ο θεός;». Καθοδηγητές η χορογράφος Αποστολία Παπαδαμάκη μαζί με τον συνθέτη Τρύφωνα Κουτσοουρέλη και τους συνεργάτες τους από τον επιστημονικό και τον καλλιτεχνικό χώρο.

[ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ]

ΑΡΙΑ ΜΠΟΥΜΠΑΚΗ

dance meetings (piraeus version)

Το *dance meetings (piraeus version)* είναι ένα χορευτικό πρότζεκτ που θέτει σε κίνηση τον Πειραιά. Κάτοικοι της πόλης συναντιούνται με τη χορογράφο και χτίζουν μαζί έναν κόσμο με κύρια εργαλεία το σώμα, την κίνηση, το περιβάλλον τους (εικαστικό, φυσικό, αστικό), τον ρυθμό και τον χορό. Χωρίς προκαθορισμένο σενάριο ή χορογραφία, σώματα που δεν γνωρίζονται μεταξύ τους ακολουθούν τη φυσική πορεία των βημάτων τους, δίνοντας έναν νέο χορευτικό ρυθμό στην πόλη. **[ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΟΜΕΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ]**

ΒΑΣΙΑ ΒΑΛΚΑΝΙΩΤΗ

Ορίζοντας δρόμου

Μια χορευτική διαδήλωση, ένα ανοικτό κάλεσμα στους ανθρώπους της πόλης του Πειραιά να συναντηθούν, να εκφραστούν ξυπνώντας το σώμα τους κινητικά, να πορευτούν προς του καθενός το «ιερό», το «ασφαλές», το «αγαπημένο», να νιώσουν πιο ζωντανοί μέσω του χορού. Μια διαδρομή στους δρόμους του Πειραιά, που αναζητά νέους τρόπους/πιθανότητες/προοπτικές να βιώσει κανείς την ελευθερία τόσο σε προσωπικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Ο χορός ανοίγει στον δημόσιο χώρο σαν αφορμή διαπολιτισμικού, καλλιτεχνικού και πολιτικού διαλόγου. **[ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ]**

ΑΝΘΗ ΓΟΥΡΟΥΝΤΗ

Κώστας Νούρος: Ξένος δυο φορές

Παράσταση σε ταβέρνες

Ο Κώστας Μασσέλος ή Νούρος υπήρξε μια ιδιαίτερη περίπτωση τραγουδιστή, του οποίου το ταλέντο άνηψε τόσο στη Σμύρνη όσο και στον Πειραιά. Η φωνή, αλλά και η ζωή του σφράγισαν μοναδικά και ανατρεπτικά το ρεμπέτικο. Μοναχικός και αλύτρωτος τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο βίο του, σφράγισε με τη βελούδινη φωνή του την πρώτη περίοδο του σμυρνέικου/ρεμπέτικου τραγουδιού και δημιούργησε ρήγμα στα στερεότυπα ερωτικής συμπεριφοράς του ρεμπέτη. Δύο φορές πρόσφυγας, μπόλιασε με τη φινέτσα του το μπρούτο πειραιώτικο ρεμπέτικο, μένοντας συγχρόνως αόρατος, μια ντελικάτη φιγούρα που δεν χωρούσε στα στερεότυπα μιας συντηρητικής κοινωνίας. **[ΤΑΒΕΡΝΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ]**

ΕΥΑ ΣΤΕΦΑΝΗ

Χαιρετισμοί

Βίντεο 10'

Πορτρέτα γυναικών διαφορετικών ηλικιών, κοινωνικών τάξεων και εθνοτήτων από την ευρύτερη περιοχή του Πειραιά. Μέσα από αποσπάσματα αφηγήσεων επιχειρείται ένα παλιόψηστο ιστοριών και μια τοιχογραφία προσώπων. Η διαφορετικότητα γίνεται το έναυσμα για την αφήγηση, στο κέντρο της οποίας παραμένει η γυναικεία μορφή. **[ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ]**

ΕΛΕΝΗ ΚΥΡΑΜΑΡΓΙΟΥ

Παίζοντας με την Ιστορία

Οι πυκνοί καπνοί, η κόκκινη από το θειάφι θάλασσα, το μολυσμένο υπέδαφος, οι ήχοι των μηχανών θα περιμένουν τους μικρούς μαθητές των σχολείων της πόλης που θα ξεχυθούν στον χώρο του πρώην εργοστασίου της Εταιρείας Λιπασμάτων. Μέσα από δημιουργικά παιχνίδια και κατασκευές ζωντανεύει η ιστορία ενός εγκαταλειμμένου εργοστασίου και οι μικροί μαθητές μεταμορφώνονται από θεατές σε πρωταγωνιστές παιχνιδιού. Στο τέλος της δράσης δημιουργούν οικολογικές κατασκευές και φυτεύουν φυτά στον χώρο.

[ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ]

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΟΝΑΤΙΔΗΣ – ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ / ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΑΞΙΣ

Πειραιολογία

Συναντήσεις μνήμης; άνθρωποι με αφηγήσεις, φωτογραφίες, αντικείμενα, αρχεία, γεύματα σε δημόσιους χώρους διαμορφώνουν ένα πλαίσιο διαλόγου ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν. Ένα ζωντανό μουσείο για την καταγωγή, το φύλο και τη θρησκεία μέσα στην πόλη του Πειραιά. Ανταλλαγή εμπειριών και αναμνήσεων σε μια επανεξέταση του ιδιωτικού και του δημόσιου, του ατομικού και του συλλογικού. **[ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΝΙΚΑΙΑΣ, ΠΑΡΚΟ ΔΗΛΑΒΕΡΗ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΣΤΕΛΛΑΣ, ΜΑΝΙΑΤΙΚΑ]**

ΕΙΡΗΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Οι Πειραιώτες ανοίγουν τα σπίτια τους

Τι είναι το σπίτι μας; Η πατρίδα μας, το μέρος όπου γεννηθήκαμε, το σπίτι όπου ζουν οι αγαπημένοι μας, ή απλώς ο χώρος όπου κατοικούμε; Το καταφύγιό μας ή το μέρος όπου μπορεί ακόμη και να κινδυνεύουμε; Τα σπίτια έχουν να πουν τις δικές τους ιστορίες. Μικρές και μεγάλες. Μια σειρά δράσεων που λαμβάνει χώρα σε σπίτια. Μια αφορμή για να ανακαλύψουμε τις ιστορίες των άλλων. Να επισκεφτούμε τις διαφορετικές ζωές που κρύβονται σε τέσσερις τοίχους, και που ίσως στην πραγματικότητα να μην είναι τόσο διαφορετικές.

[ΣΠΙΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ]

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΣ – ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Κοινός τόπος

Ο συγγραφέας Χρήστος Χρυσόπουλος και η εικαστικός Αναστασία Δούκα επιμελούνται, σε συνεργασία με το Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά και με την υποστήριξη της πλατφόρμας Faigead, ένα πρόγραμμα συμμετοχικής δημιουργίας στο οποίο οι διδάσκοντες και οι μαθητές του ΑΣΜΠ διερευνούν συνεργατικά και παρουσιάζουν με ποικίλα μέσα το «σχολείο» ως ιδανικό κοινό τόπο μάθησης, κατανόησης, ονείρου και ζωής. **[ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΠΕΙΡΑΙΑ, ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ]**

ΑΝΝΑ ΤΣΙΧΛΗ – ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Έρωτας ή τίποτα. Ιστορίες του Πειραιά

Ιστορίες από διαφορετικές εποχές, διαφορετικές καταστάσεις και διαφορετικούς χώρους: οι βομβαρδισμοί του Πειραιά στον πόλεμο, οι πρόσφυγες του χτες και του σήμερα, οι άνθρωποι και οι χώροι, η πύλη Ε7 του λιμανιού, ο σταθμός του ΗΣΑΠ, τα παράνομα στέκια του Πειραιά φωτίζονται μέσα από τις παραστάσεις των φοιτητών του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Οι παραστάσεις βασίζονται στις τεχνικές του θεάτρου-ντοκουμέντου και του θεάτρου της επινόησης. **[ΣΤΑΘΜΟΣ ΗΣΑΠ]**

ΣΕΒΑΣΤΗ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΥ – ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΜΙΝΙΩΝ

Καπέλων δρώμενα

Ένα πρόγραμμα συλλογικής δημιουργικής συγγραφής θεατρικού έργου με άξονα τη σημειολογία του καπέλου και στόχο τη γεφύρωση οικογενειακών, κοινωνικών και πολιτισμικών αντιθέσεων. Βασισμένο σε συνεντεύξεις από άτομα που φορούν καπέλο από επιλογή ή υποχρεωτικά, με στόχο τον αυτοπροσδιορισμό ή/και τον ετεροπροσδιορισμό τους. **[ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ]**

ΝΙΚΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ – ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΕΚΠΑ

Bridging Diversities

Πώς να γεφυρώσεις διαφορετικότητες μέσα από την τέχνη; Προσευχές, όνειρα, συναισθήματα και γνώσεις συνδιαμορφώνουν ποικίλες δράσεις σε διάφορα σημεία του Πειραιά. Στο επίκεντρο των δράσεων των φοιτητών του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών βρίσκονται θέματα όπως τα άτομα με αναπηρία, διαφορετικές εκδοχές του τόπου, το φύλο κ.ά.

[ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΤΡΟΥΜΠΑ, ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ]

ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Εστιάζοντας σε μια θεματολογία που αγκαλιάζει κομβικές όψεις της ετερότητας, όπως εκφράζεται στα αρχετυπικά δίπολα οικείος/ξένος, αρσενικό/θηλυκό, μέθη/αγιότητα, αφομοίωση/απομόνωση, πατρίδα/ξενιτιά, ταξίδι/επιστροφή, καθαρό/ακάθαρτο, κανονικό/αντικανονικό, άνοδος/πτώση, το φετινό πρόγραμμα αναδεικνύει την πολύτιμη όσο και ζωτική δυνατότητα του διαφορετικού βλέμματος και τη σημασία της ανοχής ως προϋπόθεση της ανθρώπινης συνύπαρξης. Εμβληματικές φωνές συγγραφέων από τον χώρο της παγκόσμιας λογοτεχνίας (Γιόζεφ Ροτ, Ελβίρα Ντόνες, Σάμιουελ Μπέκετ, Ίβο Άντριτς, Τόμας Μαν, Ντίνιο Μπουτζάτι) προσφέρουν δημιουργικό υλικό σε τολμηρά δραματουργικά εγχειρήματα, που συναντούν μεγάλα έργα του ρεπερτορίου (*Ξαφνικά πέρυσι το καλοκαίρι*, *Η σφαγή των Παρισίων*), άπαιχτα έργα πρωτοποριακών συγγραφέων (Βέρνερ Σβαμπ), όπως και μη αναμενόμενες ελληνικές γραφές (του Η.Χ. Παπαδημητρακόπουλου, αλλά και του Κύπριου λαϊκού ποιητή Παύλου Λιασίδη), υπό την καθοδήγηση ταλαντούχων σκηνοθετών. Μας ενδιαφέρει η ανάδειξη της ποικιλίας των διαφορετικών ειδών σύγχρονης δραματουργίας που θάλλουν στο ελληνικό έδαφος και η ενίσχυση της καλλιτεχνικής ταυτότητας του καθενός. Φέτος προτάσσεται ταυτόχρονα η λογοτεχνική διάσταση του θεάτρου έναντι των devised εγχειρημάτων που κυριάρχησαν πέρυσι, με στόχο η πιο στενά επικαιρική κατεύθυνση να δώσει τη θέση της σε έργα με ποιητική εμβέλεια και μέγεθος. Σε μια εποχή γενικότερης ιδεολογικής αμηχανίας χρειαζόμαστε να τεθούν εκ νέου και με δραστικότητα τα κεντρικά ερωτήματα: Τι έχουμε ανάγκη ως άτομα και ως κοινωνίες για να ξαναοίξουμε στον Άλλο; Τι μας απομακρύνει; Τι μας φέρνει κοντά; Από το πρόγραμμα, πάντως, δεν λείπει και η αναφορά στη δική μας καλλιτεχνική οικογένεια, που ζωντανεύει σ' ένα ξεχωριστό βαριετέ, ειδικά αφιερωμένο στους καλλιτέχνες του ελληνικού θεάτρου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ – ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Η σφαγή των Παρισίων

του Κρίστοφερ Μάρλοου

Από τις πιο πετυχημένες παραστάσεις του περυσινού μας προγράμματος, *Η σφαγή των Παρισίων* της Ορχήστρας των Μικρών Πραγμάτων κέρδισε το κοινό χάρη στη σφικτή δραματολογία και τον καταγιστικό ρυθμό της στην υπηρεσία ενός δύσκολου όσο και επίκαιρου έργου – από τα πιο αιγιστικά και παρεξηγημένα του Μάρλοου. Μετά τον Άμλετ, η ομάδα συνεχίζει να ερευνά τη σκηνική «στιγμή» του ελισβετιανού θεάτρου, επιλέγοντας ένα έργο που ξεφεύγει από όλους τους κανόνες δραματολογίας της εποχής. *Η σφαγή των Παρισίων* του Κρίστοφερ Μάρλοου εστιάζει σε μια από τις πιο αιματηρές σελίδες της ιστορίας, το 1572, ανήμερα της γιορτής του αγίου Βαρθολομαίου, όταν Γάλλοι Καθολικοί σφαγιάζουν γύρω στους 3.000 Ουγενότους (Γάλλους Προτεστάντες). Μια τέτοια νύχτα κάθε άνθρωπος μπορεί να έχει μόνο έναν ρόλο: του σφαγιαστή ή του σφαγιαζόμενου. Μέσα από τη γρήγορη, σχεδόν κινηματογραφική πλοκή του έργου, οι δημιουργοί της παράστασης αναδεικνύουν την ποιήση που κρύβεται πίσω από τη δράση και εστιάζουν στον αέναο κύκλο της βίας, με εργαλεία τη χορικήτητα, την κίνηση και τη μουσική.

Μετάφραση: Σεραφεΐμ Βελέντζας • **Δραματολογική επεξεργασία:** Ιζαμπέλα Κωνσταντινίδου, Χρήστος Θεοδωρίδης • **Σκηνοθεσία:** Χρήστος Θεοδωρίδης • **Χορογραφία:** Ξένια Θεμελή • **Σκηνογραφία - Κοστούμια:** Τίνα Τζόκα • **Φωτισμοί:** Τάσος Παλιορούτας • **Μουσική επιμέλεια:** Χρήστος Θεοδωρίδης • **Ερμηνεύουν:** Παναγιώτης Εξαρχέας, Ξένια Θεμελή, Γιώργος Κισσανδράκης, Ντένης Μακρής, Μαρία Μπαγανά, Κατερίνα Πατσιάνη, Τατιάνα Άννα Πίττα, Σαμψών Φύτρος, Σπύρος Χατζηαγγελάκης, Γιώργος Χριστοδούλου.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΝΙΚΙΤΑ ΜΙΛΙΒΟΓΕΒΙΤΣ

Το γεφύρι του Δρίνου

Βασισμένο στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Ίβο Άντριτς

*«Στα μάτια μου οι γέφυρες
είναι πιο σημαντικές από τα σπίτια, πιο ιερές από τους ναούς.»*

Το γεφύρι του Δρίνου, ένα μυθιστόρημα-ορόσημο των σερβικών γραμμάτων, αντίστοιχο του *Πόλεμος και ειρήνη*, είναι το πιο διάσημο έργο του Ίβο Άντριτς, ο οποίος παραμένει ο πλέον μεταφρασμένος Σέρβος λογοτέχνης και ο μοναδικός συγγραφέας της πρώην Γιουγκοσλαβίας που έχει τιμηθεί με το βραβείο Νόμπελ. Η ιστορία μιας γέφυρας που παραμένει σταθερό σημείο αναφοράς ανά τους αιώνες, ενώ γύρω της τα πάντα έρχονται και παρέρχονται, μεταφέρεται στη σκηνή από έναν κορυφαίο σκηνοθέτη της Σερβίας, τον Νικίτα Μιλιβόγεβιτς. Μια παράσταση που θα συγκινήσει όχι μόνο Έλληνες και Σέρβους, που μοιράζονται παρόμοια ιστορικά βιώματα, αλλά και κάθε θεατή, ανεξαρτήτως προέλευσης, αφού η γέφυρα αποτελεί πανανθρώπινο σύμβολο επικοινωνίας, δημιουργίας, επιβίωσης.

Σκηνοθεσία: Νικίτα Μιλιβόγεβιτς • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Κέννυ ΜακΛέλλαν • **Μουσική:** Δημήτρης Καμαρωτός • **Χορογραφία:** Amalia Bennett • **Παίζουν:** Σοφία Κόκκαλη, Θάνος Τοκάκης, Κώστας Μπερικόπουλος, Προμηθέας Αλιφερόπουλος.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΣΙΜΟΣ ΚΑΚΑΛΑΣ – ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΧΩΡΟΣ

Greek Freak

all star game

Ο Σίμος Κακάλας καταπιάνεται με το αγαπημένο του είδος, δίνοντας ένα αυτοσαρκαστικό, αυτοαναφορικό βαριετέ «πριν καταρρεύσει το οικοδόμημα του θεάτρου πάνω στα σαστισμένα κεφάλια μας». Μας παρουσιάζει έναν χορό σεσημασμένων καλλιτεχνών, καταδικασμένων από την Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Διαδικτύου να βρίσκονται ισοβίως επί σκηνής, με την υποχρέωση να παράγουν συνεχώς άρτια καλλιτεχνικά προϊόντα, να διασκεδάζουν και να γοητεύουν κοινό και κριτικούς. Μέσα τους βαθιά ξέρουν ότι, σε περίπτωση αποτυχίας, τους περιμένει ο καλλιτεχνικός Καιάδας του καλοκαιριού, η πείνα και ο θάνατος. Πλειάδα προσωπικοτήτων θα τους συντρέξει στη μάταιη αυτή προσπάθεια να αποδείξουν ότι, αν και κουρέλια, τραγουδάνε ακόμα. Θα υπάρξει άραγε ένας από μηχανής θεός που θα τους γλιτώσει από το θέαμα που είναι αναγκασμένοι να προσφέρουν; Η παράσταση αφιερώνεται στη μνήμη των «εκατοντάδων θυμάτων της διαδικτυακής κριτικής».

Σκηνοθεσία: Σίμος Κακάλας • **Σύνθεση:** Σίμος Κακάλας, Δημήτρης Καλακίδης • **Σκηνογραφία:** Αντώνης Δαγκλίδης • **Ενδυματολογία:** Κλαιρ Μπρέισγουελ • **Ενορχήστρωση:** Χρήστος Θεοδώρου • **Μάσκες:** Μάρθα Φωκά • **Παίζουν:** Σίμος Κακάλας, Δήμητρα Κούζα, Μιχάλης Βαλάσσογλου κ.ά.

[ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ]

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ – ΚΘΒΕ

Festen / Οικογενειακή γιορτή

Βασισμένο στην ταινία του Τόμας Βίντερμπεργκ - Θεατρική διασκευή: David Eldridge

Μια οικογενειακή γιορτή γίνεται αφορμή να διαταραχθεί η επίπλαστη αρμονία που για χρόνια επικρατούσε μέσα στο σπίτι της οικογένειας Χάνσεν. Τιμώμενο πρόσωπο είναι ο πατέρας, ο Χέλγκε, ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας, ο οποίος γιορτάζει τα εξηκοστά του γενέθλια περιστοιχισμένος από συγγενείς και στενούς φίλους. Τα καλά κρυμμένα μυστικά της οικογένειας αποκαλύπτονται, χωρίς όμως στην πραγματικότητα να συγκλονίζουν κανέναν. Ο καλοκουρδισμένος μεγαλοαστικός μηχανισμός αντιστέκεται. Η γιορτή συνεχίζεται κανονικά. Το Festen έγινε γνωστό στο ελληνικό κοινό από την ταινία του Τόμας Βίντερμπεργκ, που τάρaxε τα κινηματογραφικά δεδομένα της εποχής όταν προβλήθηκε, το 1998. Ήταν η πρώτη ταινία του Δόγματος 95, της κινηματογραφικής «σχολής» που δημιούργησε ο Λαρς Φον Τρίερ, μαζί με άλλους Δανούς κινηματογραφιστές, με στόχο τη δημιουργία μιας κινηματογραφικής φόρμας που δεν θα στηριζόταν στα τεχνικά μέσα, στα ειδικά εφέ και στις συμβάσεις που δημιουργούν στους θεατές μια ψευδαίσθηση της πραγματικότητας. Μέσα από τη σκηνοθεσία αυτής της παράστασης, που ανέβηκε με εγκωμιαστικές κριτικές στο ΚΒΘΕ (Φουαγιέ Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών) τον περασμένο χειμώνα, ο Γιάννης Παρασκευόπουλος δημιουργεί με τους συνεργάτες του το δικό του Δόγμα, επιστρέφοντας στον πυρήνα του θεάτρου: τον άνθρωπο.

Μετάφραση: Αλίκη Δανέζη Κνούτσεν, Μανώλης Δούνιας • **Ελεύθερη απόδοση στίχων:** Μαγδαληνή Μπεκρή • **Σκηνοθεσία:** Γιάννης Παρασκευόπουλος • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Σοφία Παπαδοπούλου • **Μουσική:** Μάνος Μυλωνάκης • **Κίνηση:** Αλέξης Τσιάμογλου • **Φωτισμοί:** Στράτος Κουτράκης • **Παίζουν (με σειρά εμφάνισης):** Χρίστος Στυλιανού (Κρίστιαν), Στεφανία Ζώρα (Το μικρό κοριτσάκι), Κωνσταντίνος Χατζησάββας (Μίκαελ), Σταυρούλα Αραμπατζόγλου (Μέττε), Κωνσταντίνος Λιάρος (Λαρς), Ιωάννα Παγιατάκη (Ελένε), Γιολάντα Μπαλαούρα (Ελσι), Βασίλης Σπυρόπουλος (Χέλγκε), Κλειώ-Δανάη Οθωναίου (Πία), Νίκος Καπέλιος (Χέλμουντ), Αλέξανδρος Τσακίρης (Παπούς), Νεφέλη Ανθοπούλου (Πάουλα), Γιάννης Παρασκευόπουλος (Κιμ), Βασίλης Παπαγεωργίου (Μπάτοκι).

[ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ]

ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ο αλαβροστοισειώτης

του Παύλου Λιασίδη

Έμμετρο έργο, γραμμένο σε ιαμβικό δεκαπεντασύλλαβο στην Κύπρο του '60 από τον λαϊκό ποιητή Παύλο Λιασίδη, ο *Αλαβροστοισειώτης* πραγματεύεται τη σύγκρουση ανάμεσα στο φυσικό και το μεταφυσικό, όπως μαρτυρά και ο τίτλος του, που σημαίνει «ο ονειροπαρμένος, ο κυριευμένος από νεράιδες». Η παράσταση, μια συμπαραγωγή του Φεστιβάλ Αθηνών με το Σπίτι της Κύπρου, σε σκηνοθεσία του Νίκου Χατζόπουλου, ανικνεύει τη συγγένεια του έργου με την αρχαία τραγωδία. Πέντε υποκριτές ισορροπούν ανάμεσα στην ταύτιση και την αφήγηση, κρατώντας αναλλοίωτο το στοιχείο της γλώσσας, το τοπικό χρώμα της κυπριακής διαλέκτου με το στίγμα της εποχής που γράφτηκε το έργο. Η κυπριακή κοινότητα στην Ελλάδα, αλλά και το ευρύτερο κοινό αναμένεται να αγκαλιάσουν αυτό το εγχείρημα που ζωντανεύει την αέναη σύγκρουση του ανθρώπου με τα στοιχεία και τα στοιχεία της φύσης με όρους τόσο ποιητικούς όσο και ρεαλιστικούς.

Σκηνοθεσία: Νίκος Χατζόπουλος • **Διασκευή - Δραματουργική επεξεργασία:** Ανδρέας Τσουρής • **Μουσική:** Σταύρος Λάντσιας • **Διαμόρφωση σκηνοτικού χώρου - Κοστούμια:** Βασιλική Σύρμα • **Σχεδιασμός φωτισμών:** Σάκης Μπιρμπίλης • **Επιμέλεια κίνησης:** Βάλια Παπακωνσταντίνου • **Παίζουν:** Μαρίνα Αργυρίδου, Άντρη Θεοδότου, Κλειτός Κωμοδίκης, Γιωργής Τσουρής κ.ά. *Συμπαραγωγή:* Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου και Σπίτι της Κύπρου.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗ – ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΧΑΠΙ ENT

Ξαφνικά πέρυσι το καλοκαίρι

του Τέννεσση Γουίλλιαμς

Ένας ομοφυλόφιλος ποιητής κατασπαράσσεται από ένα αγριεμένο πλήθος παιδιών. Αυτό είναι και το τελευταίο του –άγραφο– ποίημα. Πίσω του αφήνει μια γυναίκα-μάρτυρα του έργου και της μοίρας του, που δεν θα διστάσει να αρθρώσει αυτό το ποίημα, παρά τον αδυσώπητο πόλεμο που υφίσταται από τους συγγενείς προκειμένου να σωπάσει. Όχι σαν επιθανάτια κραυγή μιας ενοχικής συνείδησης που αυτοτιμωρείται, αλλά σαν σπαραχτικό ύμνο στην αγάπη που, παρ' όλ' αυτά, επιβιώνει. Το έργο και η αυτοβιογραφική του διάσταση είναι γνωστά. Στόχος, ωστόσο, της σκηνοθεσίας δεν είναι να δώσει μια παράσταση ανάλυσης της προσωπικότητας και της ζωής του Τέννεσση Γουίλλιαμς, αλλά να επιχειρήσει να κρατήσει αυτόν τον προσωπικό τόνο για να «αυτοβιογραφήσει», μέσω της ποιήσής του, τη δική μας επιθυμία. Ένας θίασος σημαντικών ηθοποιών θα αφηγηθεί αυτή την ιδιαίτερη ιστορία του Τέννεσση Γουίλλιαμς σαν μια παραβολή για την εποχή μας.

Μετάφραση - Σκηνοθεσία: Γεωργία Μαυραγάνη • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Άρτεμις Φλέσσα • **Φωτισμοί:** Τάσος Παλαιουράς • **Παίζουν:** Μαρία Κεκαγιόγλου, Βαγγέλης Αμπατζής, Ευδοξία Ανδρουλιδάκη, Άννα Μάσχα, Γρηγόρης Μπαλλάς, Ελίνα Ρίζου, Ναζίκ Αϊδινιά.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΒΑΣΙΛΗΣ ΝΟΥΛΑΣ – NOVA MELANCHOLIA

Θερμά θαλάσσια λουτρά

Βασισμένο σε διηγήματα του Η.Χ. Παπαδημητρακόπουλου

Στον πυρήνα της νέας παράστασης της πρωτοποριακής ομάδας Nova Melancholia, σε σκηνοθεσία Βασίλη Νούλα, βρίσκονται τρία σύντομα διηγήματα του Η.Χ. Παπαδημητρακόπουλου από τη συλλογή *Θερμά θαλάσσια λουτρά*. Η περφόρμανς θα κινηθεί σε μια ατμόσφαιρα θερινής αμεριμνησίας και ραστώνης· η μελαγχολία, όμως, και το υπαρξιακό άλγος θα ελλοχεύουν, όπως τα σκοτεινά φύκια κάτω από τη γαλανή θάλασσα. Το ύφος των διηγημάτων είναι χαμηλόφωνο, οικείο, ακριβές και ρέει με έναν απλό, φυσικό τρόπο, σε αντίθεση με την ανησυχία των προσώπων, που κάνει παραπλανητική την επιφάνεια της καλοκαιρινής σαγήνης. Με τον χαρακτηριστικό παιγνιώδη και αποδομητικό τρόπο της ομάδας, η αποκαυωμένη ονειροπόληση του καλοκαιριού ακολουθείται από μια διάθεση απομαγευτική, με έναν ελαφρύ αυτοσαρκασμό. Η περφόρμανς θα αντλήσει επιπλέον υλικό από κινηματογραφικές επιτυχίες και τραγούδια που συνδέονται με το καλοκαίρι και την παραθαλάσσια ζωή.

Σκηνοθεσία: Βασίλης Νούλας • **Σκηνικά:** Κώστας Τζημούλης • **Μουσική επί σκηνής:** Γεωργία Καρύδη • **Παίζουν:** Αντώνης Γκρίτσας, Ελένη Καραγεωργίου, Αθανάσιος Κουβούσης, Βίκυ Κυριακούλάκου, Αλέξια Σαραντοπούλου, Δέσποινα Χατζηπαυλίδου.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ

Ο άγιος Κάρτακ και το μικρό λουλούδι

Βασισμένο στον «Θρόνο του αγίου Πότη» του Γιόζεφ Ροτ

Και άγιος και πότης; Την παράθεση δυο φαινομενικά ασύνδετων κόσμων επιχειρεί στη «διαθήκη» του, το τελευταίο του διήγημα, ο συγγραφέας Γιόζεφ Ροτ. Ωστόσο, γρήγορα διαπιστώνει κανείς πως η αγιότητα, όπως και η μέθη, ανήκουν αποκλειστικά στον χώρο μιας άστατης ιδιοτροπίας: το μόνο που τις εμψυχώνει είναι η επιθυμία. Η παράσταση, βασισμένη στο έργο του Ροτ σε διασκευή του Ευθύμη Φιλίππου, στήνεται ως παραμύθι μέσα σε μια εφήμερη κατασκευή. Ο ήρωας, προσκολλημένος σε μιαν «αιώνια» καθημερινότητα, διασταυρώνεται με ένα «θαύμα». Ακόμη και αν τα θαύματα έρχονται ξανά και ξανά για να τον στηρίξουν, να τον περιθάψουν, εκείνος επιστρέφει, ασκητικά, στο ποτό. Μια «ελεήμων ειρωνεία» τον ακολουθεί έως τη συνάντησή του με το «μικρό λουλούδι», την αγία Τερέζα. Εάν η ζωή κάθε ανθρώπου προς το τέλος της γίνεται βίος αγίου, τότε η μέθη και το άδοξο τέλος του ήρωα δεν είναι μόνο τεκμήρια μιας αγιοσύνης παράδοξης, αλλά και μια υπενθύμιση ότι η αιώνια ζωή συνδέεται με την αγιότητα, όπως και με το αντίθετό της. Τέσσερις ηθοποιοί θα παραστήσουν τα δέκα πρόσωπα του αφηγήματος. Πέντε γυναίκες θα τραγουδήσουν ζωντανά το «θαύμα».

Σκηνοθεσία: Μαρία Πανουργιά • **Διασκευή:** Ευθύμης Φιλίππου • **Σύμβουλος δραματουργίας:** Τάσος Κουκουτάς • **Σκηνογραφία:** Έλλη Παπαγεωργακοπούλου • **Κοστούμια:** Ιωάννα Τσάμη • **Σχεδιασμός φωτισμών:** Γιάννης Δρακουλαράκος • **Επιμέλεια κίνησης:** Ζωή Χατζηαντωνίου • **Σύνθεση - Μουσική διδασκαλία:** Γιώργος Πατεράκης • **Παίζουν:** Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης, Φιντέλ Ταλαμπούκας, Δομνίκη Μητροπούλου, Σοφία Ίτο.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΛΙΛΟ ΜΠΑΟΥΡ

Το κορίτσι που πέφτει, πέφτει, πέφτει

Εμπνευσμένο από διηγήματα του Ντίνιο Μπουτζάτι

«Πώς πέφτει κανείς με τόση χαρά στα δεκαεννιά του!»

Μια νεαρή κοπέλα, η Μάρτα, στέκεται στην κορυφή ενός ουρανοξύστη και σενιτίζει την απίστευτη κοσμοσυρροή στην πόλη, που φαντάζει πανέμορφη στο νυχτερινό φως. Τέτοια ώρα οι πόλεις γεμίζουν με έμπνευση. Στους δρόμους συναντήσεις, φώτα, γλέντια, πόθοι. Τα πνευμόνια της Μάρτας φουσκώνουν από έναν αέρα γεμάτο υποσχέσεις. Γέρνει πάνω στο κιγκλίδωμα και αφήνεται στο κενό. Τι είναι αυτό που την περιμένει; Η Μάρτα δεν φοβάται. Χωρίς να το καταλάβει, δραπετεύει από τους νόμους αυτού του κόσμου, του χρόνου και της βαρύτητας. Το κορίτσι που πέφτει μας οδηγεί σ' ένα ταξίδι μέσα στη ζωή. Η Λίλο Μπάουρ σκηνοθετεί αυτό το παραμύθι για τη νιότη και τη δύναμη της φαντασίας, που αντλεί την έμπνευσή του από κείμενα του Ιταλού συγγραφέα Ντίνιο Μπουτζάτι.

Σκηνοθεσία: Λίλο Μπάουρ • **Δραματουργία:** Λίλο Μπάουρ, Κώστας Φιλίππου • **Σκηνογραφία:** Όλγα Μπρούμα • **Κοστούμια:** Μαργαρίτα Δοσούλα • **Φωτισμοί:** Μελίνα Μάσχα • **Παίζουν:** Μαρία Καλλιμάνη, Κώστας Φιλίππου, Γιώργος Συμεωνίδης, Εριφύλη Στεφανίδου, Καλλιρρόη Μυριαγκού, Τάσος Δημητρόπουλος, Εύα Οικονόμου-Βαμβακά, Θάνος Λέκκας, Αναστασία-Ραφαέλα Κονίδη, Κίττυ Παϊταζόγλου.

[ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ – ΡΕΞ]

blitz

Το Ινστιτούτο της παγκόσμιας μοναξιάς

Εμπνευσμένο από το «Μαγικό βουνό» του Τόμας Μαν

Το Ινστιτούτο της παγκόσμιας μοναξιάς έχει ως πηγή έμπνευσης και σημείο εκκίνησης *Το μαγικό βουνό* του Τόμας Μαν. Η ομάδα blitz, επηρεασμένη από την ατμόσφαιρα του βιβλίου, γράφει και σκηνοθετεί την ιστορία μιας ομάδας ανθρώπων που έχουν καταφύγει οικειοθελώς σε ένα ιδιότυπο ινστιτούτο, μακριά από τον υπόλοιπο κόσμο, προκειμένου να θεραπευθούν από τον ιό της μοναξιάς που απειλεί την ανθρωπότητα. Κάποιοι είναι εκεί για χρόνια, κάποιοι θεωρούν τη διαμονή τους πρόσκαιρη, μια κατάσταση που δεν θα κρατήσει πολύ, κάποιοι είναι χαρούμενοι καθώς πιστεύουν ότι η μοναξιά είναι πάντα ένας τρόπος να στενίξει κανείς την εσωτερική του ησυχία. Η παράσταση αφηγείται το ημερήσιο πρόγραμμα στο ινστιτούτο, τις ασκήσεις εναντίον της μοναξιάς, τις εξομολογήσεις των ηρώων για τη ζωή τους, τα παιχνίδια που επινοούν προκειμένου να περάσει ο χρόνος, τις συζητήσεις τους αργά το βράδυ. Το *Ινστιτούτο της παγκόσμιας μοναξιάς* είναι μια παράδοση κωμωδία που μιλά για τη μοναξιά του ανθρώπου μέσα στην πόλη και κάτω από τον άδειο ουρανό, για τη μοναξιά της Ευρώπης και την απομόνωση της Δύσης, αλλά και για τη μοναχικότητα ως απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου να αντιληφθεί κανείς το μυστήριο του χρόνου και της ζωής.

Σκηνοθεσία: Ομάδα blitz (Γιώργος Βαλαής, Αγγελική Παπούλια, Χρήστος Πασσαλής) • **Δραματογράφος:** Άγγελος Σκασίλας • **Ενδυματολόγος:** Βασιλεία Ροζάνα • **Μουσική - Ηχητική επεξεργασία:** Coti K • **Χορογραφία - Κίνηση:** Γιάννης Νικολαΐδης • **Παίζουν:** Γιώργος Βαλαής, Δημήτρα Βλαγκοπούλου, Ρωμανός Καλοκύρης, Γιάννης Παπαδόπουλος, Αγγελική Παπούλια, Χρήστος Πασσαλής, Catherine Hargreaves. Συμπαράγωγοί: La Comédie de Reims, Festival Reims Scènes d'Europe, Culturescapes. Με την υποστήριξη του Γαλλικού Ινστιτούτου

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΑΠΑΔΟΔΗΜΑ

Όταν σε λίγο κατεβήκαμε στη θάλασσα

Μια μουσική παράσταση με αφετηρία την ομηρική Οδύσσεια

Πέντε νέοι ηθοποιοί-τραγουδιστές και πέντε μουσικοί επί σκηνής δημιουργούν μια δική τους γλώσσα παίζοντας με τον λόγο, τον ρυθμό, τη μελωδία, το σώμα. Ανοίγουν έναν διάλογο ανάμεσα στην ομηρική *Οδύσσεια* και τη σύγχρονη πραγματικότητα. Μέσα από μαρτυρίες, στοχασμούς, ανοιχτά ερωτήματα, τραγούδια και μουσική μιλούν για τη μνήμη, την απώλεια, τον ξεριζωμό, τη νοσταλγία, την αγωνία, τη δικαιοσύνη, το πρόσωπο, την ταυτότητα, τον ξένο, το οικείο και το ανοίκιο – θεματικές επίκαιρες για όλους σε μια Ευρώπη που διαρκώς μεταλλάσσεται. Μεταφορικά και ρεαλιστικά, η φυγή μέσω της θάλασσας, του νερού, είναι ο δρόμος του νόστου. Στο νερό –πέδιο μύησης και δοκιμασίας, στοιχείο μεταμόρφωσης μέσα από τα δάκρυα, τον ιδρώτα, το αίμα του ανθρώπου– χαράζεται η πορεία του νόστου, που σημαίνει διάσωση, επιστροφή. Επιστροφή στο σπίτι. Αλλά πού βρίσκεται πλέον το σπίτι για τον καθένα από μας σήμερα;

Μουσική - Σκηνοθεσία: Φωτεινή Παπαδόδημα • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Όλγα Μπρούμα • **Φωτισμοί:** Στέλλα Κάλτσου • **Παίζουν:** Φωτεινή Παπαδόδημα, Αμαλία Τσεκούρα, Ελεάνα Καυκαλά, Χρυσούλα Παππά, Αλέξανδρος Αχτάρ, Νίκος Λεκάκης • **Μουσικοί:** Φωτεινή Παπαδόδημα, Γιώργος Παλαμιώτης, Λεωνίδας Σαραντόπουλος, Νίκος Σιδηροκαστρίτης.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΕΝΚΕ ΦΕΖΟΛΛΑΡΙ

Ορκισμένη παρθένα

της Ελβίρας Ντόνες

Η ορκισμένη παρθένα Χάνα/Μαρκ, μια ιδιόμορφη βαλκάνια Αντιγόνη, διαμαρτυρούμενη ενάντια στον ανορθολογισμό της εξουσίας αιώνες μετά από εκείνη την κόρη-σύμβολο, αποφασίζει να θάψει όχι το σώμα ενός νεκρού αδελφού, αλλά το δικό της σώμα, στα πέτρινα τοπία της Σκόδρας, στη Βόρεια Αλβανία. Το γυναικείο σώμα διωκόμενο, θαμμένο ζωντανό στον «πέτρινο τάφο» του, βρίσκεται στο επίκεντρο αυτού του σύγχρονου μύθου. Η Χάνα δέχεται να αποποιηθεί τη γυναικεία της φύση, να ουδετεροποιηθεί πίσω από το ανδρικό της όνομα Μαρκ, για να εξασφαλίσει το ελάχιστο που οφείλεται σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση και στην ελευθερία. Υιοθετώντας αυτόν τον ιδιόρρυθμο τρόπο για να παρακάμψει τη βία ενός πατριαρχικού, ολοκληρωτικού καθεστώτος όπως της Αλβανίας του Χότζα, δομεί τελικά μια καθ' όλα διακριτή και σεβαστή ταυτότητα. Τι συμβαίνει, όμως, όταν η «προοδευτική» Δύση «απελευθερώνει» αυτά τα σώματα; Ταξιδεύοντας στην Αμερική για να ξαναβρεί τους αγαπημένους της, η ηρωίδα θα έρθει αναπόφευκτα αντιμέτωπη με τη σύγκρουση ανάμεσα στη φύση της και την αρσενική φυλακή στην οποία κλείστηκε.

Μετάφραση: Ελεάνα Ζιάκου • **Σκηνοθεσία - Μουσική επιμέλεια:** Ένκε Φεζολλάρι • **Διασκευή - Θεατρική απόδοση:** Μαρία Σκαφτούρα σε συνεργασία με τον σκηνοθέτη • **Δραματοργική επεξεργασία:** Ναταλί Μηνιώτη • **Εικαστική επιμέλεια:** Εύα Νάθηνα • **Σχεδιασμός φωτισμών:** Νίκος Συρίγος • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Δάφνη Κολυβά, Εβελίνα Δαρζέντα • **Παίζουν:** Παρθενόπη Μπουζούρη, Γεωργιάνα Νταλάρα, Πούλικα Σκαφιδά, Μαρία Σκαφτούρα, Στάθης Σταμουλακάτος, Αντώνης Φραγκάκης.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Οι προεδρίνες

του Βέρνερ Σβαμπ

Ο Αυστριακός συγγραφέας Βέρνερ Σβαμπ, που ελάχιστα γνωρίζουμε στην Ελλάδα, θεωρείται ότι ανανέωσε την παράδοση του γερμανικού εξπρεσιονισμού με μια γραφή που εξερευνά το αποκρουστικό, ποτισμένη από την αυστριακή παράδοση της μαύρης κωμωδίας. Το πρώτο του έργο, *Οι προεδρίνες* (*Die Präsidentinnen*), πρωτοπαρουσιάστηκε στο Theater im Künstlerhaus της Βιέννης το 1990. Οι προεδρίνες – η Έρνα και η Γκρέτε, συνταξιούχες καθαρίστριες, και η Μαριέντλ, καθαρίστρια με ειδικότητα στο ξεβούλωμα των απόπατων – δεν ομιλούν, «ομιλούνται», «σέρνονται πίσω από τη γλώσσα όπως σέρνονται τα τσίγκινα κουτάκια πίσω από την ουρά ενός σκυλιού». Η Έρνα, η Γκρέτε και η Μαριέντλ μαζεύονται να γιορτάσουν τα Χριστούγεννα και την καινούργια έγχρωμη τηλεόραση της Έρνας. Ο πνευματικός τους ορίζοντας δεν ξεπερνάει ποτέ τη μικροαστική μπαναλιτέ, τη βιαιότητα και τον θρησκευτικό φανατισμό. Ζούνε σ' έναν φανταστικό κόσμο και η απώλεια του ελέγχου των φαντασιώσεών τους οδηγεί σε αποτρόπαιο φινάλε.

Μετάφραση: Γιώργος Δεπάστας • Σκηνοθεσία - Δραματουργία: Ζωή Χατζηαντωνίου • Σκηνογραφία: Ελίνα Λούκου • Παίζουν: Μαρία Κατσιαδάκη (Γκρέτε), Εύη Σαουλίδου (Μαριέντλ) και μία ακόμη ηθοποιός.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΡΤΑΚΗΣ

Αποτυχημένες απόπειρες αιώρησης στο εργαστήριό μου

Σύνθεση κειμένων βασισμένη σε πεζά του Σάμιουελ Μπέκετ

Διατρέχοντας το πεζογραφικό έργο του κορυφαίου Ιρλανδού δραματουργού, ο Δημήτρης Κουρτάκης δημιουργεί μια multimedia παράσταση με ένα επιτελείο σημαντικών διεθνών συνεργατών και τον Άρη Σερβετάλη στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Ένας περφόρμερ, κλεισμένος στο εργαστήριό του, αποχωρισμένος από τον κόσμο, χρησιμοποιεί το σώμα του ως υλικό και πεδίο για πείραμα, μέχρι την οριστική διάλυση του Εαυτού και την εξάντληση των λέξεων, σε έναν χώρο στον οποίο προσπαθεί, διαρκώς και μάταια, να κατοικήσει: έναν μη-τόπο. Μέσα στο εκμαγείο του εσωτερικού ενός διώροφου κτίσματος, ο περφόρμερ κινηματογραφεί, σαν άλλος Κραπ, τον εαυτό του και τον χώρο. Οι θεατές, καθισμένοι εκατέρωθεν του κτίσματος, προσκαλούνται σε μια λαθραία και εν τέλει απατηλή θέαση, αφού σύντομα ανακαλύπτουν ότι και αυτοί μοιράζονται τη συνθήκη του: είναι και οι ίδιοι έγκλειστοι στον δικό τους προθάλαμο: σε μια μάταιη αναμονή. Η παράσταση, που αναζητά συγγένειες και παραλληλίες με τη σύγχρονη Ελλάδα σε μια μεταιχμιακή και οριακή ισορροπία, συνομιλεί με εικαστικούς όπως οι Bruce Nauman, Vito Acconci, Terry Fox, Gordon Matta-Clark, Rachel Whiteread κ.ά., που αναφέρονται, άλλοτε ηθελημένα, άλλοτε ασυνείδητα, στο μπεκετικό σύμπαν.

Σύλληψη - Σκηνοθεσία - Σκηνικά: Δημήτρης Κουρτάκης • Δραματουργική επεξεργασία: Δημήτρης Κουρτάκης, Ελένη Παπάζογλου, Αναστασία Τζέλλου • Βίντεο: Jérémie Bernaert • Μουσική: Δημήτρης Καμαρωτός • Καλλιτεχνική συνεργασία: Έφη Μπίρμπα • Ερμηνεία: Άρης Σερβετάλης.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Αμύντας

του Γεωργίου Μόρμορη

Μια «ποιμενική κωμωδία» του 1745

Στη μνήμη του Σπύρου Ευαγγελάτου θα παρουσιαστεί εκ νέου στο Ηρώδειο ο *Αμύντας*, η τελευταία του παράσταση, που έκανε πρεμιέρα πέρυσι στο Φεστιβάλ Αθηνών. Στο πρόγραμμα ο σκηνοθέτης, ακαδημαϊκός και πανεπιστημιακός δάσκαλος σημείωνε: «Το 1745 τυπώνεται ανωνύμως στη Βενετία μια ελεύθερη μετάφραση στην τότε ομιλουμένη ελληνική της θρυλικής κωμωδίας του Τορκουάτο Τάσσο *Aminta*. Πριν από χρόνια είχα την τύχη να ανακαλύψω πως κάτω από την ανωνυμία κρυβόταν ο Επτανήσιος από τα Κύθηρα ιατροφιλόσοφος και ποιητής Γεώργιος Μόρμορης (1720-1790). Ο *Αμύντας* ανήκει στην ονομαζόμενη «ποιμενική κωμωδία» (*commedia pastorale*) και εκτυλίσσεται σε δάση όπου κυκλοφορούν ερωτευμένοι βοσκοί, πρόβατα, παρθένες αμαζόνες, αλλά και άγρια, ανύπαρκα στην Ευρώπη θηρία, καθώς και μυθικά πρόσωπα όπως σάτυροι, δράκοι και θεοί του έρωτα. Η μόδα αυτών των έργων επηρέασε την πανευρωπαϊκή δραματουργία, ακόμη και τον Σαίξπηρ (*Όνειρο καλοκαιριάτικης νύχτας*, *Όπως σας αρέσει*, *Τρικυμία* κ.ά.). Το ελληνικό κείμενο ακτινοβολεί μια αίσθηση εφηβικής δροσιάς με γοητευτικό χιούμορ και συναρπαστική γλώσσα, ανάμειξη κοινής με ιδίωμα των Κυθέρων, ενώ δεν λείπουν λόγια ή ψευδολογία στοικεία. Η όλη σύνθεση της παράστασης επιδιώκει να “φέρει” κάτι από τη γεύση του ονείρου, που άλλοτε θα ρέπει προς έναν ευμενή εφιάλτη και άλλοτε θα εκτινάσσεται προς μια ποιητική φάρσα».

Διασκευή κειμένου - Σκηνοθεσία: Σπύρος Α. Ευαγγελάτος • Αναβίωση σκηνοθεσίας: Κατερίνα Ευαγγελάτου • Σκηνικά - Κοστούμια: Γιώργος Πάστας • Μουσική σύνθεση - Διδασκαλία: Γιάννης Αναστασόπουλος • Κινησιολογική επιμέλεια: Αντιγόνη Γύρα • Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου • Παίζουν: Οδυσσεάς Παπασπηλιόπουλος, Φαίη Ξυλά, Βίκυ Βολιώτη, Θανάσης Κουρλαμπάς, Θανάσης Δήμου, Χριστιάννα Μαντζουράνη, Θωμάς Ικαγκάς, Γεράσιμος Σκαφίδας, Μάριος Σαραντίδης. Συμπαράγωγή: Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου και Λυκόφως-Γιώργος Λυκιαρδόπουλος

[ΗΡΩΔΕΙΟ]

Νέο ελληνικό θέατρο στο Τρίτο Πρόγραμμα της ΕΡΑ

Η υποστήριξη της σύγχρονης ελληνικής δραματουργίας υπήρξε εξαρχής από τις προτεραιότητες της καλλιτεχνικής διεύθυνσης του Φεστιβάλ. Σ' αυτό το πλαίσιο απευθύναμε πρόσκληση σε πρωτοεμφανιζόμενους συγγραφείς και λάβαμε περισσότερα από 80 έργα: από πρωτόλεια και έργα εν εξελίξει έως έργα-«ποταμούς», μεταγραφές αρχαίων μύθων, τραγωδίες και αναξιοποίητα σενάρια. Μέσα στο άνισο αυτό δείγμα, λιγοστά έργα είχαν κατακτημένο προσωπικό ύφος διαθέτοντας ταυτόχρονα και τη δυνατότητα να αγγίξουν ευρύτερο κοινό. Πώς μια ιστορία ενδιαφέρουσα για εκείνον που τη γράφει, μπορεί να αναχθεί σε συλλογική ανάγκη, στην ανάγκη να δούμε μαζί επί σκηνής μια ιστορία που μας αφορά: αυτό αναζητήσαμε. Καθώς, για πρακτικούς λόγους, ήταν αδύνατον να υποστηρίξουμε όλα τα έργα που ξεχώρισαν, επιλέξαμε το αρτιότερο. Το έργο του Γιάννη Κωνσταντινίδη *Ο οικοδιδάσκαλος ή το δικαίωμα στην αμεριμνησία* μάς κέρδισε με την πρωτοτυπία, το χιούμορ και την ευφυΐα του, καθώς και με τη διεισδυτικότητα με την οποία προσεγγίζει το ζήτημα της στάσης των διανοουμένων σε εποχές κρίσης. Το ραδιόφωνο προσφέρεται για την ανάδειξη του συγκεκριμένου έργου καθώς, μαζί με τις αμιγώς θεατρικές αρετές του, διαθέτει, επίσης, ιδιαίτερα επεξεργασμένη γλώσσα.

Το θέατρο στο ραδιόφωνο, με αφετηρία κλασικά έργα του ρεπερτορίου, είχε διαμορφώσει επί δεκαετίες την κουλτούρα του θεατρόφιλου κοινού. Εκείνο που δίνει αμιγώς φεστιβαλικό χαρακτήρα στη συνεργασία μας με το Τρίτο Πρόγραμμα είναι ότι το συγκεκριμένο έργο θα μεταδοθεί ζωντανά και παρουσία κοινού. Η πρακτική αυτή έχει καθιερωθεί ως ιδανικό μέσο για την υποστήριξη νέων θεατρικών έργων στην Ευρώπη (BBC Radio Theatre, France Culture-Fictions κ.ά.), καθώς ευνοεί μια ευεργετική εστίαση στον λόγο σε μια εποχή κούρασης από τον υπερπληθωρισμό των εικόνων, ενώ συμβάλλει αποτελεσματικότερα από τα αναλόγια στη διάδοση και την κυκλοφορία νέων έργων. Ταυτόχρονα, προωθεί την ανανέωση της παράδοσης του ραδιοφωνικού θεάτρου, αλλά και την τόνωσή του ως ξεχωριστό παραστασιακό είδος.

Ο οικοδιδάσκαλος ή το δικαίωμα στην αμεριμνησία

του Γιάννη Κωνσταντινίδη

Ο οικοδιδάσκαλος ή τα πλεονεκτήματα της κατ' οίκον εκπαίδευσης είναι έργο του Γιάκομπ Μίχαελ Ράινχολντ Λεντς (1751-1792). Επιχειρώντας μια «βίαιη» διασκευή του, ο Γιάννης Κωνσταντινίδης παραδίδει μια πολυσύνθετη ιστορία πίστης και προδοσίας που εξελίσσεται στην Πρωσία του 1774 και στην οποία οι ασύδοτοι γλιτώνουν χωρίς σημαντικές απώλειες, ενώ οι δίκαιοι και συνεπείς εξολοθρεύονται ποικιλοτρόπως, αφού παγιδευτούν στα αδιέξοδά τους. Η μεταγραφή αυτή εμπνέεται σε μεγάλο βαθμό από την οπτική του Μπρεχτ, που διασκεύασε επίσης το έργο του Λεντς το 1950, προκειμένου να επικρίνει την τάση των διανοουμένων να αναπτύσσουν «σχέσεις εξυπηρέτησης και κολακείας» με τους οικονομικά ισχυρότερους, ώστε οι ίδιοι να απολαμβάνουν μια ευκολότερη ζωή. Το κείμενο του Κωνσταντινίδη διαφοροποιείται ως προς το ότι αναγνωρίζει το δικαίωμα αυτής της «μεσαίας τάξης που φέρει τον πολιτισμό, τη διάνοηση, τον ηθικό νόμο και το βάρος της προάσπισης του κοινωνικού ιστού» να προσπατεί ένα ελάχιστο διευκολύνσεων διαβίωσης. Όμως δεν χύνει ούτε ένα δάκρυ για τον χαμό της λόγω της απροθυμίας και ανημπορίας της να ξιφουλκήσει όταν οφείλει να το κάνει. Το έργο έχει 20 πρόσωπα τα οποία θα αποδοθούν από 10 ηθοποιούς.

Ραδιοσκηνοθεσία: Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος
[ΡΑΔΙΟΜΕΓΑΡΟ ΕΡΤ]

ΗΜΕΡΙΔΑ

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΡΙΤΙΚΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Λογοτεχνία και θέατρο: δρόμοι και αδιέξοδα

Εγκαινιάζοντας τη συνεργασία του Φεστιβάλ Αθηνών με την Ένωση Ελλήνων Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών διοργανώνεται ημερίδα αφιερωμένη σ' ένα θέμα που έχει λάβει πια «εθνικές» διαστάσεις, καθώς αφορά το σύνολο σχεδόν του ελληνικού θεάτρου και απασχολεί εκπροσώπους της νεότερης και παλαιότερης γενιάς δημιουργών τόσο στη χώρα μας όσο και στο εξωτερικό: τη διασκευή λογοτεχνικών κειμένων στη σύγχρονη σκηνή. Στο πλαίσιο της ημερίδας θα παρέμβουν με σύντομες εισηγήσεις τους ο πρόεδρος της Ένωσης Κριτικών, Σάββας Πατσαλίδης και ορισμένα μέλη της, αλλά και η Δήμητρα Κονδυλάκη, από την καλλιτεχνική διεύθυνση του Φεστιβάλ Αθηνών, καθώς το ρεπερτόριο του φετινού προγράμματος είναι απόλυτα σχετικό με την προβληματική της ημερίδας. Τις σύντομες εισηγήσεις θα ακολουθήσει στρογγυλό τραπέζι, το οποίο θα συντονίσουν μέλη της Ένωσης Κριτικών και στο οποίο θα συμμετάσχουν επιλεγμένοι καλλιτέχνες και ειδικοί, που θα καλύψουν με τις ολιγόλεπτες παρεμβάσεις τους τις διάφορες πτυχές του θέματος. Την ημερίδα θα κλείσει συζήτηση με τη συμμετοχή του κοινού.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ

Οι διεθνείς παραγωγές του φετινού Φεστιβάλ Αθηνών αποδεικνύουν εμπράκτως ότι υπάρχουν ισχυρές σύγχρονες θεατρικές φωνές που θίγουν επίκαιρα ζητήματα, τόσο σε πολιτικό όσο και σε αισθητικό επίπεδο. Ο Ελβετός σκηνοθέτης Μίλο Ράου επιστρέφει στο Φεστιβάλ με το τρίτο μέρος της *Ευρωπαϊκής Τριλογίας*, την *Αυτοκρατορία*, που καταπιάνεται με το νόημα της πατρίδας και της φυγής στο πλαίσιο της σημερινής προσφυγικής κρίσης. Η νεαρή Πολωνή σκηνοθέτιδα Μάρτα Γκόρνιτσκο εξετάζει τις σύγχρονες εθνικιστικές τάσεις στο έργο της *Ύμνος στον έρωτα* με πρωταγωνιστή μια μεγάλη χορωδία όπου συμμετέχουν τόσο ηθοποιοί όσο και απλοί Πολωνοί... άντρες, γυναίκες και παιδιά! Η σκηνοθέτιδα Αφσανέχ Μαχιάν παρουσιάζει μια παράσταση θεάτρου-ντοκουμέντου που αφηγείται την τραγική πορεία ενός αντεργκράουντ ροκ συγκροτήματος από το Ιράν στην Αμερική. Αξίζει να σημειωθεί ότι κάποιοι διεθνείς προσκεκλημένοι μας δεν θεωρούν ότι παράγουν πολιτικό έργο. Ειδικά ο Ρομέο Καστελλούτσι για τη νέα του παράσταση, *Democracy in America*, επιμένει: «Δεν πρόκειται περί πολιτικού έργου!». Ταυτόχρονα, τόσο ο Καστελλούτσι όσο και όλοι οι διεθνείς δημιουργοί που θα παρουσιαστούν στο Φεστιβάλ εξετάζουν τις συνθήκες των σημερινών κοινωνιών.

Πέρυσι προσκαλέσαμε διάσημες θεατρικές ομάδες, σκηνοθέτες και νέους καλλιτέχνες που θεωρούμε ότι αποτελούν σημαντικές καλλιτεχνικές φωνές του σήμερα και του αύριο. Φέτος προσκαλούμε εκ νέου ορισμένους καλλιτέχνες που παρακολουθούμε και θαυμάζουμε, μεταξύ αυτών τον νεότατο Γάλλο σκηνοθέτη Ζυλιέν Γκοσλέν, ο οποίος θα παρουσιάσει μια απολαυστική διασκευή του μυθιστορήματος του Μισέλ Ουελμπέκ, *Τα στοιχειώδη σωματίδια*, προσαρμοσμένο στη σύγχρονη πραγματικότητα με ένα καστ εξαιρετικών νέων ηθοποιών. Πολλές από τις παραστάσεις θα μας οδηγήσουν να αναθεωρήσουμε τις αντιλήψεις μας περί θεάτρου. Οι εικαστικοί Γιούλιαν Ρόζεφελντ από το Βερολίνο και Γουίλιαμ Κέντριτς από το Γιοχάνεσμπουργκ θα παρουσιάσουν εικαστικές εγκαταστάσεις με ιδιαίτερα κινηματογραφικό χαρακτήρα. Ο Ρόζεφελντ ζήτησε από την Καίτη Μπλάνσεντ να ερμηνεύσει καλλιτεχνικά μανιφέστα, που παρακολουθούμε να προβάλλονται σε οθόνες. Ο Κέντριτς δημιούργησε μια κινηματογραφική πομπή σκιών, η οποία θα απλωθεί στον δημόσιο χώρο παραπέμποντας στις αθρόες προσφυγικές ροές που δέχεται η Ευρώπη. Η ομάδα *Forced Entertainment* έρχεται στην Αθήνα για να παρουσιάσει τα άπαντα του Σαίξπηρ μοιρασμένα σε εννέα μέρες! Τέλος, η θρυλική βερολινέζικη Φόλκσμπύνε θα παρουσιάσει τρεις πολύ δυναμικές και διαφορετικές μεταξύ τους παραστάσεις, υπό τη σκηνοθεσία των Φρανκ Κάστορφ, Χέρμπερτ Φριτς και Ρενέ Πόλλες. Μια μοναδική ευκαιρία για να δείτε έργα και των τριών δημιουργών. Μην τα χάσετε!

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΦΟΛΚΣΜΠΥΝΕ

Τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια κανείς δεν έχει ασχοληθεί περισσότερο με το ερώτημα «τι ρόλο καλείται να παίξει το θέατρο, τόσο ως μορφή τέχνης όσο και ως θεσμός» απ' όσο η ομάδα της βερολινέζικης Φόλκσμπύνε. Παρότι στις αρχές της δεκαετίας του '90 η διεύθυνση του θεάτρου ανατέθηκε στον ριζοσπαστικό σκηνοθέτη Φρανκ Κάστορφ ως πείραμα στο πλαίσιο της τότε τολμηρής πολιτιστικής πολιτικής, η Φόλκσμπύνε θεωρείται σήμερα σημείο αναφοράς της θεατρικής πρωτοπορίας τόσο στη Γερμανία όσο και διεθνώς. Δεν αποτελεί απλώς στέγη αβανγκάρντ σκηνοθετιών όπως ο Κάστορφ και ο Πόλλες. Έχει επίσης επαναπροσδιορίσει τον ίδιο τον ρόλο του θεσμικού θεάτρου στην καρδιά της πόλης, ανοίγοντάς το και σ' άλλα πεδία, όπως η μουσική, ο κινηματογράφος, οι εικαστικές τέχνες και ο δημόσιος διάλογος. Η Φόλκσμπύνε θα «καταλάβει» για δέκα μέρες την Πειραιώς 260 προσκαλώντας μας σ' ένα μεγάλο πάρτι που θα περιλαμβάνει παραστάσεις, παράξενες ταινίες, αναπάντεχες μουσικές, χορό αλλά και συναρπαστικές συζητήσεις!

ΦΡΑΝΚ ΚΑΣΤΟΡΦ

Der Spieler / Ο Παίκτης

του Φιόντορ Ντοστογιέφσκι

Ο Φιόντορ Ντοστογιέφσκι έγραψε τον *Παίκτη* σε μια κρίσιμη στιγμή της ζωής του. Μετά από χρόνια εξορίας σε στρατόπεδο καταναγκαστικής εργασίας στη Σιβηρία, επέστρεψε στο σπίτι του και βρήκε τη γυναίκα του ετοιμοθάνατη. Λίγο αργότερα, ο αδελφός του και ο καλύτερός του φίλος βρήκαν πρόωρο θάνατο. Συντετριμμένος, ταξίδεψε στη Γερμανία προκειμένου να ξεφύγει από τους δανειστές του. Πολύ γρήγορα έχασε στον τζόγο τα τελευταία του χρήματα και τα δικαιώματα όλων των βιβλίων του. Έχοντας επείγοντως ανάγκη από χρήματα, έγραψε τον *Παίκτη* μέσα σε είκοσι έξι ημέρες. Ο Φρανκ Κάστορφ, απερχόμενος καλλιτεχνικός διευθυντής της Φόλκσμπυνε, έχει ήδη διασκευάσει στο παρελθόν μυθιστορήματα του μεγάλου Ρώσου συγγραφέα. Στον *Παίκτη* χρησιμοποιεί την τεχνική της ζωντανής κινηματογράφησης, σε συνδυασμό με το χαρακτηριστικό σκηνοθετικό του στυλ και ένα ισχυρό καστ ηθοποιών. Ο σκηνοθέτης βλέπει το λογοτεχνικό μανιφέστο που έγραψε ο Ντοστογιέφσκι για τον εθισμό στα τυχερά παιχνίδια σαν «ένα μεγαλειώδες, ζωηρό, δυναμικό πυροτέχνημα στασιμότητας και ακινησίας», που εμπνέεται από τη σπαρακτική ζωή του συγγραφέα.

Συμπαγωγή: Volksbühne am Rosa-Luxemburg-Platz & Wiener Festwochen 2011

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΧΕΡΜΠΕΡΤ ΦΡΙΤΣ

Murmel Murmel / Μουρμουρητό

του Ντίτερ Ροτ

Ένα σχέδιο που κυοφορούνταν εδώ και καιρό στο μυαλό του Γερμανού σκηνοθέτη Herbert Fritsch (Χέρμπερτ Φριτς) ζωντανεύει. Πρόκειται για τη νουβέλα του Dieter Roth (Ντίτερ Ροτ) *Μουρμουρητό*, που κυκλοφόρησε το 1974 με αυτοέκδοση. Στις 178 σελίδες του βιβλίου, ενός λεπτού τόμου σχήματος οκτανο, επαναλαμβάνεται μία μόνο λέξη: «Murmel». Στις αρχές της δεκαετίας του '80, ο Ροτ έδωσε την άδεια στον Φριτς να διασκευάσει το έργο του για το θέατρο. Το 2012 ο Φριτς εκπλήρωσε την υπόσχεσή του για πρώτη φορά. Από τους σημαντικότερους ηθοποιούς που συνδέθηκαν με τη Φόλκσμπυνε, τα τελευταία χρόνια ο Φριτς έχει καθιερωθεί ως σκηνοθέτης με τις βραβευμένες μαύρες κωμωδίες του. Στην ξεκαρδιστική, θεοπάλαβη παράστασή του, δεκατέσσερις ηθοποιοί μουρμουρίζουν αδιαλείπτως τη μοναδική λέξη του βιβλίου και μεταμορφώνουν το κείμενο σε μια υπνωτιστική, ψυχεδελική εμπειρία που δικαιώνει τον εκλιπόντα πλέον Ροτ, πληθωρικό, πειραματικό καλλιτέχνη που το έργο του διακρίνεται για τη δεξιοτεχνία, την άγρια ενέργεια και τη σκοτεινή του αίσθηση.

[ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ]

ΡΕΝΕ ΠΟΛΛΕΣ

I Love you, but I've Chosen Entdramatisierung / Σ' αγαπώ, αλλά επέλεξα την αποδραματοποίηση

Εδώ και τριάντα χρόνια, ο σκηνοθέτης και δραματουργός René Pollesch (Ρενέ Πόλλες) προσπαθεί να επινοήσει μια νέα θεατρική γλώσσα. Έχει εμπνευστεί επανειλημμένως από κείμενα κορυφαίων κοινωνιολόγων προκειμένου να πραγματευτεί επί σκηνής επίκαιρα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα, με αναφορές στην ποπ κουλτούρα. Στη συγκεκριμένη παράσταση, θέτει προς προβληματισμό έννοιες όπως το σπίτι/μη-σπίτι, η επικοινωνία και η αποτυχία της επικοινωνίας. Η ιδέα του βιοτικού και βιώσιμου χώρου μπορεί να είναι δύσκολο να εξηγηθεί. Μπορεί να είναι δύσκολο να την αντιληφθεί κανείς υπό συγκεκριμένους όρους, ακόμα και μέσα από έναν εποικοδομητικό διάλογο. Το ίδιο ισχύει και για την έννοια του «μέλλοντος». Ίσως τελικά να μην υφίστανται ως έννοιες ούτε το «σπίτι» ούτε το «μέλλον». Μια καυστική, αστεία παράσταση που θέτει σημαντικά φιλοσοφικά ερωτήματα γύρω από την πολιτική, τον χρόνο, τον χώρο, την πραγματικότητα και την πρόοδο, και θα διαδραματίζεται στα φορτηγά του «Rollende Road Show» της Φόλκσμπυνε.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΜΑΣΤΕΡΚΛΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΧΑΝΣ-ΤΙΣ ΛΕΜΑΝ

Το μεταδραματικό θέατρο, ο Ρενέ Πόλλες και η βερολινέζικη Φόλκσμπυνε

Με αφορμή το αφιέρωμα στη Φόλκσμπυνε, προσκεκλημένος του Φεστιβάλ είναι ο σπουδαίος Γερμανός θεωρητικός του θεάτρου Hans-Thies Lehmann (Χανς-Τις Λέμαν). Συγγραφέας της μελέτης-ορόσημο *Postdramatisches Theater* (1999, *Μεταδραματικό θέατρο*), ο Λέμαν θα δώσει μάστερκλας με τίτλο «Το μεταδραματικό θέατρο, ο Ρενέ Πόλλες και η βερολινέζικη Φόλκσμπυνε». Θα αναλυθεί η έννοια του μεταδραματικού θεάτρου και οι διάφορες παρανοήσεις του όρου, καθώς και η συμβολή της Φόλκσμπυνε και σημαντικών δημιουργών που έχουν συνδεθεί με το εμβληματικό αυτό θέατρο, στη διεθνή σκηνή.

ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΟΥΪΛΣΟΝ – ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΡΙΣΝΙΚΟΦ

Letter to a Man / Γράμμα σ' έναν άντρα

Βασισμένο στα ημερολόγια του Νιζίνσκι

Οι σπουδαίοι Ρόμπερτ Γουίλσον και Μιχαήλ Μπαρίσνικοφ ενώνουν τις δυνάμεις τους για να διεισδύσουν στο διαλυμένο μυαλό ενός από τους διασημότερους χορευτές όλων των εποχών, του Βάσλαβ Νιζίνσκι. Η σόλο παράσταση βασίζεται στα ημερολόγια του εμβληματικού χορευτή, ένα πραγματικό έργο τέχνης που καταγράφει την κáθοδό του στην τρέλα και σκιαγραφεί τη βασανισμένη σεξουαλικότητα και πνευματικότητα του, όπως επίσης και την τρικυμιάδα σχέση του με τον ιδρυτή των Ρωσικών Μπαλέτων, ιμπρεσάριο Σεργκέι Ντιαγκίλεφ, στον οποίον αναφέρεται και το γράμμα του τίτλου. Η παρτιτούρα του Χαλ Γουίλνερ, εν είδει κολάζ, συνυφαίνει ηχητικά αποσπάσματα από το ημερολόγιο με τραγούδια και μουσικές των Τομ Γουέιτς, Άρβο Περτ, Χένρυ Μαντσίνι και του Σοβιετικού φουτουριστή συνθέτη Αλεξάντερ Μοσόλοφ. Γοητευμένος εδώ και καιρό από το ημερολόγιο του Νιζίνσκι, ο Μπαρίσνικοφ, κορυφαίος χορευτής της γενιάς του, άλλοτε χορεύει και άλλοτε τρεκλίζει μέσα στο τοπίο του Γουίλσον, καθώς παρουσιάζει μια εκπληκτική, συγκινητική μαρτυρία των τελευταίων στιγμών διαύγειας στη ζωή ενός ανθρώπου. Όπως έγραψε ο Χένρυ Μίλλερ: «Αν δεν είχε καταλήξει στο άσυλο, ο Νιζίνσκι-συγγραφέας θα γινόταν ισάξιος με τον Νιζίνσκι-χορευτή».

Παραγωγή: Change Performing Arts και Baryshnikov Productions. Σε συνεργασία με την: Αττική Πολιτιστική Εταιρεία (Attiki Cultural Society). Ανάθεση: Spoleto Festival dei 2Mondi, BAM, Cal Performances, University of California, Berkeley, Center for the Art of Performance at UCLA, Théâtre De La Ville

[ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ]

ΖΥΛΙΕΝ ΓΚΟΣΛΕΝ – ΣΙ ΒΟΥΣ ΡΟΥΒΙΕΖ ΛΕΧΕΡ ΜΟΝ ΚΕΥΡ

Les Particules élémentaires / Τα στοιχειώδη σωματίδια

του Μισέλ Ουελμπέκ

Έχοντας μαγείψει το κοινό με το 2066 του Ρομπέρτο Μπολάνιο, που παρακολούθησαμε πέρυσι, ο τριαντάχρονος Ζυλιέν Γκοσλέν (Julien Gosselin), από τους πιο δυναμικούς σύγχρονους Γάλλους σκηνοθέτες, επιστρέφει στο Φεστιβάλ Αθηνών με τα Στοιχειώδη σωματίδια του βραβευμένου, αλλά και αμφιλεγόμενου Μισέλ Ουελμπέκ (1998). Στη διασκευή του ο Γκοσλέν αξιοποιεί το εγγενώς θεατρικό, πολυφωνικό, μεταμοντέρνο ύφος του συγγραφέα για να ζωντανέψει ένα βιβλίο που συνιστά ανατρεπτική εκδοχή του κλασικού οικογενειακού μυθιστορήματος. Δέκα ηθοποιοί επί σκηνής ενσαρκώνουν τόσο τους χαρακτήρες όσο και τους αφηγητές. Η ζωντανή μουσική, ο φωτισμός και η χρήση βίντεο συνθέτουν ένα σύμπαν γυμνό από άλλες διακοσμητικές λεπτομέρειες. Οι δύο βασικοί χαρακτήρες, ο σεξουαλικά καταπιεσμένος Μισέλ και ο σεξομανής Μπρουνό, προσωποποιούν την παρακμή των δυτικών κοινωνιών. Οι θεματικές του Ουελμπέκ –έλλειψη αγάπης και στοργής μέσα σ' έναν αδιάφορο κόσμο– είναι ακόμα πιο επίκαιρες σήμερα. Όπως αναφέρει ο σκηνοθέτης: «Για μένα είναι προφανές ότι εγώ, δηλαδή όλοι μας είμαστε η σημερινή εκδοχή του Μισέλ και του Μπρουνό». Ο Γκοσλέν παίζει με τις προσδοκίες που έχουν οι θεατές για τους χαρακτήρες, την αφήγηση και την ταύτιση, με στόχο να μας προσφέρει μια ριζοσπαστική εκδοχή των αντιλήψεών μας περί ταυτότητας.

Συμπαγωγή: Si vous rouvriez lécher mon cœur, Théâtre du Nord -Théâtre National Lille Tourcoing Région Nord Pas-de-Calais, Le Festival d'Avignon, Le Phénix de Valenciennes, La Rose des vents, Scène Nationale Lille Métropole -Villeneuve d'Ascq, Le Théâtre de Vanves et Le Mail, Scène Culturelle de Soissons. Υποστήριξη: Ministère de la Culture et de la Communication / DRAC Hauts de France, Conseil Régional Nord Hauts de France, SACD Beaumarchais, Conseil Général du Pas de Calais και la Ville de Lille. Η ομάδα Si vous rouvriez lécher mon cœur και ο Julien Gosselin συνεργάζονται με τα: Phénix scène nationale Valenciennes: rôle européen de création, TNT -Théâtre National Toulouse και Théâtre National de Strasbourg. Υπό την αιγίδα του Γαλλικού Ινστιτούτου

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΜΙΛΟ ΡΑΟΥ – INTERNATIONAL INSTITUTE OF POLITICAL MURDER

Empire / Αυτοκρατορία

Ποια μορφή θα έχει η νέα Ευρώπη; Μήπως η λέξη «πατρίδα» έχει αποκτήσει μια καινούργια έννοια; Μετά το Dark Ages, που παρακολούθησε πέρυσι, ο διακεκριμένος Ελβετός σκηνοθέτης Μίλο Ράου επανέρχεται φέτος στο Φεστιβάλ Αθηνών με το Empire, το φινάλε της Ευρωπαϊκής Τριλογίας, μιας τριετούς διερεύνησης του ουμανιστικού μύθου και της πραγματικότητας της Ευρώπης, που μας παρουσιάζει τις βιογραφίες προσφύγων. Ηθοποιοί από την Ελλάδα, τη Συρία και τη Ρουμανία αφηγούνται ιστορίες βασανιστηρίων, φυγής, θρήνου, θανάτου και αναγέννησης. Τι συμβαίνει με τους ανθρώπους που έχουν χάσει την πατρίδα τους και τα υπάρχουντά τους; Η Ευρώπη παρουσιάζεται σαν μια κατακερματισμένη ήπειρος με αβέβαιο μέλλον. Τρία χρόνια στοχασμού πάνω στις πολιτισμικές ρίζες και το πολιτικό παρόν και μέλλον της Ευρώπης φτάνουν στο τέλος τους, με ένα επικίνδυνο διασπάσιμο προσωπικό πορτρέτο μιας μυθικής αυτοκρατορίας. Οι Ευρωπαίοι ως κομιστές των αρχαίων παραδόσεων στέκονται απέναντι στον homo migrants, τον άνθρωπο μετανάστη. Στην παράσταση παίζουν, μεταξύ άλλων, η Μάγια Μόργκενστερν και ο Ακύλλας Καραζήσης, ενώ η μουσική είναι της Ελένης Καραϊνδρού.

Παραγωγή: IIPM - International Institute of Political Murder. Συνεργασία: Zürcher Theater Spektakel, Schaubühne am Lehniner Platz Berlin και steirischer herbst festival Graz. Χορηγία: Κυβερνήτης Δήμαρχος του Βερολίνου - Κυβερνητικό Συμβούλιο - Τομέας Πολιτισμού, Hauptstadt Kulturfonds Berlin, Pro Helvetia και Migros-Kulturprozent. Ευγενική υποστήριξη: Kulturförderung Kanton St. Gallen και Schauspielhaus Graz. Στην αραβική, ελληνική, κούρδικη και ρουμανική γλώσσα με ελληνικούς και αγγλικούς υπέρτιτλους

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΑΦΣΑΝΕΧ ΜΑΧΙΑΝ – SHIEVEN THEATRE COMPANY

Από το υπόγειο στην ταράτσα

της Μαχίν Σαντρί

Το θέατρο-ντοκουμέντο της Μαχίν Σαντρί, σε σκηνοθεσία της Αφσανέχ Μαχιάν, αφηγείται την ιστορία των «Yellow Dogs», ενός αντεργκράουντ ροκ συγκροτήματος από την Τεχεράνη. Αντιμέτωπο με τις δυσκολίες της ζωής στο Ιράν, το συγκρότημα μετανάστευσε στη Νέα Υόρκη. Το 2013, ένα από τα μέλη του συγκροτήματος δολοφόνησε τρία και τραυμάτισε ένα από τα υπόλοιπα μέλη. Κατόπιν αυτοκτόνησε. Το βραβευμένο έργο, που έχει λάβει εγκωμιαστικές κριτικές, δομείται σε τέσσερις μονολόγους που μπλέκονται μεταξύ τους: από την αδελφή του δολοφόνου, τον μοναδικό επιζώντα, την κοπέλα του ντράμερ και έναν παλιό φίλο. Ο κάθε μονόλογος αποκαλύπτει και μια διαφορετική πτυχή της σύγχρονης ιρανικής ζωής: καταπίεση, μετανάστευση, μουσική, κουλτούρα των ναρκωτικών. Η παράσταση μας ταξιδεύει από ένα υπόγειο στην Τεχεράνη σε μια ταράτσα στο Μπρούκλιν, σκιαγραφώντας με μελανά χρώματα την εμπειρία του να είναι κανείς μετανάστης.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΡΟΜΕΟ ΚΑΣΤΕΛΛΟΥΤΣΙ – SOCIETAS RAFFAELLO SANZIO

Democracy in America

Το 1835 ο Γάλλος διπλωμάτης Αλεξίς ντε Τοκβίλ (1805-1859) έγραψε ένα δίτομο δοκίμιο για την ανθούσα δημοκρατία των Ηνωμένων Πολιτειών με τίτλο *Η δημοκρατία στην Αμερική*. Το δοκίμιο του Τοκβίλ, ένα από τα πρώτα θεμελιώδη κείμενα που ανέλυσαν το αναδυόμενο μοντέλο δημοκρατίας, υποδεικνύει ένα νέο πολιτικό όραμα για τη Δύση, ενώ συγχρόνως διαβλέπει την παρακμή της αρχαίας ελληνικής δημοκρατίας και την κόπωση της Ευρώπης. Εμπνευσμένος από το έργο του Τοκβίλ, ο Καστελλούτσι με την παράσταση αυτή θα επιχειρήσει να αναδείξει τις σκοτεινές πλευρές της «δημοκρατικής τυραννίας», η οποία, εν ονόματι της πλειοψηφίας, αδρανοποιεί τον πολίτη και περιορίζει τις θεμελιώδεις ελευθερίες του. Μεταφέροντάς μας στην εποχή του Τοκβίλ και στον κοινοτικό βίο των Πουριτανών και των Ιθαγενών της Αμερικής, ο Ιταλός δημιουργός φωτίζει το φαινόμενο της δημοκρατίας στην εποχή μας. Το θέαμα και η ισχύς έχουν πλέον υποκαταστήσει την εμπειρία της Τραγωδίας, της υπέρτατης, κατά Καστελλούτσι, μορφής αυτοσυνείδησης και πολιτικής ταυτότητας του ατόμου. Σε ανάστροφη πορεία, ο Καστελλούτσι μας καλεί να ανακαλύψουμε τους σπόρους του νεότερου δημοκρατικού πολιτεύματος πολύ πριν αυτό βλαστήσει και εξαπλωθεί στον Δυτικό κόσμο.

Εκτέλεση παραγωγής: Societas Συμπαγωγή, deSingel International Artcampus, Wiener Festwochen, Festival Printemps des Comédiens à Montpellier, National Taichung Theatre (Taichung), Holland Festival (Αμστερνταμ), Schaubühne-Berlin, Festival d'Automne à Paris με το MC93 Maison de la Culture de Seine-Saint-Denis à Bobigny, Le Manège - Scène nationale de Maubeuge, Teatro Arriaga Antzokia de Bilbao, São Luiz Teatro Municipal (Λισαβόνα), Peak Performances Montclair State University (ΗΠΑ). Συμμετοχή: Théâtre de Vidy-Lausanne και Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου. Υποστήριξη: Ministero Beni e Attività Culturali, Regione Emilia Romagna, Comune di Cesena

[ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ]

FORCED ENTERTAINMENT

Complete Works: Table Top Shakespeare /

Όλος ο Σαίξπηρ σ' ένα τραπέζι

Αλατιέρα και πιπεριέρα στη θέση του βασιλιά και της βασίλισσας αντίστοιχα. Βάζο στη θέση του πρίγκιπα. Σπιρτόκουτο στη θέση του υπηρέτη. Χαρτί υγιείας στη θέση του πανδοχέα. Μπουκάλι νερό στη θέση του αγγελιαφόρου. Μέσα σε εννιά μέρες, οι ερμηνευτές της Forced Entertainment δημιουργούν συμπυκνωμένες εκδοχές όλων των έργων του Σαίξπηρ, το ένα μετά το άλλο, μέσα από 36 μικρογραφίες έργων του, χρησιμοποιώντας καθημερινά αντικείμενα τα οποία υποκαθιστούν τους χαρακτήρες. Η δράση εκτυλίσσεται στην επιφάνεια ενός τραπεζιού, μια θεατρική σκηνή ενός μέτρου όπου τα έργα ζωντανεύουν σε μορφή μινιατούρας μέσα από απλές, χειροποίητες μαριονέτες. Στο Όλος ο Σαίξπηρ σ' ένα τραπέζι, οι ερμηνευτές εξερευνούν τη δύναμη της αφήγησης μέσα από αυτήν την απλή και ιδιαίτερη σύνοψη των έργων του Σαίξπηρ – κωμωδίες, τραγωδίες, ιστορικά και όψιμα έργα – δημιουργώντας ζωηρούς όσο και παράξενους κόσμους.

Παραγωγή: Forced Entertainment. Συμπαγωγή: Berliner Festspiele - Foreign Affairs Festival & Theaterfestival Basel. Χωρίς ελληνικούς υπέρτιτλους

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΜΑΡΤΑ ΓΚΟΡΝΙΤΣΚΑ

The Hymn to Love / Ο ύμνος στον έρωτα

Η Πολωνή σκηνοθέτιδα και ιδρύτρια της ρηξικέλευθης ομάδας Χορός Γυναικών, Μάρτα Γκόρνιτσα (Marta Górnicka), παρουσιάζει το τελευταίο μέρος του τρίπτυχου (*Mother Courage*), όπου στηλιτεύεται η υποκρισία της Πολωνίας και κατ' επέκταση ολόκληρης της Ευρώπης στο ζήτημα των ανθρωπιστικών αξιών. Η γηραιά ήπειρος συσπειρώνεται, καθώς το ένα έθνος μετά το άλλο κραυγάζει: «Δώστε μας την πατρίδα μας πίσω!» Ο χορός, που διαδοχικά τραγουδά, φωνάζει και ψιθυρίζει, παρελαύνει ενίοτε επί σκηνής, σαν να πρόκειται περί στρατιωτικής μπάντας. Η ιστορία επαναλαμβάνεται, όπως μας θυμίζει το «Τραγούδι του έθνους που λησμονεί». Η Γκόρνιτσα στηλιτεύει την πανάρχαια λογική του «εμείς» εναντίον «αυτών» και θολώνει τα όρια μεταξύ «εαυτού» και «άλλου». Η περίτεχνη μουσική ενορχήστρωση της Teoniki Rozynek απογειώνει τη φωνητική δύναμη του χορού, σε μια δυνατή παράσταση που είναι συγχρόνως πολεμική ιαχή και καμπανάκι για την Ευρώπη. Το ετερόκλητο καστ περιλαμβάνει άντρες και γυναίκες, ενήλικες και παιδιά, επαγγελματίες και ερασιτέχνες.

Συμπαγωγή των: *The chorus of women Foundation, Polish Theatre in Poznan, Ringlokschuppen Ruhr, Maxim Gorki Theater*. Σε συνεργασία με τα: *Goethe-Institut, Center for Contemporary Art Ujazdowski Castle*. Συγχρηματοδότηση από τον Δήμο Βαρσοβίας, τον Δήμο Πόζναν και το *Kunststiftung NRW*

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΧΟΡΟΣ

Ο χορός ανοίγεται σε παραγωγές και συμπαραγωγές Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών και σε συμπράξεις με διεθνείς οργανισμούς και φορείς, γεγονός που προωθεί την εξωστρέφεια, αλλά και τον συντονισμό του Φεστιβάλ με τις τρέχουσες συνθήκες παραγωγής. Ο προγραμματισμός μας περιλαμβάνει νέους καλλιτέχνες, σημαντικές παρουσίες της ανερχόμενης πρωτοπορίας, καθώς και καταξιωμένους δημιουργούς που εστιάζουν στο προσωπικό τους σύμπαν, στη σύζευξη της προσωπικής με τη συλλογική ιστορία, σε φόρμες που συνθέτουν ετερόκλητα υλικά (ζωντανή μουσική, λόγο, ερασιτέχνες ερμηνευτές, νεαρούς επαγγελματίες) και προσκαλούν τους θεατές να συμμετάσχουν σε μια διευρυμένη εμπειρία, που υπερβαίνει την απλή θέαση. Ο χορός συναντά την περφόρμανς, την εικαστική εγκατάσταση, τη μουσική σύνθεση, υπερβαίνοντας τη διάκριση φόρμας και περιεχομένου. Προτάσσει μίαν ενσώματη ενατένιση της ετερότητας ως στοχασμό πάνω στα όρια, μέσα από τη θεματική των έργων, την πραγμάτευση του νοήματος και τον αναστοχασμό πάνω στην ίδια την εμπειρία της σκηνικής κατασκευής.

ΧΟΦΕΣ ΣΕΧΤΕΡ

Grand Finale

Στη νέα του δημιουργία, που θα κάνει πρεμιέρα τον Ιούνιο στο Παρίσι (La Villette, σε συνεργασία με το Théâtre de la Ville), ο εγκατεστημένος στη Βρετανία, Ισραηλινός καταγωγής χορογράφος και συνθέτης Hofesh Shechter (Χόφες Σέχτερ) θα μας δείξει έναν κόσμο σε ελεύθερη πτώση. Έναν κόσμο στον οποίο η ανθρωπότητα θα φτάσει στην τελική της κατάληξη μέσα από κλιμακούμενες σκηνές γεμάτες σουρεαλισμό και συναίσθημα. Το όραμα του Σέχτερ, μυθικό και κωμικό, ζοφερό και πανέμορφο, σκιαγραφεί έναν κόσμο που βρίσκεται σε σύγκρουση με τον εαυτό του, πλημμυρισμένο από αναρχική ενέργεια και βίαιη κωμικότητα. Τα περίτεχνα σμιλεμένα χορογραφικά μοτίβα και η δυναμική μουσική που θα ερμηνεύεται ζωντανά επί σκηνής διασταυρώνονται για να δημιουργήσουν ένα μεθυστικό μείγμα δύναμης και συναισθήματος και να αφηγηθούν από κοινού μια ιστορία για το ανθρώπινο πνεύμα. Η ιστορία ενσαρκώνεται από την εξαιρετική ομάδα του Σέχτερ, που περιλαμβάνει χορευτές από οκτώ διαφορετικές χώρες.

Παραγωγή: Hofesh Shechter Company, με ανάθεση από την Georgia Rosengarten. Συνεργασία: Sadler's Wells Theatre, Théâtre de la Ville-Paris / La Villette-Paris και Brighton Dome and Festival. Συμπαράγωγή: Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου, Colours International Dance Festival Stuttgart, Les Théâtres de la Ville de Luxembourg, Romaeuropa Festival, Theatre Royal Plymouth, Marche Teatro / Inteatro Festival μαζί με Danse Danse Montréal, HELLERAU-European Center for the Arts Dresden, Dansens Hus Oslo, HOME Manchester & Scène Nationale d'Albi. Με την ευγενική υποστήριξη του International Music and Arts Foundation [ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΠΕΡΕ ΦΑΟΥΡΑ

Sweet Fever

Ο Καταλανός χορογράφος Pere Faura (Πέρε Φάουρα) ενσωματώνει στοιχεία της ποπ κουλτούρας στο έργο του και τα επαναδιατυπώνει σε εμφανώς θεατρική φόρμα. Το *Sweet Fever*, που εντάσσεται στην τριλογία *Sweet Suites*, αποτελεί μια χορογραφία-λούπα με αφετηρία τον εμβληματικό χορό της «Fever Night» από τη θρυλική ταινία *Πυρετός το Σαββατόβραδο*. Η χορογραφία του Φάουρα προορίζεται να ερμηνευθεί από ομάδα εθελοντών και επαγγελματιών χορευτών και δομείται με τη μορφή επανάληψης, που ξεκινά από την πιστή ανάπλαση της αρχικής χορογραφίας και, με την εισαγωγή σταδιακών αλλαγών, φτάνει στο σημείο της πλήρους παραμόρφωσής της. Η παράσταση βρίσκεται σε διάλογο με ποικίλα θεατρικά στοιχεία, βίντεο, μουσική, φώτα κ.ά. Ο καλλιτέχνης επανερμηνεύει και επενδύει εκ νέου με νόημα μια διάσημη χορογραφία σ' ένα τελετουργικό, εκστατικό ταξίδι που ειρωνεύεται το διαρκές κυνήγι των απολαύσεων: Αντιπαραθέτει την εικονική ευτυχία της αναπαράστασης του χορού στη μεγάλη οθόνη με τη σωματική ευχαρίστηση του πραγματικού βιώματος. **[BIOS - Θα ακολουθήσει ντίσκο πάρτι!]**

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ

Τιτάνες

Πριν το «πριν» και μετά το «μετά». Δύο μοναχικά πλάσματα ανακαλύπτουν ξανά και ξανά την αιωνιότητα, τα υλικά του κόσμου, μικρά και μεγάλα, τα θρύψαλα της καθημερινότητας, τα φώτα των άστρων, τον ακίνητο χρόνο. Όλα τα αντίθετα βρίσκονται μαζί, δεν έχουν αλλού να πάνε. Οι *Τιτάνες* αποτίνουν φόρο τιμής σε κάθε αποτυχημένη προσπάθεια, σε κάθε ατομική ή συλλογική αποτυχία για την εδραίωση ενός άθραυστου εαυτού, ενός άμωμου κόσμου. Έχοντας ήδη ταξιδέψει σε είκοσι διεθνή φεστιβάλ με το *Relic*, η ομάδα του Ευριπίδη Λασκαρίδη παρουσιάζει στο αθηναϊκό κοινό το νέο της έργο, με τίτλο *Τιτάνες*, κάνοντας πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Αθηνών προτού συνεχίσει σε Βαρκελώνη, Τορίνο, Άμστερνταμ, Παρίσι κ.ά.

Σκηνοθεσία - Χορογραφία - Σκηνογραφία: Ευριπίδης Λασκαρίδης • Ερμηνευτές: Ευριπίδης Λασκαρίδης, Δημήτρης Ματσούκας • Κοστούμια: Άγγελος Μέντης • Μουσική σύνθεση - Ηχητικός σχεδιασμός: Γιώργος Πούλιος • Ηχητική εγκατάσταση: Νίκος Κόλλιας, Κωνσταντίνος Μιχόπουλος • Σχεδιασμός φωτισμών: Ελίζα Αλεξανδροπούλου • Φωτιστική εγκατάσταση: Κωνσταντίνος Μαργκάς, Γιώργος Μελισσαρόπουλος • Σύμβουλος δραματουργίας: Αλέξανδρος Μιστριώτης • Καλλιτεχνικοί συνεργάτες: Διογένης Σκαλτσάς, Δρόσος Σκώτης. Συμπαράγωγοι: Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου, Théâtre de la Ville (Γαλλία), Ελευσίνα 2021 Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, με τη στήριξη του Fondation d'entreprise Hermès στο πλαίσιο του προγράμματος New Settings. Υποστήριξη: O Esraço do Tempo (Πορτογαλία), Οργανισμός Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON, Centre Culturel Hellénique (Γαλλία), Κέντρο Μελέτης Χορού Ισιδώρας & Ραϊμόνδου Ντάνκαν. Χορηγός αερομεταφορών: Aegean Airlines. Υπό την αιγίδα του Γαλλικού Ινστιτούτου [ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ROOTLESSROOT / ΛΙΝΤΑ ΚΑΠΕΤΑΝΕΑ – JOZEF FRUČEK

Όταν χίμηξαν τα σκυλιά

Πώς θα μας θυμούνται οι μελλοντικές γενιές; Άραγε δημιουργούμε κάτι που αξίζει να το θυμούνται; Πώς εξαφανίστηκε η έννοια του «για πάντα»; Το μέλλον είναι η ηλιθιότητα, κι αυτό το μέλλον είναι εδώ κι είναι εξαιρετικά σαγηνευτικό, ανεξάρτητα από τις επιπτώσεις που μπορεί αυτό να έχει σε ηθικό επίπεδο. Μα πόσο ανόητα και τετριμμένα είναι τα σύγχρονα κινήματα; Πόσο κούφια; Και ποιος νοιάζεται; Έρχεται ποτέ το τέλος του κόσμου ή είναι πάντα εδώ; Η ομάδα RootlessRoot ιδρύθηκε από τη Λίντα Καπετανέα (Ελλάδα) και τον Γιόζεφ Φρούτσεκ (Σλοβακία) το 2006. Έργα τους έχουν παρουσιαστεί σε πολλά σημαντικά φεστιβάλ ανά τον κόσμο, αποσπώντας βραβεία και τιμητικές διακρίσεις.

Σύλληψη - Χορογραφία: Λίντα Καπετανέα, Γιόζεφ Φρούτσεκ • Συνθέτης: Βασίλης Μαντζούκης • Κοστούμια: Isabelle Lhoas • Σχεδιασμός φωτισμού: Περικλής Μαθιέλης • Δραματουργία: Martin Kubran • Σχεδιασμός ήχου: Χρήστος Παραπαγίδης • Μουσικοί επί σκηνής: Βασίλης Μαντζούκης, Θάνος Καζαντζής, Νίκος Παπαϊωάννου, Παναγιώτης Μανουηλίδης • Συνδημιουργοί - Ερμηνευτές: Manuel Ronda, Anna Calsina-Forrellad, Nathan Jardin, Λίντα Καπετανέα. Συμπαράγωγοι: Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου και RootlessRoot [ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ – ΠΕΞ]

ΛΕΝΙΩ ΚΑΚΛΕΑ

A Hand's Turn

Η νέα χορογραφική δουλειά της Λενιώς Κακλέα απευθύνεται σε έναν ή δύο μόνο επισκέπτες-θεατές κάθε φορά. Η χορογράφος θα δέχεται κόσμο, καθημερινά από το απόγευμα μέχρι τα μεσάνυχτα, για έναν ολόκληρο μήνα. Η περφόρμανς της Κακλέα διερευνά τη διάκριση «δεξί - αριστερό» και τις λειτουργικές και συμβολικές διαστάσεις της, από το πεδίο του σώματος ως τη σφαίρα της πολιτικής. Μετά τη συνάντηση, οι θεατές θα έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν ένα αποτύπωμα της χορογραφίας σε μορφή βιβλίου. Αυτό που αρχικά ήταν μια «συνομιλία» μεταξύ επισκέπτη-θεατή και ερμηνεύτριας, θα μπορεί τώρα να γίνει μια νέα προσωπική εμπειρία για τον ίδιο τον θεατή όταν θα βρεθεί μόνος του, αφού θα έχει τη δυνατότητα να πάρει το βιβλίο μαζί του, να το αφήσει στο γραφείο του, να το διαβάσει ή να το ερμηνεύσει για λογαριασμό κάποιου τρίτου.

Ιδέα - Χορογραφία - Κείμενο - Ερμηνεία: Λενιώ Κακλέα • **Επιμελητική συνεργασία:** Lou Forster • **Σκηνικά - Φωτισμός:** Σωτήρης Βασιλείου • **Styling:** Yonatan Zohar • **Ήχος:** Eric Yvelin • **Σχεδιασμός βιβλίου:** Studio Christos Lialios • **Μετάφραση - Επιμέλεια κειμένων:** Ελένη Τρανούλη • **Έλεγχος δοκιμών:** Macklin Kowal • **Monitoring:** Agnes Henry - *extrapole*. Production and distribution: Anne Becker – PLATŌ. Εντάσσεται στο δίκτυο [DNA] Departures and Arrivals που χρηματοδοτείται από το Creative Europe Programme/ European Commission. Υπό την αιγίδα του Γαλλικού Ινστιτούτου

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΝΔΡΕΟΥ

A Kind of Fierce

Μια παράσταση που έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου 2016 και κατόπιν παρουσιάστηκε στο ImPulsTanz Festival (Βιέννη), στο CDC Atelier de Paris, στο NEXT (Valenciennes), στο Εθνικό Κέντρο Χορογραφίας της Νάντης και στο Φεστιβάλ Par-allele (Μασσαλία). Έχοντας βραβευτεί με το ευρωπαϊκό *Prix Jardin d'Europe 2016*, το έργο της Κατερίνας Ανδρέου επανέρχεται στο Φεστιβάλ Αθηνών. Η αμφίσημη φύση του κανόνα και η σχετική έννοια της ελευθερίας κεντρίζουν το ενδιαφέρον της δημιουργού και την οδηγούν σε γραφές που αφήνουν την ψευδαίσθηση της ελεύθερης βούλησης. Το *A Kind of Fierce* είναι ένα σόλο. Παρατηρεί τη μοναχική του φύση και παίζει με την ιδέα της έκθεσης και της έκφρασης, προσπαθώντας να μην ξεχάσει ότι η σκηνική δράση αφορά την παρούσα στιγμή. Γυροφέρνει την ιδέα της τόλμης, ψάχνοντας τη δική του εκδοχή, με στόχο να αφήσει χώρο σε μερικές στιγμές ελευθερίας. Μέσα από μια διαδικασία που συνδέει την οξυτήτα της σκέψης με την αμεσότητα της παρόρμησης, η Ανδρέου επινοεί τους κανόνες για να τους χειριστεί, και παίζει με την αντίθεση, με τις ίδιες τις αναφορές, με τις ίδιες τις εμμονές. Το έργο της αυτό προσπαθεί να αποφύγει τη νοσταλγία, τον φόβο, το μοιραίο ή την ελπίδα – όλα είναι σημαντικά και τα πάντα ασήμαντα. Είναι ο δικός της «ελεύθερος χορός».

Χορογραφία - Ερμηνεία - Σύλληψη ήχου: Κατερίνα Ανδρέου • **Βοηθός δραματουργίας:** Μυρτώ Κατσιώκη • **Σχεδιασμός φωτισμών:** Yannick Fouassier. Συμπαγωγή: Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου, CDC Atelier de Paris, Le Quartz. Υποστήριξη των: CND Paris, Espace Pasolini, Honolulu-Louis Touzé/Oro, La Mévite, Le Pad, Le Valaruk, La Tierce. Εντάσσεται στο δίκτυο [DNA] Departures and Arrivals που χρηματοδοτείται από το Creative Europe Programme/ European Commission. Υπό την αιγίδα του Γαλλικού Ινστιτούτου

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΧΟΡΟΥ

Rapidly Becoming

Πέντε χορογράφοι, δώδεκα νέοι χορευτές, ένα καλλιτεχνικό πείραμα. Το *Rapidly Becoming* είναι ταυτόχρονα μια παράσταση, μια χορογραφική διαδικασία, μια μεθοδολογία συνεργασίας, ένα πλαίσιο παραγωγής καλλιτεχνικού έργου και ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Ο τίτλος του έργου παραπέμπει στην ίδια τη δημιουργική διαδικασία: η λέξη *rapidly* αποδίδει τη διάθεση ταχύτητας και δυναμικής κατά τη διάρκεια σύνθεσης του έργου, ενώ το *becoming* δηλώνει τη λειτουργία επαναπροσδιορισμού και διαρκούς εξέλιξης. Χωρίς εκ των προτέρων θεματολογία ή αισθητική, το *Rapidly Becoming* αποτυπώνει τη διαδικασία δημιουργίας ενός συλλογικού έργου με στόχο οι διαφορετικές φωνές των πέντε δημιουργών να συγχωνευτούν σε ένα ενιαίο έργο με κοινή χορογραφική γραμμή, με έμφαση στο καλλιτεχνικό αποτέλεσμα και στη δημιουργία μιας συνεκτικής, αλλά συνάμα αναπάντεχης δραματουργίας. Με υλικά το σώμα, την κίνηση, τον λόγο, τον ήχο, το φως και τον σκηνικό χώρο, οι χορογράφοι μαζί με τους νεαρούς ερμηνευτές και τους υπόλοιπους συντελεστές δημιουργούν ένα έργο από κοινού.

Συν-Χορογραφία: Βάσω Γιαννακοπούλου, Ίρις Καραγιάν, Μαρία Κολιοπούλου, Μαριέλα Νέστορα, Κατερίνα Σκιαδά • **Ερμηνεία:** Ιωάννα Αγγελουπούλου, Μίνα Ανανάδου, Άννα Απέργη, Νάντη Γώγουλου, Paola Rebecca Drea, Βενετσιάνα Καλαμπαλίκη, Δάφνη Κραζούδη, Βάσια Κολλιού, Ναταλία Μπάκα, Κωσταντίνη Μπάρκουλη, Christina Reinhardt, Αφροδίτη-Μυρτώ Τριχείλη • **Μουσική σύνθεση:** Αντώνης Παλάσκας • **Σχεδιασμός φωτισμών:** Τάσος Παλαιουράς • **Δραματουργική επιμέλεια:** Μπετίνα Παναγιωταρά • **Σκηνογραφία - Εικαστική επιμέλεια:** Βασίλης Γεροδήμος • **Ενδυματολόγος:** Βασιλεία Ροζάνα.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΙΩΑΝΝΑ ΠΟΡΤΟΛΟΥ – ΟΜΑΔΑ GRIFFÓN

Πορνό

Χρειαζόμαστε ένταση, χρειαζόμαστε ο άλλος να μας υποκινεί και μαζί να μας καθησυχάζει. Έχουμε ανάγκη να συνδιαλεγόμαστε με τον κόσμο μέσα από διαφορετικές ταυτότητες, θέλουμε να νιώσουμε όσο το δυνατόν περισσότερη συγκίνηση, είμαστε έτοιμοι να χάσουμε τα πάντα προκειμένου να βρούμε το αδιανόητο, να ζήσουμε οριακά, να συντριβούμε μυστικά. Τον όρο *πορνό* καθιέρωσαν οι Βικτωριανοί, προσφέροντάς μας και μια εικονοποιία από πολύ ενδιαφέρουσες, εξεζητημένες ερωτικές σκηνές. Ο κόσμος του πορνό, φευγαλέος, τεχνητός, υπερβολικός, εύθραυστος, απαιτητικός, ονειρικός και τρομακτικός, καλυμμένος και επικίνδυνος, απαγορευμένος και μυστικός, βιώνεται σε μια ιερή στιγμή, του εορτασμού-στο-χείλος-του-γκρεμού, μια στιγμή άρσης των απαγορεύσεων, κατάργησης του συστήματος, ακόμη και του ίδιου του εαυτού. Με το *Πορνό* η ομάδα Griffón ολοκληρώνει την τριλογία έργων που ξεκίνησε το 2014. Διερευνώντας την έννοια των προσωπικών και κοινωνικών ορίων, την υπέρβαση, αλλά και τη λειτουργία τους, το έργο δομείται μέσα από ένα παλίμψηστο εικόνων που αντικατοπτρίζουν τη μεταβαλλόμενη φύση τους, εστιάζοντας στο ζευγάρι των ερμηνευτών.

Χορογραφία - Έρευνα: Ιωάννα Πορτόλου • Μουσική: Αντώνης Παλάσκας • Χορευτές: Γιάννης Νικολαΐδης, Σεσίλ Μικρούτσικου • Φωτισμοί: Τάσος Παλαιορούτας • Κοστούμια - Σκηνικός χώρος: Ιωάννα Τσάμη. Συμπαράγωγή: Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου και ομάδα Griffón
[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

KINKALERI

Real Good Time / All!

Τα μέλη της ιταλικής ομάδας Kinkaleri αξιοποιούν τη μακρά εμπειρία τους στον χώρο του πειραματικού θεάτρου, των installation και των εκθέσεων στην προσπάθειά τους να εντοπίσουν ένα νέο είδος γλώσσας, που δεν καθορίζεται από το στυλ, αλλά από την άμεση σχέση της με τα αντικείμενα. Το *All!* είναι ένα πρότζεκτ που εμπνέεται από τον Αμερικανό συγγραφέα Γουίλιαμ Μπάρροουζ, ο οποίος έβλεπε τη γλώσσα σαν σύνορο, σαν μια ανατρεπτική, δημιουργική και πολιτική πράξη. Πεδίο μάχης είναι πάντοτε το σώμα: όχι ως αφηρημένη έννοια, αλλά ως περιοχή που υπόκειται σε μια σειρά δυνάμεων. Με αφορμή έναν στίχο του Lou Reed, η παράσταση *Real Good Time* δημιουργεί μια νέα χορογραφία. Σε αυτή την παιγνιώδη διασταύρωση συναυλίας και παράστασης χορού, η μουσική καθορίζεται από αισθητήρες τοποθετημένους στα σώματα των χορευτών, οι οποίοι ενεργοποιούν ηχητικές εκπομπές που μιξάρονται ζωντανά επί σκηνής.

[BIOS]

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ

Sync

Η πρωτοεμφανιζόμενη Αναστασία Βαλαμάκη στήνει ένα ομαδικό έργο για εννέα χορευτές που διερευνούν τη σχέση ατομικότητας και ομαδικότητας και αποζητούν την αρμονική τους συνύπαρξη. Η σωματική επαφή και οι τροχιές των χορευτών στον χώρο διαμορφώνουν το σκηνικό όχημα πάνω στο οποίο στήνεται και κορυφώνεται η δραματοουργία του συνόλου. Με μια μεθυστική, σχεδόν παλινδρομική και επιταχυνόμενη αίσθηση ρυθμού, το έργο προσκαλεί σε μια ενατένιση και εμβάθυνση στη συνθήκη της ομαδικότητας. Εικόνες, βλέμματα, αγγίγματα αναδεικνύουν την υλικότητα των αισθήσεων, την ανάσα των σωμάτων, το εύθραυστο της ύπαρξης. Το έργο έχει επιλεγεί από το ευρωπαϊκό δίκτυο χορού Aerowaves και θα παρουσιαστεί στο Φεστιβάλ *Spring Forward 2017*.

Χορογραφία: Αναστασία Βαλαμάκη • Μουσική: Σταύρος Γασπαράτος • Χορεύουν: Αριάννα Ζαρμακούπη, Γαβριέλα Αντωνοπούλου, Δημήτριος Μυτιληναίος, Μυρτώ Κατσού, Κωνσταντίνα Μπάρκουλη, Νατάσα Παντερμαλή, Νικόλαος Χατζηβασιλειάδης, Μαρία Πασχαλίδου, Μάρω Σταυρινού, Νεφέλη Αστερίου.
[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΜΕΤΕ ΙΝΓΚΒΑΡΤΣΕΝ

69 Positions

Το έργο της Δανής χορεύτριας και χορογράφου Mette Ingvartsen (Μέτε Ίνγκβαρτσεν) διερευνά το ζήτημα της σεξουαλικότητας, την αλληλεπίδραση μεταξύ φυσικού και τεχνητού, και τα όρια μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού χώρου. Στο 69 Positions, η Ίνγκβαρτσεν οδηγεί εξήντα επισκέπτες σε έναν χώρο με διάφορες περφόρμανς, ταινίες, βιβλία, κείμενα και εικόνες, τα οποία ζωντανεύουν μέσω της κίνησης και του λόγου προκειμένου το κοινό να βιώσει τη σύνδεση μεταξύ ιδιωτικής και δημόσιας σφαίρας. Η ξενάγηση σε αυτό το αρχείο γύρω από τη σεξουαλικότητα επιτρέπει στην καλλιτέχνη να εξερευνήσει άλυτα ζητήματα που αφορούν στις σύγχρονες σεξουαλικές πρακτικές. Τοποθετώντας τη γυμνή ανθρώπινη μορφή στο μέσον του κοινού και ενθαρρύνοντας τη συμμετοχή του, η Ίνγκβαρτσεν παραπέμπει στις ερωτικά και πολιτικά φορτισμένες περφόρμανς της δεκαετίας του '60. Το εν λόγω σόλο εγκαινιάζει έναν νέο κύκλο στο έργο της Δανής ερμηνεύτριας, με έμφαση στη σεξουαλικότητα και στη σχέση ανάμεσα στις πολιτικές του σώματος και στις κοινωνικές δομές.

Ακατάλληλο για ανηλίκους
[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΜΑΡΛΕΝΕ ΜΟΝΤΕΪΡΟ ΦΡΕΪΤΑΣ – P.OR.K

Βάκκες: πρελούδιο κάθαρσης

Η Marlene Monteiro Freitas (Μαρλένε Μοντέιρο Φρέϊτας), μια δυνατή και ανερχόμενη παρουσία στον σύγχρονο χορό, και η ομάδα της, P.OR.K (Πορτογαλία / Πράσινο Ακρωτήριο), δραματοποιούν την αιώνια διαπάλη μεταξύ των δύο πόλων της ύπαρξης: της λαμπερής μορφής του Απόλλωνα και της χαστικής αμορφίας του Διονύσου. Στις Βάκκες που ετοιμάζει αυτή την εποχή πρωταγωνιστεί μια ομάδα χορευτών και μουσικών σε ένα σκηνικό με επιρροές από την όπερα, τη μυθολογία, την ανάλυση του Νίτσε γύρω από το απολλώνιο και το διονυσιακό, και τον σημαντικό και αμφιλεγόμενο πίνακα του Γκυστάβ Κουρμπέ «Η προέλευση του κόσμου». Η παράσταση περιλαμβάνει ετερογενή στοιχεία, μουσική, χορό και μυστήριο, και διερευνά το ζήτημα της πολλαπλότητας και του μυστηρίου της μορφής με έναν τρόπο που φέρνει στη μνήμη τις Βάκκες του Ευριπίδη. Η ηρεμία, η αμφισημία, η προσποίηση και η παραμόρφωση είναι κυρίαρχα συστατικά μιας παράστασης που εξυμνεί και ταυτόχρονα αποδομεί τον Δυτικό κανόνα.

Συμπαράγωγοι: TNDMil (Λισαβόνα, Πορτογαλία), Kunstenfestivaldesarts (Βρυξέλλες, Βέλγιο), steirischer Herbst festival (Γκρατς, Αυστρία) & Alkantara (Λισαβόνα, Πορτογαλία) με την υποστήριξη Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου (Αθήνα, Ελλάδα), NXTSTP- Πρόγραμμα Πολιτισμού της ΕΕ, NorrlandsOperan (Umeå, Σουηδία), Festival Montpellier Danse 2017 (Μονπελιέ, Γαλλία), Bonlieu Scène nationale Annecy (Αννεσού, Γαλλία) & La Bâtie-Festival de Genève (Γενεύη, Ελβετία) στο πλαίσιο του FEDER - programme Interreg France-Suisse 2014-2020, Teatro Municipal do Porto (Πόρτο, Πορτογαλία), Le Cuvier – Centre de Développement Chorégraphique (Nouvelle-Aquitaine, Γαλλία), HAU Hebbel am Ufer (Βερολίνο, Γερμανία), International Summer Festival Kampnagel (Αμβούργο, Γερμανία), Münchner Kammerspiele (Μόναχο, Γερμανία), Kurtheater Baden (Μπάντεν, Ελβετία), SPRING Performing Arts Festival (Ουτρέχτη, Ολλανδία), Zürcher Theater Spektakel (Ζυρίχη, Ελβετία), Nouveau Théâtre de Montreuil - centre dramatique national (Μοντρέι, Γαλλία), Les Spectacles Vivants / Centre Pompidou (Παρίσι, Γαλλία). Εντάσσεται στο δίκτυο [DNA] Departures and Arrivals που χρηματοδοτείται από το Creative Europe Programme/ European Commission

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΝΤΟΡΟΤΕ ΜΥΝΙΑΝΕΖΑ – COMPAGNIE KADIDI

Unwanted /Ανεπιθύμητα

Γεννημένη στη Ρουάντα και εγκατεστημένη στη Γαλλία, η χορεύτρια, χορογράφος, τραγουδίστρια και ηθοποιός Dorothée Muniyaneza (Ντοροτέ Μυνιανεζά) ήταν μόλις δώδεκα ετών όταν στην πατρίδα της ξέσπασε η γενοκτονία του 1994. Αντλώντας από τη φρικιαστική εμπειρία του εμφύλιου πολέμου, η Μυνιανεζά συνέλαβε και χορογράφησε μια παράσταση που αποτίνει φόρο τιμής στις γυναίκες που βίωσαν την κτηνωδία και των οποίων τα σώματα κακοποιήθηκαν, βιάστηκαν, εξευτελίστηκαν, σώματα-αντικείμενα, ανεπιθύμητα. Όλες εκείνες τις γυναίκες «που ο βιασμός τους ισοδυναμούσε με όπλο μαζικής καταστροφής», όπως αναφέρει η καλλιτέχνης, και όλα εκείνα τα παιδιά που γεννήθηκαν ανεπιθύμητα. Η παράσταση συνδυάζει χορό, ηχητικό υλικό με μαρτυρίες υπό τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού συνθέτη Alain Mahé, χορωδία δύο φωνών με την Holland Andrews και την ίδια τη Μυνιανεζά, και τα έργα τέχνης του φημισμένου καλλιτέχνη Bruce Clark. Η Μυνιανεζά οραματίζεται την παράσταση σαν μια κληρονομιά που παραδίδεται από τη μια γυναίκα στην άλλη, μια κληρονομιά που δεν πρέπει να λησμονηθεί. Το έργο έρχεται στο Φεστιβάλ Αθηνών αμέσως μετά την πρεμιέρα του στο Φεστιβάλ της Αβινιόν.

Παραγωγή: Compagnie Kadidi, Anahi. Συμπαράγωγοι: Festival d'Avignon, Théâtre de Nîmes - scène conventionnée pour la danse contemporaine, Le Liberté - Scène Nationale de Toulon, Pôle Arts de la scène - Friche la Belle de Mai, La Chartreuse de Villeneuve-lez-Avignon - Centre national des écritures du spectacle, Musée de la Danse - Rennes, Théâtre Garonne - scène européenne - Toulouse, Maison de la Culture de Bourges, Bois de l'Aune - Aix en Provence, BIT Teatergarasjen-Bergen, Pôle Sud - Centre de développement chorégraphique de Strasbourg, L'échangeur CDC Hauts de France, Escales danse en Val d'Oise, Théâtre de St Quentin-en-Yvelines, Scène nationale, Théâtre du fil de l'eau - ville de Pantin, Théâtre Forum Meyrin, Genève, Tanz im August/HAU Hebbel am Ufer, Berlin, Festival d'Automne à Paris. Υποστήριξη: DRAC PACA - Ministère de la Culture et de la Communication, Région PACA, Arcadi Ile-de-France, Fonds de dotation du Quartz - Brest, Creative Exchange Lab - Portland Institute for Contemporary Art, Andrew W. Mellon Foundation, Africa Contemporary Arts Consortium/USA, Ford Foundation, Baryshnikov Arts Center, New York, NY, CICR - Comité International de la Croix-Rouge. Συμβολή: Montevideo - Marseille. Η Compagnie Kadidi υποστηρίζεται για τις περιοδείες της στο εξωτερικό από το Γαλλικό Ινστιτούτο. Με την υποστήριξη του Teatroskop στο πλαίσιο του FranceDanse Orient-Express. Το Teatroskop είναι ένα πρόγραμμα του Γαλλικού Ινστιτούτου, του Υπουργείου Πολιτισμού και Επικοινωνίας και του Υπουργείου Εξωτερικών και Διεθνούς Ανάπτυξης. Με την υποστήριξη του Γαλλικού Ινστιτούτου

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΜΑΣΤΕΡΚΛΑΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΟΥΝΤΙ ΛΕΡΜΑΝΣ

Καθηγητής κοινωνικής θεωρίας στο Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών του πανεπιστημίου KU Leuven του Βελγίου, ο Rudi Laermans (Ρούντι Λέρμανς) συμμετέχει στο θεωρητικό πρόγραμμα της σχολής χορού P.A.R.T.S. από τη σύσταση της ομάδας (1995). Καλεσμένος του Φεστιβάλ Αθηνών, θα δώσει μάστερκλας με τίτλο: «Αποσαφηνίζοντας το ηθικό, το κοινωνικό και το κριτικό στην πολιτική τέχνη» και θα καθοδηγήσει τριήμερο εργαστήριο με τίτλο «Μέσα, τρόποι και ηθικές της συνεργασίας».

ΜΟΥΣΙΚΗ

Στην εποχή μας, που η τέχνη, περισσότερο από ποτέ, καλείται να υπερασπιστεί τη γενεσιουργό της συνθήκη, αυτή που δίνει φωνή στο άρρητο της ψυχής, η μουσική μοιάζει να ανασυντάσσεται με απίστευτη πλαστικότητα, σ' ένα μήνυμα δημιουργικής συνύπαρξης και πανανθρώπινης συναδέλφωσης. Το φετινό μουσικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ, εναρμονισμένο με αυτή τη λογική, συνενώνει κάτω από τη σκέπη του προσωπικότητες ξεχωριστές τόσο σε ερμηνευτικό όσο και σε συνθετικό πλαίσιο, μέσα από επιλογές που αποτίνουν φόρο τιμής στο παρελθόν, εκφράζουν το σήμερα ή οραματίζονται το δημιουργικό μέλλον της ανθρώπινης φυλής. Στην κλασική και λόγια μουσική, εμβληματικές μορφές όπως η Άργκερικ ή ο Τεμρκάνοφ, η ιδιότυπη ευαισθησία των πολυφωνιστών *Stile Antico*, μα και οι τομές των Ξενάκη και Ζάππα με τους *Ergon* και *ARTéfacts Ensemble* αντίστοιχα, η επιστροφή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής με τον *α λα Μάτριξ Τροβατόρε* του Πόντα, αλλά και ο σκοτεινός *Σουήνυ Τοντ* από την Καμεράτα, η ξεχωριστή ερμηνευτική σαγήνη της Ζαφειροπούλου, και οι αναγνώσεις Μπάρτοκ και Ραχμάνινοφ των Νάσου και Βαρβαρέσου με τα εθνικά μας συμφωνικά σχήματα στη νέα τους δημιουργική άνοιξη, υπόσχονται να μας σαγηνεύσουν. Στην ελληνική μουσική, αφιερώματα σε σταθμούς όπως ο Μικρούτσικος και ο Ρασούλης και οι πάντα άφθαρτες παρουσίες των Νταλάρα, Φαραντούρη και Ξυδάκη συνδιαλέγονται με σχήματα όπως η Εστουδιαντίνα ή η βυζαντινή χορωδία του Αγγελίδη, αλλά και με νεότερες προσωπικότητες, όπως η Μπάμπαλη, οι *Opera Chaotique*, οι *String Demons* κ.ά. Κοντά τους και η κινηματογραφική αισθητική του Γιαν Τίρσεν, μα και η αισθαντική Ιμανύ και όλο το φάσμα της ελληνικής τζαζ σκηνής στον Μαραθώνιο τζαζ της ΕΡΤ, μαζί με πλήθος άλλες σημαντικές στιγμές σ' ένα καλειδοσκοπικό μουσικό κολάζ, που μας καλεί σ' ένα υπέροχο ταξίδι ψυχής...

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Μαντάμα Μπαττερφλάι

του Τζάκομο Πουτσίνι

Διάσημη για τις υπέροχες άριες, την πρόδηλα μελωδική μουσική και τη δραματική θεατρικότητά της, η *Μαντάμα Μπαττερφλάι* συγκινεί διαχρονικά και αποτελεί ένα από τα κορυφαία αριστουργήματα του Τζάκομο Πουτσίνι. Η μεγαλειώδης παραγωγή, σε σκηνοθεσία του σπουδαίου Αργεντίνου σκηνοθέτη Ούγκο ντε Άνα, επιστρέφει για πέντε μοναδικές παραστάσεις στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού, σε μουσική διεύθυνση Λουκά Καρυτινού. Η υπόθεση της όπερας εκτυλίσσεται με πυρήνα τον μοιραίο έρωτα της δεκαπεντάχρονης γκέισας Τσο-Τσο-Σαν για τον Πίνκερτον, υποπλοίαρχο του Ναυτικού των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ύστερα από τρία χρόνια απουσίας, ο αξιωματικός επιστρέφει με την Αμερικανίδα σύζυγό του στην Ιαπωνία, μαθαίνοντας ότι έχει αποκτήσει γιο από τη Μπαττερφλάι. Εκείνη δέχεται να παραδώσει το παιδί στον Πίνκερτον, αλλά στη συνέχεια αυτοκτονεί. Η «γιαπωνέζικη τραγωδία» του Πουτσίνι, η οποία σκιαγραφεί αριστοτεχνικά τον χαρακτήρα της Τσο-Τσο-Σαν, φωτίζει μουσικά την αντιπαράθεση των δύο πολιτισμών, του ιαπωνικού και του δυτικού-αμερικανικού. Στις πέντε παραστάσεις της δημοφιλέστατης *Μπαττερφλάι*, το κοινό θα απολαύσει σπουδαίους μονωδούς όπως οι Τσέλια Κοστέα (Τσο-Τσο-Σαν), Ελένα Κασσιάν (Σουτζούκι), Στέφανο Σέκκο / Δημήτρη Πακσόγλου (Μ. Φ. Πίνκερτον), Διονύση Σούρμπη (Σάρπλες) κ.ά.

Μουσική διεύθυνση: Λουκάς Καρυτινός • **Σκηνοθεσία - Σκηνικά - Κοστούμια:** Ούγκο ντε Άνα • **Φωτισμοί:** Βινίτσιο Κέλι • **Σχεδιασμός προβολών:** Σέρτζιο Μετάλλι - Ideogamma • **Κινησιολογία:** Λέντα Λογιοντίτσε • **Διεύθυνση χορωδίας:** Αγαθάγγελος Γεωργακάτος. **Με την Ορχήστρα, τη Χορωδία και μονωδούς της ΕΛΣ.** Στην ιταλική γλώσσα, με ελληνικούς και αγγλικούς υπέρτιτλους

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Τροβατόρε / Τροβαδούρος

του Τζουζέππε Βέρντι

Η δεύτερη μεγάλη καλοκαιρινή παραγωγή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού, που ολοκληρώνει και την καλλιτεχνική περίοδο 2016-2017, είναι η δημοφιλέστατη όπερα *Τροβατόρε*, μία από τις σημαντικότερες του Τζουζέππε Βέρντι. Πρόκειται για το αρχαιότερο μελόδραμα του Ρομαντισμού, στο οποίο τα συναισθήματα εκφράζονται μέσα από μουσική μελωδική και ορμητική, άριες και ντουέτα γεμάτα πάθος, όπως επίσης διάσημα χορωδιακά, που δίκαια έχουν χαρίσει στην όπερα αυτή την αθανασία. Στον *Τροβατόρε* όλα διαδραματίζονται ανάμεσα στη φωτιά και στο φεγγαρόφωτο, ανάμεσα στη φλόγα του πάθους που καίει στα σωθικά και των τεσσάρων βασικών χαρακτήρων και στο ψυχρό φως του φεγγαριού, που φωτίζει ακραίες καταστάσεις. Κείμενο και μουσική μοιάζουν με σύνοψη των στερεοτύπων του είδους. Η υπόθεση, γεμάτη απρόσμενες ανατροπές, παρουσιάζει δύο αδέρφια, τα οποία δεν γνωρίζουν τη συγγενεία τους, ερωτευμένα με την ίδια γυναίκα. Πρόσωπο-κλειδί είναι μια Τσιγγάνα, που προκειμένου να εκδικηθεί για τον άδικο θάνατο της μητέρας της έριξε κατά λάθος στη φωτιά το δικό της παιδί. Η εντυπωσιακή παραγωγή, σε σκηνοθεσία, σκηνικά, κοστούμια, φωτισμούς του Στέφανο Πόντα, πρωτοπαρουσιάστηκε στο Ηρώδειο το καλοκαίρι του 2012, σημειώνοντας τεράστια επιτυχία. Ο *Τροβατόρε* είναι μια κατ' εξοχήν «όπερα τραγουδιστών», καθώς απαιτεί κορυφαίους ερμηνευτές στους βασικούς ρόλους. Στην παραγωγή της ΕΛΣ συμμετέχουν μερικοί από τους σημαντικότερους ερμηνευτές παγκοσμίως, όπως οι Πιέρο Πρέττι / Βάλτερ Φρακκάρο (Μανρίκο), Τσέλια Κοστέα (Λεονόρα), Γελένα Μανίστινα (Ατσουτσένα), Δημήτρης Πλατανιάς / Δημήτρης Τηλιακός (Κόμης ντι Λούνα), Τάσος Αποστόλου (Φερράντο).

Μουσική διεύθυνση: Μίλτος Λοιάδης • **Σκηνοθεσία - Σκηνικά - Κοστούμια - Φωτισμοί:** Στέφανο Πόντα • **Διεύθυνση χορωδίας:** Αγαθάγγελος Γεωργακάτος • **Με την Ορχήστρα, τη Χορωδία και μονωδούς της ΕΛΣ.** Στην ιταλική γλώσσα, με ελληνικούς και αγγλικούς υπέρτιτλους

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θωρηκτό Ποτέμκιν

Σεργκέι Αϊζενστάιν, Ντμίτρι Σοστακόβιτς

Το *Θωρηκτό Ποτέμκιν* του Σεργκέι Αϊζενστάιν (1898-1948), αριστούργημα και ορόσημο στην ιστορία της Έβδομης Τέχνης, που θεωρείται ως το πληρέστερο δημιούργημα στην ιστορία του βιβλίου κινηματογράφου, θα προβληθεί στο Ηρώδειο, με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών να ερμηνεύει ζωντανά τη μουσική του Ντμίτρι Σοστακόβιτς. Σ' αυτή τη μουσική εκδοχή, αποσπάσματα από πέντε Συμφωνίες (4, 5, 8, 10 και 11) του Σοστακόβιτς «συμπορεύονται» με τη συγκλονιστική 65λεπτη κινηματογραφική αφήγηση από τον Αϊζενστάιν, υπό τη μουσική διεύθυνση του διακεκριμένου Γερμανού αρχιμουσικού Jens Troester (Γενς Τρέστερ). Το *Θωρηκτό Ποτέμκιν* αφηγείται την πρώτη αιματηρή εξέγερση στην τσαρική Ρωσία (1905), που προηγήθηκε της Οκτωβριανής Επανάστασης, από την οποία συμπληρώνονται φέτος 100 χρόνια. Το πρωτοποριακό μοντάζ (μοντάζ-ατραξιόν) μαζί με τη μουσική, κυρίως από την *Ενδεκάτη Συμφωνία* του Σοστακόβιτς, αποτέλεσαν μια μνημειώδη κινηματογραφική στιγμή, στην οποία έχουν αποτίσει φόρο τιμής πολλοί μεγάλοι σκηνοθέτες, από τον Κόππολα μέχρι τον Γούντνυ Άλλεν.

Μουσική διεύθυνση: Γενς Τρέστερ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μάρτα Άργκεριχ – Θεοδοσία Ντόκου

Έργα Πουλένκ, Σαιν-Σανς, Μιγιώ, Ραβέλ

Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, υπό τη διεύθυνση του Στέφανου Τσιαλή, παρουσιάζει στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού μια μουσική βραδιά με τη Μάρτα Άργκεριχ, έναν ζωντανό μύθο του πιάνου και ηγετική προσωπικότητα των τεχνών του 20ού και του 21ου αιώνα. Η Άργκεριχ συμπράττει με την αγαπημένη της μαθήτριά και ταχύτατα ανερχόμενη Ελληνίδα πιανίστα Θεοδοσία Ντόκου, ερμηνεύοντας το *Κοντσέρτο για δύο πιάνο* του Φρανσίς Πουλένκ. Δασκάλα και μαθήτριά θα βρεθούν επίσης μαζί στη σκηνή για να ερμηνεύσουν το δημοφιλέστατο έργο του Καμίγ Σαιν-Σανς *Το καρναβάλι των ζώων*, με τη Γαλλίδα ηθοποιό και κόρη της Άργκεριχ, Ανν Ντυτουά, να αναλαμβάνει το εμβόλιμο αφηγηματικό μέρος (με ελληνικούς υπέρτιλους). Το πρόγραμμα της βραδιάς περιλαμβάνει και τα εξίσου δημοφιλή έργα *Το βόδι στη στέγη* του Νταριούς Μιγιώ και *Μπολερό* του Μωρίς Ραβέλ.

Μουσική διεύθυνση: Στέφανος Τσιαλής • Σολίστ: Μάρτα Άργκεριχ, Θεοδοσία Ντόκου • Αφήγηση: Ανν Ντυτουά.

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

Γιούρι Τεμρκάνοφ

Έργα Ρίμσκι-Κόρσακοφ, Τσαϊκόφσκι, Ραχμάνινοφ, Στραβίνσκι

Η Φιλαρμονική της Αγίας Πετρούπολης, υπό τη διεύθυνση του σπουδαίου Γιούρι Τεμρκάνοφ, προσκαλεί το κοινό σε δύο ξεχωριστές βραδιές κάτω από τον βράχο της Ακρόπολης. Στις 6 Ιουλίου θα παρουσιαστεί το έργο του Ρίμσκι-Κόρσακοφ *Ο θρύλος της αόρατης πολιτείας του Κιτέζ* και στη συνέχεια, με τον Ισπανό τσελίστα Πάμπλο Φερράντες (Pablo Ferrándes), που σε ηλικία μόλις 25 ετών έχει ήδη συνεργαστεί με τις μεγαλύτερες ορχήστρες παγκοσμίως, θα παρουσιαστεί το σπουδαίο έργο του Τσαϊκόφσκι για τσέλο και ορχήστρα, *Παραλλαγές ροκοκό*. Η βραδιά θα κλείσει με την τελευταία σύνθεση του Ραχμάνινοφ, *Συμφωνικοί χοροί*. Στις 7 Ιουλίου, ο Ρώσος πιανίστας Ντένις Ματσούεφ θα ερμηνεύσει το *Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 3* του Ραχμάνινοφ, ενώ η Φιλαρμονική θα κλείσει με τη μουσική από το μπαλέτο *Πετρούσκα* του Στραβίνσκι.

Μουσική διεύθυνση: Γιούρι Τεμρκάνοφ • Σολίστ: Πάμπλο Φερράντες (τσέλο), Ντένις Ματσούεφ (πιάνο).

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Βασίλης Βαρβαρέσος

Έργα Κωνσταντινίδη, Ραχμάνινοφ, Τσαϊκόφσκι

Ο Βασίλης Βαρβαρέσος, πιανίστας με σημαντική διεθνή καριέρα, συμπράττει με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης σε μια μεγάλη συναυλία. Πρόκειται για έναν σημαντικό σταθμό στη παγκόσμια περιοδεία του που έχει σχεδιαστεί για τη διετία 2017-18 και περιλαμβάνει εμφανίσεις σε διεθνή φεστιβάλ (Κωνσταντινούπολη, Enescu Festival, Festival Les Musicales du Golfe, Festival de la Rochelle, Sommets Musicaux de Gstaad, Culturescapes Βασιλείας), συνεργασίες με διεθνείς ορχήστρες (Ορχήστρα της Νορμανδίας, Φιλαρμονική του Freiburg, Φιλαρμονική G. Enescu) και προετοιμασία της επόμενης δισκογραφικής δουλειάς του. Στη συναυλία στο Ηρώδειο, υπό τη διεύθυνση του Γεωργίου Βράνου, ο Β. Βαρβαρέσος και η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης θα ερμηνεύσουν τη *Δωδεκανησιακή σουίτα αρ. 1* του Γιάννη Κωνσταντινίδη, το *Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 2 σε ντο ελάσσονα, έργο 18* του Σ. Ραχμάνινοφ και τη *Συμφωνία αρ. 5 σε μι ελάσσονα, έργο 64* του Τσαϊκόφσκι.

Μουσική διεύθυνση: Γεώργιος Βράνος.

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΡΤ

21 Ιουνίου: Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής

Έργα Ελλήνων συνθετών

Για μια ακόμη χρονιά, η Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ γιορτάζει την Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής με μια μεγάλη συναυλία στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού. Στις 21 Ιουνίου η βραδιά θα είναι αφιερωμένη σε έργα διακεκριμένων Ελλήνων συνθετών.

ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ – ΤΖΙΧΑΝ ΤΟΥΡΚΟΓΛΟΥ – ΜΑΡΙΑ ΝΤΕΛ ΜΑΡ ΜΠΟΝΕΤ

Πέρα από τα σύνορα: ταξίδι από την Ανατολή στη Δύση

Η Μαρία Φαραντούρη συναντάει τον Τζιχάν Τούρκογλου (Cihan Türkoğlu) Τούρκο συνθέτη που ζει στην Ελλάδα, σ' ένα πρωτότυπο έργο του, με στίχους της Αγαθής Δημητρούκα. Το έργο παρουσιάζεται για πρώτη φορά, μαζί με τραγούδια από την παράδοση της Μεσογείου, ελληνικά, τούρκικα, σεφαραδίτικα και αραβικά, δισκευασμένα από τον ίδιο συνθέτη. Στο μουσικό αυτό έργο συναντώνται παραδόσεις μουσικές από τη Μεσοποταμία μέχρι την Ευρώπη, σμίγοντας με μουσικούς κλάδους όπως η μεσαιωνική και η κλασική μουσική, η τζαζ, ο μιμιαλισμός. Σ' αυτόν τον συγκερασμό ηχοχρωμάτων, και με τη Μαρία Φαραντούρη, συμπράττουν εκλεκτοί σολίστ διεθνούς φήμης από την Αρμενία, τη Γερμανία, την Ελλάδα και την Τουρκία. Στο δεύτερο μέρος, μαζί της στη σκηνή ανεβαίνει η διάσημη Καταλανή τραγουδίστρια Maria del Mar Bonet (Μαρία ντελ Μαρ Μπονέτ), με τραγούδια ισπανικά και καταλανικά, πλαισιωμένα από τους μουσικούς της.

Σύνθεση - Ενορχήστρωση - Φωνή - Σάζι - Κοπούζ: Τζιχάν Τούρκογλου • **Στίχοι:** Αγαθή Δημητρούκα • **Μουσικοί:** Anja Lechner (τσέλο), Meri Vardanyan (κανονάκι), İzzet Kızı (κρουστά), Χρήστος Μπάμπας (νέι).

ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ

Τα πιο ωραία μου τραγούδια θα σου πω

Το Φεστιβάλ Αθηνών τιμά το ελληνικό τραγούδι και έναν από τους σπουδαιότερους Έλληνες συνθέτες, τον Θάνο Μικρούτσικο, με μια μεγάλη συναυλία στο Ηρώδειο. Ο συνθέτης θα παρουσιάσει τραγούδια του που αγαπήθηκαν και πέρασαν από γενιά σε γενιά όπως: «Εμπάρκο», «Η αγάπη είναι ζάλη», «Όλα από χέρι καμένα», «Κρατάει χρόνια αυτή η κολόνια», «Συγγνώμη για την άμυνα», «Volre d'apote», «Στου αιώνα την παράγκα», «Θάλασσα στη σκάλα», «Άμλετ της Σελήνης» κ.ά. Ο Θάνος Μικρούτσικος ξεκίνησε τη δημόσια παρουσία του στη μουσική και στο τραγούδι το 1967. Με την έκδοση του πρώτου, μεγάλου του δίσκου, *Πολιτικά τραγούδια* (1975), καθιερώνεται ως μεγάλη δύναμη στο ελληνικό τραγούδι και συνεχίζει για 50 χρόνια μέχρι τον φετινό του δίσκο, *Ομίχλη των καιρών*. Αιχμή του δόρατος της τραγουδοποιίας είναι ο *Σταυρός του Νότου*, που κυκλοφόρησε το 1979 σπάζοντας το φράγμα των δύο εκατομμυρίων αντιτύπων, ρεκόρ για τη μελοποιημένη ποίηση σε ευρωπαϊκή κλίμακα.

Τραγουδούν μαζί του: Πάννης Κότσιρας, Μίλτος Πασχαλίδης, Χρήστος Θηβαίος, Κώστας Θωμαΐδης, Μαριάννα Πολυχρονίδη • **Συμμετέχουν σολίστ υπό τη διεύθυνση του Θύμιου Παπαδόπουλου.**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΜΑΝΩΛΗ ΡΑΣΟΥΛΗ

Όλα σε θυμίζουν...

Ο Μανώλης Ρασούλης υπήρξε στιχουργός, τραγουδοποιός, τραγουδιστής, συγγραφέας και δημοσιογράφος με δεκάδες αγαπημένα τραγούδια, εκατοντάδες άρθρα, ραδιοφωνικές εκπομπές, τηλεοπτικές συνεντεύξεις και αφιερώματα. Έχει χαρακτηριστεί από τους καλύτερους στιχουργούς των τελευταίων ετών – και οι στίχοι του μοιάζουν σήμερα επίκαιροι όσο ποτέ. Πολλά τραγούδια του έχουν ερμηνευθεί από σημαντικούς καλλιτέχνες και κάποια από αυτά διαμόρφωσαν μουσικά την εποχή τους – ο δίσκος *Η εκδίκηση της γυφτιάς*, με τον Νίκο Ξυδάκη, τον Νίκο Παπάζογλου κ.ά., άλλαξε κυριολεκτικά την πορεία του λαϊκού τραγουδιού στη χώρα μας. Η μουσική παράσταση στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού περιλαμβάνει μερικά από τα ωραιότερα τραγούδια του, από τις συνεργασίες του με σημαντικούς συνθέτες και ερμηνευτές όπως ο Μάνος Λοΐζος, ο Νίκος Ξυδάκης, ο Σταύρος Κουγιουμτζής, ο Χρήστος Νικολόπουλος, ο Πέτρος Βαγιόπουλος, η Βάσω Αλλαγιάννη, ο Νίκος Παπάζογλου, η Χαρούλα Αλεξίου, η Ελένη Βιτάλη, ο Σωκράτης Μάλαμας, ο Ορφέας Περίδης, η Μελίνα Κανά και τόσο άλλοι.

Ερμηνεύουν: Ελένη Βιτάλη, Θεοδωρή Κοττωνιάς, Σοφία Παπάζογλου, Μάνος Πυροβολάκης, Ναταλία Ρασούλη, Μπάμπης Στόκας, Αγγελική Τουμπανάκη και ο συνθέτης Πέτρος Βαγιόπουλος • **Κείμενα διαβάζει ο Πασχάλης Τσαρούχας** • **Μουσικό σχήμα:** Σωκράτης Γανιάρης (τύμπανα - κρουστά), Αλέξανδρος Ιακώβου (βιολί), Βασίλης Κετεντζόγλου (κιθάρα), Βαγγέλης Λιόλιος (μπουζούκι), Δημήτρης Λιόλιος (μπουζούκι), Τάσος Αθανασιάς (ακορντεόν), Στέλιος Φραγκούς (πιάνο), Τάκης Φραγκούς (κοντραμπάσο) • **Επιμέλεια ορχήστρας:** Τάκης Φραγκούς • **Επιμέλεια προγράμματος:** Ναταλία Ρασούλη, Έλλη Ρουμπέν • **Επιμέλεια οπτικού υλικού:** Δημήτρης Ιωαννίδης.

180 χρόνια Πανεπιστήμιο – 180 χρόνια τραγούδια!

Μουσική εκδήλωση για την επέτειο των 180 χρόνων από την ίδρυση του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Μια αναδρομή στην παράλληλη πορεία της πόλης της Αθήνας και του Πανεπιστημίου της. Τι «άκουσαν» τα Προπύλαια στα χρόνια αυτά; Μέσα από κείμενα εποχής, ήχους, μουσικές και τραγούδια αποτυπώνεται το ιστορικό και κοινωνικό κλίμα κάθε περιόδου από το 1837, όταν άνοιξε τις θύρες του το πρώτο Πανεπιστήμιο στην «οικία Κλεάνθους» στην Πλάκα, έως τις μέρες μας.

Έρευνα: Βαγγέλης Καραμανωλάκης (Ιστορικό Αρχείο ΕΚΠΑ), Λάμπρος Λιάβας (Τμήμα Μουσικών Σπουδών Φιλοσοφικής Σχολής ΕΚΠΑ) • **Συμμετέχει η Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής της ΕΡΤ (διεύθυνση: Τάσος Συμεωνίδης) με τη σύμπραξη γνωστών τραγουδιστών και της Χορωδίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ (διεύθυνση: Νίκος Μαλλιάρης) • Σκηνική επιμέλεια: Σοφία Σπυράτου • Σχεδιασμός φωτισμών: Λευτέρης Παυλόπουλος.**

ΚΑΜΕΡΑΤΑ - ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Σουήνυ Τοντ, ο δαιμόνιος κουρέας της οδού Φλητ

Το μιούζικαλ, μεταφρασμένο στα ελληνικά

Στο τρίτο ετήσιο ραντεβού της με το μιούζικαλ, η Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής και ο Γιώργος Πέτρου εκπλήσσουν για άλλη μια φορά το αθηναϊκό κοινό, παρουσιάζοντας ένα έργο που οι κριτικοί χαρακτήρισαν ως το σπουδαιότερο καλλιτεχνικό επίτευγμα του Μπροντγουάι: Το μουσικό θρίλερ *Sweeney Todd (Σουήνυ Τοντ)*, σε μουσική και στίχους του μεγαλύτερου ζωντανού θρύλου του αμερικανικού μουσικού θεάτρου, Stephen Sondheim (Στήβεν Σοντχάιμ) και κείμενο του Hugh Wheeler (Χίου Γουήλερ), το οποίο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το 1979, σαρώνοντας τα βραβεία Τόνυ. Το *Σουήνυ Τοντ* ανεβαίνει στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών σε μια εντυπωσιακή παραγωγή, με 26μελή θίασο από δημοφιλείς ηθοποιούς και λυρικούς τραγουδιστές, καθώς και ένα 35μελές συμφωνικό σύνολο. Η δράση τοποθετείται στο ζοφερό, βικτωριανό Λονδίνο του 19ου αιώνα. Εκεί διαδραματίζεται μια τραγική ιστορία με ισχυρές δόσεις μαύρου κιούμορ, που αποτελεί μια παραβολή γύρω από τις σκοτεινές πτυχές της ανθρώπινης ύπαρξης και της κοινωνίας.

Μουσική διεύθυνση - Σκηνοθεσία: Γιώργος Πέτρου • **Σκηνικά:** Πάρις Μέξης • **Κοστούμια:** Γιωργίνα Γερμανού • **Φωτισμοί:** Γιώργος Τέλλος • **Κινησιολογία - Χορογραφία:** Ζωή Χατζηαντωνίου • **Μετάφραση:** Γιώργος Πέτρου • **Μουσική προετοιμασία - Διδασκαλία:** Δημήτρης Πάκας • **Ερμηνεύουν:** Χάρης Ανδριανός (Σουήνυ Τοντ), Νάντια Κοντογεώργη (κυρία Λάβετ), Άρης Πλασκασοβίτης (Τομπίας), Μυρσίνη Μαργαρίτη (Τζοάννα), Χριστόφορος Σταμπόγλης (δικαστής Τέρπιν), Γιάννης Καλύβας (Αντονι), Γιάννης Χριστόπουλος (Αντόλφο Πιρέλλι), Άννα Κουτσαφτίκη (Ζητιάνα), Χρήστος Κεχρής (επίτροπος Μπάμφορντ). **Συμμετέχουν:** Λητώ Μεσσήνη, Χριστίνα Μικαλάκη, Μαριλένα Χρυσοχοϊδη, Μαρία Μουρκούση, Αναστασία Κότσαλη, Μιράντα Μακρυνιώτη, Αθηνά Καστρινάκη, Βαγγέλης Αγγελάκης, Σταύρος Ζουλιάτης, Χρήστος Χριστοδούλου, Γιάννης Μανιατόπουλος, Αποστόλης Ψυχράμης, Νικόλας Μπογιατζής, Σωτήρης Τριάντης, Αντώνης Δήμου, Άγγελος Χονδρογιάννης.

Συμπαράγωγή: Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου και Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής

ΓΙΑΝ ΤΙΡΣΕΝ

Solo in Concert

Ο Yann Tiersen (Γιαν Τίρσεν), κατεξοχήν λυρικός Ευρωπαίος συνθέτης, έγινε γνωστός στο ευρύ κοινό το 2001 μέσω της υπέροχης μουσικής που έγραψε για την ταινία του Ζαν-Πιερ Ζενέ *Αμελί*. Ο Τίρσεν μετράει ήδη στο ενεργητικό του εννέα στούντιο άλμπουμ, αρκετές συμμετοχές, live άλμπουμ και τρία υπέροχα σάουντρακ (*Amelie, Good bye, Lenin!, Tabarly*). Ο τελευταίος του δίσκος, με τον τίτλο *Eusa*, αντλεί την έμπνευσή του από το μικρό νησί στις όχθες της Βρετανίας (Ile d'Ouessant), όπου κατοικεί τα τελευταία χρόνια. Αγαπημένος του κοινού στην Ελλάδα, επισκέπτεται και πάλι τη χώρα για μια μοναδική παράσταση στο Ηρώδειο, κορωνίδα της περιοδείας του σε περίφημους χώρους όπως η Όπερα του Σύδνεϋ και το Barbican Center. Από την πρώτη του εμφάνιση στην Εθνική Λυρική Σκηνή ως σήμερα ο Γιαν Τίρσεν δεν παύει να μας συγκινεί.

Υπό την αιγίδα του Γαλλικού Ινστιτούτου

IMANY

Η Ιμανύ έγινε γνωστή στην Ελλάδα ήδη από το πρώτο της σινγκλ, το «You will never know», που τραγουδήθηκε πολύ, και άλλες επιτυχίες της που αγαπήθηκαν. Η ίδια δηλώνει ότι η επαφή που έχει με το ελληνικό κοινό είναι μοναδική και η Ελλάδα από τους αγαπημένους της προορισμούς. Η Ιμανύ έρχεται αυτό το καλοκαίρι στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού, καλεσμένη από το Φεστιβάλ Αθηνών, για μια μοναδική συναυλία, στην οποία θα τραγουδήσει παλιές, αλλά και νέες επιτυχίες της από τον τελευταίο της δίσκο, *The Wrong Kind of War*, που κυκλοφόρησε πριν λίγους μήνες. Μέσα από στίχους τραγουδιών όπως το «Clap your Hands», η φωνή της φτάνει σ' εμάς σαν κραυγή για ελευθερία, δικαιοσύνη και ισότητα. Το κοινό θα απολαύσει την εξωτική, νοσταλγική, ρομαντική, ευαίσθητη, αλλά και δυναμική φωνή της κάτω από την Ακρόπολη.

Υπό την αιγίδα του Γαλλικού Ινστιτούτου

STILE ANTICO

In a Strange Land

Το πολυφωνικό σύνολο Stile Antico, που έχει αφοσιωθεί στη μελέτη της αναγεννησιακής μουσικής και από το 2005 έχει διαπρέψει σε διεθνείς διοργανώσεις με τις εμφανίσεις του, έρχεται στο Φεστιβάλ Αθηνών για να παρουσιάσει μια ξεχωριστή παράσταση. Το *In a Strange Land* είναι ένα μουσικό αφιέρωμα σε συνθέτες που διώχθηκαν από τη βασίλισσα Ελισάβετ Α΄ της Αγγλίας εξαιτίας της υποστήριξής τους στον Καθολικισμό. Έργα των Philips, Dering και Dowland, που πήραν τον δρόμο της εξορίας, αλλά και των William Byrd και Robert White, που παρέμειναν στη χώρα και εξέφρασαν την αντίθεσή τους μέσω του έργου τους, θα ερμηνευθούν με μοναδικό τρόπο από το ταλαντούχο δωδεκαμελές σχήμα. Οι Stile Antico δουλεύουν χωρίς μαέστρο και έχουν κατακτήσει κοινό και δισκογραφία με το ρεπερτόριό τους, που κινείται από τους λαμπρούς συνθέτες της εποχής των Τυδώρ μέχρι τα έργα της φλαμανδικής και της ισπανικής σχολής και το πρώιμο μπαρόκ.

ΛΕΝΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ – ΑΝΤΡΕΪ ΧΟΒΡΙΝ

Transit Songs

Ρεσιτάλ μπροστά σ' ένα ποιητικό τοπίο

Η μεσόφωνος Λένια Ζαφειροπούλου και ο Andrej Hovrin (Αντρέι Χόβριν) στο πιάνο παρουσιάζουν μια βραδιά τραγουδιού, ποίησης και video art αφιερωμένη στις απτές και άυλες μεθοριακές γραμμές, στα σύνορα των τόπων, του χρόνου και της ψυχής. Από τον Λούντβιχ βαν Μπετόβεν ως τον Μπέντζαμιν Μπρίττεν, οι άνθρωποι τραγουδούν για να διασχίσουν απτόητοι τα σκοτεινά δάση και τα ασαφή όρια της ύπαρξης. Το τραγούδι είναι η επίκληση όσων στέκουν από την άλλη μεριά των συνόρων και στενίζουν απροσπλάστες τις πατρίδες, τον χαμένο χρόνο ή τον ίδιο τον εαυτό τους. Το τραγούδι αναπλάθει, ό,τι τα σύνορα έχουν κρύψει από το βλέμμα μας. Το τραγούδι είναι αυτο-μάγεμα για να περάσεις ατρόμητος από την παρούσα στιγμή στη στιγμή που φοβάσαι ή ελπίζεις ή προσμένεις. Είναι η βοήθεια όταν οι λέξεις δεν αρκούν για να μεταβείς από τη νηφαλιότητα στην έκσταση. Είναι η κίνηση της ψυχής, η λέμβος που διασχίζει κάθε μεθοριακό ποταμό. Τραγούδια των Λούντβιχ βαν Μπετόβεν, Φραντς Σούμπερτ, Ρόμπερτ Σούμαν, Φέλιξ Μέντελσον, Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι, Μοντέστ Μουσόργκκι και Μπέντζαμιν Μπρίττεν. Μεταφράσεις κειμένων: Λένια Ζαφειροπούλου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΑΣΟΣ

Ρεσιτάλ πιάνου

Έργα Μπέλα Μπάρτοκ, Τζον Λούθερ Άνταμς, Γιώργου Σισιλιάνου

Ο γνωστός πιανίστας Στέφανος Νάσος παρουσιάζει ένα πρόγραμμα στο οποίο πιάνο και κρουστά συνεργάζονται σε διάφορους συνδυασμούς, με επίκεντρο τη *Σονάτα για δύο πιάνο και κρουστά* του σπουδαίου Ούγγρου συνθέτη Μπέλα Μπάρτοκ – έργο από το καθιερωμένο διεθνώς ρεπερτόριο για πιανίστες και κρουστούς. Αν και δεν ανήκουν στη λεγόμενη πρωτοπορία, τα έργα αυτά έχουν έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα, που τα κάνει ξεχωριστά. Σε πρώτη πανελλήνια παρουσίαση θα εκτελεστεί το *Red Arc / Blue Veil* (2001) για πιάνο, μάλετ και ηλεκτρονικούς ήχους, του Τζον Λούθερ Άνταμς (Πούλιτζερ, 2015), του οποίου ο ήχος είναι ιδιαίτερος και αναγνωρίσιμος. Η *Ταναγραία, op. 17a* (1957), σουίτα μπαλέτου για δύο πιάνο και κρουστά, του Γιώργου Σισιλιάνου, θα παιχτεί ως ελάχιστος φόρος τιμής στον σπουδαίο Έλληνα συνθέτη – είναι ένα έργο που έχει παρουσιαστεί ελάχιστα στη συγκεκριμένη μορφή, ενώ ηχογραφήθηκε για πρώτη φορά σε CD από τους συντελεστές της συναυλίας μόλις το 2016. John Luther Adams: *Red Arc / Blue Veil* [2001] (για πιάνο, μάλετ, και ηλεκτρονικούς ήχους) [πρώτη πανελλήνια παρουσίαση], Γιώργος Σισιλιάνος: *Ταναγραία, op. 17a* [1957], σουίτα μπαλέτου για δύο πιάνο και κρουστά, Βέλα Βαρτόκ: *Σονάτα για δύο πιάνο και κρουστά*.

Παίζουν: Στέφανος Νάσος και Απόστολος Παλής (πιάνο), Μάριος Νικολάου και Μαρίνος Τρανουδάκης (κρουστά).

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΑΧΟΥΡΗΣ – ΧΟΡΩΔΙΑ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ – SOFIA SINFONIETTA

...ο πόνος του πολέμου, το πένθος και η φυγή

Ο συνθέτης Φίλιππος Τσαλαχούρης παρουσιάζει τρία έργα του σε σύμπραξη με τη Χορωδία Σπουδαστών του Ωδείου Αθηνών και τη διεθνούς φήμης συμφωνική ορχήστρα της Σόφιας Sofia Sinfonietta. Το *Αλέξιντας 1999, op. 31*, για έγχορδα, που είχε πρωτοπαχτεί από τη Συμφωνική Ορχήστρα του Πάζαρτζικ, μιλάει για το σερβικό χωριό Αλέξιντας, που ισοπεδώθηκε από τις δυνάμεις του NATO κατά λάθος και εν μέσω εκκευρίας. Οι *επτά λόγοι του Χριστού επάνω στο Σαυρά, op. 65, op. 1* ήταν μια παραγγελία του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, όπου και παίχτηκε το 2009, υπό τη διεύθυνση του Θεόδωρου Αντωνίου και με αφηγητή τον Μιχαήλ Μαρμαρινό – ο οποίος θα είναι και τώρα ο αφηγητής της παράστασης. Η *Συμφωνία op. 5, op. 87, Των μακρών μεγάλων δρόμων*, έργο του 2014, που θα παρουσιαστεί σε παγκόσμια πρώτη εκτέλεση, έχει ως θέμα την τραγική διαδρομή που ακολουθούν συχνά οι άνθρωποι και διαρθρώνεται σε τέσσερα μέρη: απελπισία, περιουλλογή, νοσταλγία και απόφαση για φυγή.

ERGON ENSEMBLE

Madness / Τρέλα

Το Ergon Ensemble επανέρχεται στο Φεστιβάλ Αθηνών, παρουσιάζοντας μια μουσική πρόταση πάνω στην τρέλα. Ο Πάρις Μέξης επιμελείται σκηνοθετικά τρία αριστουργήματα του σύγχρονου μουσικού ρεπερτορίου, που ερμηνεύουν ο εξαιρετικός βαρύτονος Holger Falk (Χόλγκερ Φαλκ) και η ανερχόμενη σοπράνο Άρτεμις Μπόγγρη, υπό τη διεύθυνση του μόνιμου συνεργάτη της ομάδας, διεθνούς φήμης μαέστρου Kaspar de Roo (Κάσπερ ντε Ρο). Το κοινό θα έχει την ευκαιρία να απολαύσει την *Κασσάνδρα* του Ιάνη Ξενάκη, έργο για βαρύτονο και σόλο κρουστά (1987), που αποτελεί μέρος του μοναδικού σκηνοθετικού έργου του συνθέτη, *Ορέστεια*. Στη συνέχεια το *My Illness Is the Medicine I Need* (*Η αρρώστια μου είναι το γιατρικό που χρειάζομαι*) του Thomas Larcher (Τόμας Λάρχερ), έργο για σοπράνο, πιάνο, βιολί και τσέλο (2002/2013), που βασίζεται σε εσωτερικούς μονολόγους ασθενών σε ψυχιατρεία. Τέλος, το *Eight Songs for a Mad King* (*Οκτώ τραγούδια για έναν τρελό βασιλιά*) του Peter Maxwell Davies (Πήτερ Μάξγουελ Νταϊήβις), έργο για ανδρική φωνή και ενόργανο σύνολο (1969), που αναφέρεται στη διαταραγμένη προσωπικότητα του βασιλιά Γεωργίου Γ' του Ηνωμένου Βασιλείου.

Ερμηνεύουν: Χόλγκερ Φαλκ (βαρύτονος), Άρτεμις Μπόγγρη (σοπράνο) • **Διεύθυνση ορχήστρας:** Κάσπερ ντε Ρο • **Σκηνοθετική επιμέλεια - Σχεδιασμός σκηνοθετικών και κοστούμιών:** Πάρις Μέξης • **Σχεδιασμός φωτισμών:** Σάκης Μπιρμπιλής • **Σχεδιασμός ήχου:** Κατερίνα Βάμβα • **Καλλιτεχνική επιμέλεια:** Αλέξανδρος Μούζας • **Ergon Ensemble:** Νίκος Νικόπουλος (φλάουτο), Κώστας Τζέκος (κλαρινέτο), Χρήστος Σακελλαρίδης (πιάνο), Μπάμπης Ταλιαδούρος (κρουστά), Κώστας Παναγιωτίδης (βιολί), Δημήτρης Τραυλός (τσέλο). [Η παράσταση θα παιχτεί στο ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ – ΡΕΞ]

ARTÉFACTS ENSEMBLE

Αφιέρωμα στον Φρανκ Ζάππα

Το δραστήριο και πάντα δημιουργικό σχήμα ARTéfacts Ensemble παρουσιάζει στο Φεστιβάλ Αθηνών μια παράσταση-συναυλία προς τιμήν του Φρανκ Ζάππα, από τους σημαντικότερους μουσικούς του 20ού αιώνα. Συνδυάζοντας στοιχεία από τη ροκ, την τζαζ, ακόμη κι από τη λαϊκή μουσική, αλλά και τη σύγχρονη κλασική, ο Ζάππα ήταν ένα πνεύμα ασυμβίβαστο που δεν έπαψε να ασκεί κριτική, μέσω των στίχων του, ακόμα και στη μουσική βιομηχανία που τον υποστήριζε. Η παράσταση καλύπτει ένα ευρύ φάσμα του έργου του και ξεφεύγει από το πλαίσιο μιας συνηθισμένης συναυλίας, καθώς περιλαμβάνει σκηνοθετική δράση με θεατρικά και χιουμοριστικά στοιχεία, σε ύφος παρόμοιο με αυτό των συναυλιών του καλλιτέχνη. Οι μουσικοί του δωδεκαμελούς σχήματος συζητούν μεταξύ τους, τραγουδούν ή παίζουν διαφορετικά όργανα, στοχεύοντας στη σάτιρα και τον κοινωνικό σχολιασμό.

Σκηνοθεσία: Λουίζος Ασλανίδης • **Μουσικοί:** Αι Motohashi (πιάνο), Guido De Flaviis (σαξόφωνο), Σπύρος Τζέκος (κλαρινέτο), Λαέρτης Κοκολάνης (βιολί), Μάριος Δαπεργόλας (βιόλα), Θεοδωής Βαζάκας (κρουστά), Κώστας Σερεμέτης (κρουστά) • **Μεταγραφές πρωτότυπης μουσικής:** Μάνος Βεντούρας.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 – ΚΗΠΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ

Αθάνατη Αφροδίτη

Τραγούδια για τον έρωτα και την αγάπη

Ο Νίκος Ξυδάκης, από τους σημαντικότερους συνθέτες της γενιάς του, τραγουδισμένος από τους σπουδαιότερους ερμηνευτές, έχει δείξει και στο παρελθόν την αγάπη του για την ποίηση. Φέτος παρουσιάζει στον Κήπο της Πειραιώς 260 μια μουσική παράσταση με μελοποιήσεις ποιημάτων για τον έρωτα και την αγάπη. Με έμπνευση από την ποίηση της Σαπφώς (σε απόδοση Οδυσσέα Ελύτη), του Μιχάλη Γκανά και του Διονύση Καψάλη, ο Ξυδάκης γράφει μουσική και τραγούδια, πολλά εκ των οποίων θα παρουσιαστούν για πρώτη φορά στο Φεστιβάλ Αθηνών. Τα τραγούδια θα ερμηνεύσουν, μαζί με τον συνθέτη, η Μαρίνα Σάττι μαζί με το εξαιρετικό γυναικείο φωνητικό σύνολο fonés – γνωστό από τις πετυχημένες world διασκευές του. Μαζί τους συμπράττει το κουαρτέτο εγχόρδων Ηχώ, καθώς και ένα τρίο από πιάνο, σαξόφωνο και βιόλα ντα γκάμπα, που θα καλύψει με μουσικά ιντερμέδια μπαρόκ μουσικής τα περάσματα ανάμεσα στα μέρη της συναυλίας.

Ερμηνεύουν: Νίκος Ξυδάκης, Μαρίνα Σάττι • **Φωνητικό σύνολο fonés:** Ειρήνη Αραμπατζή, Ευγενία Λιάκου, Ερασμία Μαρκίδη, Άννη Ντουμούζη, Έλενα Παπαδημητρίου, Ελένη Ποζατζίδου, Μαρίνα Σάττι, Βιργινία Φραγκούλατζη • **Κουαρτέτο εγχόρδων Ηχώ:** Διονύσης Βερβιτσιώτης (βιολί), Μιχάλης Βρέττας (βιολί), Ηλίας Σδούκος (βιόλα), Μιχάλης Πορφύρης (βιολοντσέλο) • **Σολίστες:** Δημήτρης Μπουζάνης (πιάνο), Δημήτρης Χουντής (σαξόφωνο), Άγγελος Ρεπαπής (βιόλα ντα γκάμπα) • **Επιμέλεια προγράμματος:** Νίκος Ξυδάκης • **Επιμέλεια ορχήστρας:** Δημήτρης Μπουζάνης • **Υπεύθυνος ήχου:** Γιώργος Καρωτής.

TAKIM

Γιατί, γλυκό μου sweet heart

Τζαζ και χιτζάζ: από το Έλις Άιλαντ στο Σικάγο

Την περίοδο 1891-1924 υπολογίζεται ότι μετανάστευσαν στην Αμερική περίπου 500.000 Έλληνες (το 15% του συνολικού πληθυσμού). Για τους μετανάστες το τραγούδι, η μουσική και ο χορός λειτούργησαν ως στοιχεία ταυτότητας και σύμβολα εθνικής και κοινωνικής προέλευσης. Ανάμεσά τους υπήρξαν μουσικοί και τραγουδιστές που σταδιοδρόμησαν στα κέντρα διασκέδασης της ομογένειας, με μουσικές που ξεκινούσαν από τα μικρασιάτικα συρτά, τους καρσιλαμάδες και τα ζείμπέκικα, τους εβραϊκούς χορούς και τις ανατολίτικες μελωδίες για να δημιουργήσουν ένα έξοχο πάντρεμα με την τζαζ, το σουίνγκ, τις οπερέτες. Το κανονάκι, το ούτι και το κλαρίνο πήραν θέση δίπλα στις αμερικάνικες μπάντες πνευστών, σε τραγούδια που ηχογραφήθηκαν και τραγουδήθηκαν πολύ.

Συγκρότημα Τακίμ: Θωμάς Κωνσταντίνου (ούτι, λαγούτο), Αλέξανδρος Αρκαδόπουλος (κλαρίνο), Γιώργος Μαρινάκης (βιολί), Πάνος Δημητρακόπουλος (κανονάκι), Κώστας Μερετάκης (κρουστά), Γιάννης Πλαγιαννάκος (μπάσο) • **Μαζί με τους Τακίμ τραγουδούν ο Γιάννης Νιάρκος και η Κατερίνα Τζιβίλογλου** • Συμμετέχει ο Πετρολούκας Χαλκιάς.

ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΜΠΑΜΠΑΛΗ QUARTET

Από τη Δύση ως την Άπω Ανατολή

Η Ανδριάνα Μπάμπαλη, συμμετέχοντας σε ένα αμιγώς γυναικείο κουαρτέτο, θα ταξιδέψει το κοινό της Πειραιώς 260 από τη Δύση ως την Άπω Ανατολή. Ένας μουσικός γύρος του κόσμου, με όχημα πρωτότυπες διασκευές τραγουδιών από όλα τα σημεία της γης, σε συνδυασμό με τραγούδια από την ελληνική παράδοση, αλλά και από την προσωπική της δισκογραφία. Η δημοφιλής ερμηνεύτρια έχει στο ενεργητικό της έξι προσωπικούς δίσκους, ενώ έχει συνθέσει και πρωτότυπη μουσική για παραστάσεις.

Ανδριάνα Μπάμπαλη Quartet: Ανδριάνα Μπάμπαλη (τραγούδι, κιθάρα), Βασιλική Μαζαράκη (βιολί), Μαρί Χασάπη (κοντραμπάσο), Εύη Μάζη (πάνο, φλάουτο, τραγούδι) • **Ενορχηστρώσεις - Διασκευές:** Άκης Κατσουπάκης.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΟΜΒΟΛΟΣ

Homesickness Blues: οι Έλληνες στο υπόγειο της Αμερικής

«I'll never forget the day I left my home...» είναι οι πρώτοι στίχοι του «Homesickness blues», ενός από τα πρώτα υπάρχοντα ηχογραφημένα μπλουζ (1916). Όσο κι αν εμπίπτει εύκολα στην κατηγορία του στερεότυπου, η φράση αυτή μπορεί να γεφυρώσει δύο εντελώς διαφορετικά μουσικά είδη που γεννιούνται σχεδόν ταυτόχρονα: την τζαζ και το ελληνικό αστικό τραγούδι. Στη μουσική παράσταση που προτείνουμε, επιλεγμένα κομμάτια πρώιμου σουίνγκ και μπλουζ συνυπάρχουν με παραδοσιακά ελληνικά τραγούδια στην αστική εκδοχή τους, όπως μας έχουν διασωθεί στις πρώτες ηχογραφήσεις των Ελλήνων στην Αμερική. Η ξενάγηση σ' αυτό το μουσικό τοπίο γίνεται μέσα από την αφήγηση της Μαρίας Σαραντοπούλου- Οικονομίδου *Οι Έλληνες της Αμερικής όπως τους είδα* (εκδόθηκε το 1916 και περιγράφει τις εντυπώσεις από ένα ταξίδι του 1913). Δύο ηθοποιοί, η μία στον ρόλο της συγγραφέως-αφηγήτριας και η άλλη σε τρεις ρόλους, της τραγουδίστριας-κονσοματρίς σε έναν καταυλισμό ανθρακωρύχων, της Αμερικανίδας κοπέλας ενός εργάτη και της συζύγου σε έναν μικτό γάμο, δημιουργούν το σκηνικό πλαίσιο για την ανάδειξη αυτής της μουσικής συνύπαρξης.

Σύλληψη - Επιλογή κομματιών - Ενορχήστρωση: Κώστας Βόμβολος • **Εκτέλεση μουσικών κομματιών:** The Speakeasies Swing Band! • **Αφήγτρια:** Μαριλού Βόμβολου • **Στους υπόλοιπους ρόλους:** Κατερίνα Σισίνη • **Σκηνοθεσία:** Ακύλλας Καραζήσης • **Δραματουργία:** Αναστασία Τζέλλου, Ροδιά Βόμβολου.

NINA ΛΟΤΣΑΡΗ – OPERA CHAOTIQUE

Καμπαρέ Τρούμπα: από τα λιμάνια του κόσμου στο λιμάνι του Πειραιά

Η δημοφιλής και λαμπερή περφόρμερ Νίνα Λοτσάρη και το σουρεαλιστικό ντουέτο των Opera Chaotique (Γιώργος Τζιουβάρης – Χρήστος Κουτσογιάννης), που έχει ξεχωρίσει τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, μας ταξιδεύουν με γνωστές μελωδίες στα μεγαλύτερα λιμάνια του κόσμου. Με ένα πλήθος μουσικές από τον κινηματογράφο και μέσα από ανατρεπτικές διασκευές και χιουμοριστικές ιστορίες μας φέρνουν στο λιμάνι του Πειραιά και την Τρούμπα του παρελθόντος. Η Νίνα Λοτσάρη, γνωστή για τη δυναμική παρουσία της στην όπερα και σε θεάματα καμπαρέ και μιούζικαλ, και οι Opera Chaotique, με τη μοναδική αισθητική και τη σαρωτική σκηνική παρουσία τους, υπόσχονται μια βραδιά απόδρασης από την καθημερινότητα, σε ύφος παρισινού καμπαρέ, στον Κήπο της Πειραιώς 260. Συμμετέχει πενταμελής ορχήστρα.

STRING DEMONS

The Athens Demon Concert

Οι «δαίμονες των εγχόρδων» Κωνσταντίνος Μπουντούνης (βιολοντσέλο, κρουστά) και Λυδία Μπουντούνη (βιολί) γνωρίζουν πώς να συμφιλιώνουν με μοναδικό και εκρηκτικό τρόπο την κλασική μουσική με το χέβι μέταλ, την παραδοσιακή/λαϊκή με το ροκ, και να ταξιδεύουν το κοινό όπου φτάνει η μουσική, με ρυθμό, τρέλα, κιούμφορ, κρουστά-τύμπανα και έγχορδα. Το βιολοντσέλο του Κωνσταντίνου, το βιολί της Λυδίας, η ματιά τους πάνω στις συνθέσεις των Βιβάλντι, Βαμβακάρη, Queen, Iron Maiden δημιουργούν μια μοναδική βραδιά, όπου η Lady Gaga θα συναντηθεί με τα λαϊκοδημοτικά, οι Abba με τα ποντιακά, και τα ακούσματα από τη βυζαντινή μουσική με τον ηλεκτρονικό ήχο. Στον Κήπο της Πειραιώς 260, τα δύο αδέρφια θα παρουσιάσουν επίσης καινούργιες τους διασκευές και συνθέσεις από τον τρίτο τους δίσκο, που θα κυκλοφορήσει σύντομα. Οι String Demons, μετά από έναν έντονο συναυλιακό χειμώνα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, έρχονται με ανανεωμένη μουσική ορμή, και με τη γνώση τους ανατρεπτικότητα καλούν το κοινό σε μια μουσική εκδρομή με πολλές εκπλήξεις.

ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΠΑΙΖΕΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260!

Μια ακόμα συνεργασία της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης με το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου. Μια καινούργια πρόταση για τους φιλότεχνους θεατές: συναυλίες ραδιοφωνικής δομής και ταυτόχρονα οπτικοποιημένες εκπομπές στα ερτζιανά. Το Τρίτο Πρόγραμμα της ΕΡΤ και οι παραγωγοί του παρουσιάζουν επί σκηνής, στον κήπο της Πειραιώς 260, παραγωγές διαφορετικού ύφους (μπαρόκ μουσική, πολυσυλλεκτική τζαζ, αθηναϊκό τραγούδι εποχής) με απευθείας ραδιοφωνική μετάδοση, αλλά και πρωτότυπη συναυλιακή παρουσίαση. Νύμφες, ξωτικά, νεράιδες και ποιμένες ξεπροβάλλουν από τους θάμνους του κήπου της Πειραιώς 260 μέσα από μπαρόκ μουσικές ερμηνείες, σαξόφωνα, κρουστά, πλήκτρα και έγχορδα κυριαρχούν σε έναν διήμερο Μαραθώνιο τζαζ αυτοσχεδιασμού με πολυπολιτισμικό χαρακτήρα, ενώ το πιάνο και οι φωνές συνδιαλέγονται με ένα κουιντέτο χάλκινων πνευστών στους χορευτικούς ρυθμούς και τις μελωδίες της παλιάς Αθήνας. Ακούτε και... βλέπετε Τρίτο, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών.

Day/Night Jazz Session

Διήμερος Μαραθώνιος τζαζ σχημάτων

Γνωστά μουσικά σχήματα δημιουργούν μια κεφάτη ατμόσφαιρα για δύο ξεχωριστές καλοκαιρινές βραδιές. Η πρώτη συναυλία αναδεικνύει τη δυναμικότητα της αμιγώς ελληνικής τζαζ σκηνής, με τη συμμετοχή τριών σχημάτων από τη χώρα μας: The Next Step Quintet, Χάρης Λαμπράκης Quartet και Γιώργος Κοντραφούρης Quartet. Στη δεύτερη βραδιά συμμετέχουν τρία γκρουπ, που με τη σύνθεση των μουσικών τους και το μουσικό τους ύφος καταδεικνύουν την πολυπολιτισμική μουσική πραγματικότητα της ελληνικής τζαζ σκηνής: Ziad Rajab Trio, Adedeji Adetayo Afreekanism Project, Haig Yazdjian Quartet.

1η μέρα: The Next Step Quintet, Χάρης Λαμπράκης Quartet, Γιώργος Κοντραφούρης Quartet.

2η μέρα: Ziad Rajab Trio: Ziad Rajab, Συρία (ούτι), James Wylie, Νέα Ζηλανδία (σαξόφωνο), Κώστας Αθανασιάδης (ντραμς) • Adedeji Adetayo Afreekanism Project, με Νιγηριανούς και Έλληνες μουσικούς • Haig Yazdjian Quartet: Haig Yazdjian (ούτι, φωνή), Πέτρος Βαρθακούρης (κοντραμπάσο), Θάνος Χατζηαναγνώστου (ντραμς), Jann Keerim (πιάνο).

EX SILENTIO - ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΛΑΙΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Νύμφες, ξωτικά, νεράιδες και ποιμένες

Έργα Μοντεβέρντι, Πέρσελ, Τζ. Μπλόου, Χαίντελ κ.ά.

Μουσική παράσταση αφιερωμένη στα μυθικά πλάσματα του Μεσαίωνα, της Αναγέννησης και του Μπαρόκ. Το σύνολο παλαιάς μουσικής Ex Silentio συναντά τη σοπράνο Φανή Αντωνέλου και με τις αφηγήσεις της Τζουλιέττα Καρόρη δημιουργεί μια ξεχωριστή ατμόσφαιρα, στην οποία ζωντανεύουν νύμφες, νεράιδες, ξωτικά και ποιμένες από τραγούδια, μουσικές και αφηγήσεις του παρελθόντος. Το σύνολο Ex Silentio δημιουργήθηκε το 2001 και ειδικεύεται στην παλαιά μουσική και στην ιστορική ερμηνεία. Έχει συνεργαστεί με καταξιωμένους καλλιτέχνες όπως η Σαβίνα Γιαννάτου, ο Michael Chance κ.ά. και έχει εμφανιστεί σε φεστιβάλ μουσικής δωματίου στην Ελλάδα, καθώς και σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες και φεστιβάλ του εξωτερικού. Έχει ηχογραφήσει για τις γερμανικές εταιρείες Talanton και Carpe Diem. Ο δίσκος *Μνήμη* απέσπασε το βραβείο Supersonic του περιοδικού *Pizzicato* και προτάθηκε για τα βραβεία της International Classical Music Awards.

Ιδέα - Κείμενα - Απαγγελία: Τζουλιέττα Καρόρη • Ex Silentio - σύνολο παλαιάς μουσικής: Φανή Αντωνέλου (σοπράνο), Δημήτρης Κούντουρας (διεύθυνση, φλάουτο με ράμφος, τραβέρο), Φανή Βοβώνη (μπαρόκ βιολί), Ανδρέας Λινός (βιόλα ντα γκάμπα), Πάνος Ηλιόπουλος (τέμπαλο).

ΔΑΥΙΔ ΝΑΧΜΙΑΣ

Στον καιρό της Αθήνας

Ένα μουσικό ταξίδι στα τραγούδια του πρώτου μισού του 20^{ου} αιώνα της παλιάς Αθήνας, μια περίοδο κατά την οποία μεγαλούργησαν σπουδαίοι Έλληνες συνθέτες και τραγουδιστές, που προσέγγισαν μουσικά τους Ευρωπαίους συναδέλφους τους, αναπτύσσοντας ένα πλούσιο ρεπερτόριο τάνγκο, φοξ τροτ, σουίνγκ και βαλς. Αттіκ, Γιαννίδης, Χαιρόπουλος, Σουγιούλ, Δανάη, Βέμπο, Γούναρης είναι μερικοί μόνο από τους δημοφιλείς καλλιτέχνες της εποχής που, είτε με «μεταγλωττισμένα» είτε με πρωτότυπα τραγούδια, παραμένουν ζωντανοί, ανθεκτικοί και αγαπημένοι έως τις μέρες μας. Η παράσταση περιλαμβάνει ιδιαίτερες επιλογές τραγουδιών εκείνου του καιρού, άλλα μεταφρασμένες επιτυχίες, άλλα αδίκως παραγνωρισμένα.

Καλλιτεχνική επιμέλεια - Ενορχήστρωση - Πιάνο: Δαυίδ Ναχμίας • Ερμηνεύουν: Θάνος Πολύδωρας, Εβελίνα Νικόλιζα, Λητώ Μεσσίνη, Καίτη Πάντζαρη.

ATHENS OPEN AIR FILM FESTIVAL

Η παρέα των λύκων (1984)

Σκηνοθεσία: Neil Jordan (Νηλ Τζόρνταν)

STAND UP COMEDY

Summer Comedy Party

Stand up comedy, improν comedy και ό,τι άλλο προκύψει. Μια βραδιά αφιέρωμα στα νέα είδη κωμωδίας, όπου εκπρόσωποι του stand up comedy και του κωμικού αυτοσχεδιασμού συναντιούνται επί σκηνής και δημιουργούν ένα διαδραστικά σατιρικό summer comedy party, γεμάτο με απολαυστικές στιγμές αγνής κωμωδίας και μουσικές νότες. Στο πρώτο μέρος της παράστασης μεταφερόμαστε σε ένα comedy club από το οποίο θα παρελάσουν μερικοί από τους καλύτερους stand up κωμικούς που έχει να επιδείξει η Ελλάδα. Στο δεύτερο μέρος τη σκηνή γεμίζει η ομάδα του Κωμικού Μπουμ, που σε συνεργασία με το κοινό δημιουργούν μια αυτοσχεδιαστική παράσταση χωρίς σενάριο, χωρίς πρόβες και χωρίς ντροπή.

Παίζουν: Λάμπρος Φισφής, Γιώργος Χατζηπαύλου, Δημήτρης Μακαλιάς, Γιάννης Σαρακατσάνης, Βύρωνας Θεοδωρόπουλος, Μιχάλης Μαθιουδάκης, Ζήσης Ρούμπος, Γιώργος Αγγελόπουλος, Αριστοτέλης Ρήγας • Επιμέλεια παράστασης: Λάμπρος Φισφής, Γιώργος Χατζηπαύλου.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΓΟΥΙΛΙΑΜ ΚΕΝΤΡΙΤΖ

More Sweetly Play the Dance / Παίξτε τον χορό ακόμα πιο γλυκά

Σε αυτήν της μεγάλης κλίμακας κινηματογραφική προβολή, ο Νοτιοαφρικανός William Kentridge (Γουίλλιαμ Κέντριτζ) παρουσιάζει μια πομπή από σκιάδεις φιγούρες που προχωρούν υπό τους ήχους μιας ορχήστρας με χάλκινα πνευστά. Ένα караβάνι σκιών σαράντα μέτρων προβάλλεται σε οκτώ οθόνες, παραπέμποντας στο μεσαιωνικό *danse macabre*. Ωστόσο, η πομπή αυτή έχει να κάνει περισσότερο με τη ζωή παρά με τον θάνατο. Το θέαμα των ανθρώπων που συντρίβονται υπό το βάρος των πραγμάτων τους, ενώ οδεύουν προς ένα άγνωστο μέλλον, φέρνει αναπόφευκτα στον νου την προσφυγική κρίση. Το μοτίβο της πομπής μεταμορφώνεται έτσι σε διαχρονικό σύμβολο μετακίνησης, φυγής και πολιτικών αλλαγών. Ο Κέντριτζ θίγει το ζήτημα της υπαρξιακής μοναξιάς του περιπλανώμενου οδοιπόρου, απεικονίζοντας ανθρώπους να περπατούν ο ένας πίσω από τον άλλον, από τη μια χώρα στην άλλη, από τον γνώριμο τρόπο του πολέμου στον φόβο και την ελπίδα του άγνωστου προορισμού. Ο τίτλος της παράστασης εμπνέεται από τον στίχο ενός ποιήματος του Πάουλ Τσέλαν: «Παίξτε τον θάνατο ακόμα πιο γλυκά». Όμως ο Κέντριτζ δεν απεικονίζει έναν χορό νεκρών, αλλά μια λιτανεία από σκιές που παρελαύνουν μέσα στο σπήλαιο του Πλάτωνα.

ΓΙΟΥΛΙΑΝ ΡΟΖΕΦΕΛΝΤ

Μανιφέστο

Ο Γερμανός καλλιτέχνης και κινηματογραφιστής Julian Rosefeldt (Γιούλιαν Ρόζεφελντ) δημιουργεί μια κινηματογραφική εγκατάσταση με θέμα τον ρόλο του καλλιτέχνη στη σύγχρονη κοινωνία. Το *Μανιφέστο* είναι το πιο πρόσφατο έργο του, δημιουργήθηκε για τις ανάγκες της Άρχουσας 2017 Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης, στη Δανία, και εκτίθεται εκεί μέχρι τα τέλη Απριλίου. Δεκατρείς γιγαντοοθόνες προβάλλουν 13 βίντεο, εμπνευσμένα από τα μεγάλα καλλιτεχνικά μανιφέστα (Φουτουρισμό, Νταντά, Fluxus, Σουπρεματισμό, Καταστασιακούς, Δόγμα 95 κ.ά.), αλλά και από ανεξάρτητους καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, χορευτές, κινηματογραφιστές. Σε όλα τα βίντεο πρωταγωνιστεί η βραβευμένη Αυστραλή ηθοποιός Καίητ Μπλάνσετ, ενσαρκώνοντας μοναδικά δεκατρείς διαφορετικούς χαρακτήρες, μεταξύ των οποίων μία δασκάλα, μία κουκλοπαίχτρια, μία εργάτρια, έναν άστεγο. Ένα μανιφέστο των μανιφέστων, που δίνει φωνή σε διάσημους και άσημους δημιουργούς, από διαφορετικές χρονικές περιόδους. Ο Γιούλιαν Ρόζεφελντ είναι στενός συνεργάτης του θεάτρου Schaubühne am Lehniner Platz. Έργα του περιλαμβάνονται στις συλλογές των σημαντικότερων μουσείων του κόσμου.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μια άλλη ζωή: ανθρώπινες ροές, άγνωστες Οδύσσειες

Το Φεστιβάλ Αθηνών φιλοξενεί, στην Πειραιώς 260, τη μεγάλη έκθεση του Μουσείου Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης αφιερωμένη στους πρόσφυγες και τη μετανάστευση. Συμμετέχουν 26 φωτογράφοι –οι περισσότεροι από αυτούς ενεργοί φωτοδημοσιογράφοι– με περισσότερα από 160 έργα τους, που παρουσιάζουν τη δραματική ανθρώπινη περιπέτεια του ξεριζωμού από την πατρίδα και του ταξιδιού προς το άγνωστο. Η Ελλάδα, που λόγω της θέσης της υπήρξε ανέκαθεν σημείο υποδοχής πληθυσμιακών μετακινήσεων, έγινε και αυτή τη φορά αποδέκτης της προσφυγικής κρίσης. Η έκθεση αφηγείται με τον δικό της μοναδικό τρόπο το μεγάλο αυτό τραύμα της σύγχρονης ιστορίας. Οι φωτογράφοι αποτύπωσαν τη δίνη των γεγονότων, επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον τους στο ανθρώπινο στοιχείο και απεικονίζοντας την αγωνία, την απώλεια, την απόγνωση και τα αδιέξοδα με τα οποία έρχονται αντιμέτωποι οι πρόσφυγες. Η επαγγελματική φωτοδημοσιογραφία οικοδομεί τον κύριο κορμό της έκθεσης και πλαισιώνεται από τη «δημοσιογραφία των πολιτών», που καταγράφει τις αλληλέγγυες δράσεις, αλλά και την πολυσυζητημένη αυτοαναπαράσταση των ίδιων των προσφύγων.

Συμμετέχουν οι φωτογράφοι: Αλέξανδρος Αβραμίδης (Reuters), Πέτρος Γιαννακούρης (Associated Press), Λουίζα Γκουλιαμάκη (Agence France Presse), Γιώργος Καραχάλης (Associated Press), Γιώργος Κατσάγγελος, Αλέξανδρος Κατσής, Γιάννης Κολεσιδής (European Pressphoto Agency, ΑΠΕ), Γιάννης Κόντος (Polaris), Άλκης Κωνσταντινίδης (Reuters), Γιώργος Μάικας (Panos Pictures), Άρης Μεσσήνης (Agence France Presse), Σάκης Μητρολίδης (Agence France Presse), Δημήτρης Μιχαλάκης, Γιώργος Μουτάφης, Γιάννης Μπεχράκης (Reuters), Γιάννης Παπανίκος (Fos Photos, Associated Press), Αντώνης Πασβάντης, Νίκος Πηλός (LAIF), Λευτέρης Πιταράκης (Associated Press), Θανάσης Σταυράκης (Associated Press), Άγγελος Τζωρτζίνης, Δημήτρης Τσιόδης (INTIME), Κωνσταντίνος Τσακαλίδης (SOOC), Κώστας Τσιρώνης, Milos Bicanski (Getty Images), Enri Canaj

• Επιμέλεια έκθεσης: Ηρακλής Παπαϊωάννου, Πηνελόπη Πετσίνη.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260]

ΠΡΟΦΕΣΤΙΒΑΛΙΚΕΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

22-28 ΜΑΪΟΥ

Στοχεύοντας σ' ένα νεανικό και εναλλακτικό κοινό, το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου 2017 αγκαλιάζει νέες ομάδες και συλλογικά καλλιτεχνικά εγχειρήματα εν τη γενέσει τους, εγκαινιάζοντας μια προφεστιβαλική περίοδο που θα φιλοξενήσει το Bob Festival και την κουήρ πλατφόρμα Sound Acts. Και οι δύο δράσεις θα πραγματοποιηθούν την τελευταία εβδομάδα του Μαΐου, προσκαλώντας μας σε μια γιορτή της ποικιλομορφίας, του πειραματισμού και της ελευθερίας της έκφρασης.

Bob Festival

Το δημοφιλές Bob Theatre Festival ξεκίνησε το 2008 από την ομάδα AbOno και από τότε, κάθε Μάιο, προσελκύει μεγάλα πλήθη νεανικού κοινού και προσφέρει βήμα πειραματισμού σε νεοσύστατες θεατρικές ομάδες. Χάρη σ' αυτή την αυτοδιαχειριζόμενη πλατφόρμα θα παρουσιαστούν στο Φεστιβάλ Αθηνών οι νεανικές παραστάσεις που ξεχώρισαν κατά τη φετινή σεζόν, ειδικές πρεμιέρες από παραστάσεις που θα δούμε του χρόνου, αλλά και ο διαγωνισμός Scratch Night, όπου περισσότερες από 20 ομάδες παρουσιάζουν 15 λεπτά από τις, υπό διαμόρφωση, παραστάσεις τους. Γράφοντας και παίζοντας επί τόπου εκ του μηδενός, οι ερμηνευτές θα έχουν την ευκαιρία να παρουσιάσουν μια δοκιμαστική εκδοχή των έργων τους εν εξελίξει, περιμένοντας το κοινό να έρθει και να τις ψηφίσει στην πορεία τους για το μεγάλο βραβείο.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260, 22-28 Μαΐου]

Sound Acts

Ορμώμενη από το κουήρ κίνημα, η πλατφόρμα Sound Acts παρουσιάζει σύνολο από περφόρμανς που εξερευνούν ζητήματα σχετικά με την ταυτότητα –έμφυλη, φυλετική και σωματική– σε συνάρτηση με τον ήχο. Το τριήμερο 26-28 Μαΐου θα είναι αφιερωμένο σε περιθωριοποιημένες ή «παθολογικοποιημένες» κοινωνικές ομάδες, είτε πρόκειται για τρανς άτομα, είτε για χοντρά άτομα, είτε για άτομα που έχουν υποστεί φυλετικές διακρίσεις, είτε για άτομα που έχουν στιγματιστεί λόγω οποιασδήποτε σωματικής ή πνευματικής διαφοράς. Διεθνείς περφόρμερ θα εκτελέσουν έργα με επιρροές από το Νταντά, την αντι-τέχνη, την εννοιολογική τέχνη (conceptual art), τον φεμινισμό, την cyborg theory, το spoken word, τα ντραγκ σόου, τα καμπαρέ και την post-performance. Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει επίσης προβολές, συζητήσεις, workshops και installations.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260, 26-28 Μαΐου]

Πάρτυ από τον ραδιοφωνικό σταθμό BEST 92,6

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260, 28 Μαΐου, 23:00]

Παραγωγή εντύπου:
Εκδοτικό Τμήμα Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου
Γενική επιμέλεια έκδοσης και κειμένων: Δήμητρα Κονδυλάκη
Συντονισμός ύλης & διορθώσεις: Άννα Μιχοπούλου
Κειμενογραφία: Μάρθα Κοσκινά, Κωνσταντίνος Τζήκας
Μετάφραση από τα αγγλικά: Κωνσταντίνος Τζήκας
Καλλιτεχνική επιμέλεια: Ιφιγένεια Βασιλείου
Εκτύπωση: Φωτόλιο & TYRICON A.E.

Ηπίτου 8, 105 57 Αθήνα
T: 210 9282900, Φ: 210 9282941
www.greekfestival.gr

 @athefestival @greek_festival Greek Festival @athefestival